

A9-0225/2022

29.7.2022

MIETINTÖ

EU:n uudesta metsästrategiasta 2030 – Euroopan kestävä metsätalous
(2022/2016(INI))

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta

Esittelijä: Ulrike Müller

Valmistelija (*):

Luisa Regimenti, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden
turvallisuuden valiokunta

(*) Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 57 artikla

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	33
YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	37
KEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO	52
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	60
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	61

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

EU:n uudesta metsästrategiasta 2030 – Euroopan kestävä metsätalous (2022/2016(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 16. heinäkuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”Uusi EU:n metsästrategia 2030” (COM(2021)0572),
- ottaa huomioon 8. lokakuuta 2020 antamansa päätöslauselman eurooppalaisesta metsästrategiasta – tie eteenpäin¹,
- ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2015 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Uusi EU:n metsästrategia: metsien ja metsäalan puolesta”²,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 4 artiklan,
- ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman sekä kestävän kehityksen tavoitteet,
- ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen osapuolten 21. konferenssissa (COP 21) Pariisissa 12. joulukuuta 2015 hyväksytyyn sopimukseen (Pariisin sopimus),
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2019 annetun komission tiedonannon Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (COM(2019)0640) ja sen jälkeen annetut komission puheenjohtajan Ursula von der Leyenin ja komission poliittiset suuntaviivat,
- ottaa huomioon puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta 30. kesäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119 (eurooppalainen ilmastolaki)³,
- ottaa huomioon maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta 30. toukokuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/841⁴,

¹ EUVL C 395, 29.9.2021, s. 37.

² EUVL C 346, 21.9.2016, s. 17.

³ EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1.

⁴ EUVL L 156, 19.6.2018, s. 1.

- ottaa huomioon uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä 11. joulukuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001⁵ (uusiutuvan energian edistämistä koskeva direktiivi),
- ottaa huomioon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁶ (luontodirektiivi),
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/841 liitteen IV muuttamisesta niiden metsien vertailutasojen vahvistamiseksi, joita jäsenvaltioiden on sovellettava kaudella 2021–2025, 28. lokakuuta 2020 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2021/268⁷,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Vuoteen 2030 ulottuva EU:n biodiversiteettistrategia – Luonto takaisin osaksi elämäämme” (COM(2020)0380),
- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Euroopan uusi teollisuusstrategia” (COM(2020)0102),
- ottaa huomioon 30. kesäkuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”EU:n pitkän aikavälin maaseutuvision – Vahvat, verkottuneet, selviytymiskykyiset ja vauraat maaseutualueet vuoteen 2040 mennessä” (COM(2021)0345),
- ottaa huomioon 14. lokakuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Euroopan rakennusten perusparannusaalto – ympäristöystävällisempiä rakennuksia, lisää työpaikkoja ja parempaa elämänlaatua” (COM(2020)0662),
- ottaa huomioon 11. lokakuuta 2018 annetun komission tiedonannon ”Kestävä biotalous Euroopalle: talouden, yhteiskunnan ja ympäristön välisen yhteyden lujittaminen” (COM(2018)0673),
- ottaa huomioon 23. maaliskuuta 2022 annetun komission tiedonannon elintarviketurvan varmistamisesta ja elintarvikejärjestelmien häiriönsietokyvyn vahvistamisesta (COM(2022)0133),
- ottaa huomioon uuden eurooppalaisen Bauhaus-aloitteen,
- ottaa huomioon maa- ja metsätalouseläinten ja maaseutualueiden tiettyjen tukimuotojen toteuttamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti ja komission asetuksen (EY) N:o 702/2014 kumoamisesta annetun komission asetusluonnoksen⁸,
- ottaa huomioon 5. marraskuuta 2021 annetut neuvoston päätelmät uudesta EU:n metsästrategiasta 2030,

⁵ EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82.

⁶ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁷ EUVL L 60, 22.2.2021, s. 21.

⁸ EUVL L 189, 10.5.2022, s. 1.

- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon uudesta EU:n metsästrategiasta 2030⁹,
- ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2022 annetun Euroopan alueiden komitean lausunnon komission tiedonannosta ”EU:n uusi metsästrategia 2030”,
- ottaa huomioon EU:n jäsenvaltioiden vastuun aavikoitumisen estämistä koskevan YK:n yleissopimuksen nojalla,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen 21/2021 ”Luonnon monimuotoisuutta ja ilmastonmuutosta koskeva EU:n rahoitus EU:n metsille: tulokset myönteisiä mutta vaatimattomia”,
- ottaa huomioon komission julkaisun vuodelta 2018 biomassan kaskadikäytöstä (”Guidance on cascading use of biomass with selected good practices on woody biomass”),
- ottaa huomioon vuonna 2020 julkaistun komission yhteisen tutkimuskeskuksen raportin ekosysteemien ja ekosysteemipalvelujen kartoituksesta ja arvioinnista (”Mapping and Assessment of Ecosystems and their Services: An EU ecosystem assessment”),
- ottaa huomioon vuonna 2020 julkaistun Euroopan ympäristökeskuksen raportin luonnon tilasta EU:ssa (”State of Nature in the EU – Results from reporting under the nature directives 2013–2018”),
- ottaa huomioon Forest Europan raportin Euroopan metsien tilasta vuonna 2020 (”State of Europe’s Forests 2020”),
- ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevän hallitustenvälisen tiede- ja politiikkafoorumin (IPBES) maailmanlaajuisen arviointiraportin biologisesta monimuotoisuudesta ja ekosysteemipalveluista,
- ottaa huomioon Kunmingin julistuksen ekologisesta sivilisaatiosta ja yhteisen tulevaisuuden rakentamisesta kaikelle elämälle maapallolla (”Ecological Civilization: Building a Shared Future for All Life on Earth”),
- ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastopaneelin (IPCC) työryhmän II raportin ”Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability”,
- ottaa huomioon IPCC:n erityisraportin ilmastonmuutoksesta, aavikoitumisesta, maaperän huonontumisesta, kestävästä maankäytöstä, elintarviketurvasta ja kasvihuonekaasuvirroista maaekosysteemeissä,

⁹ EUVL C 152, 6.4.2022, s. 169.

- ottaa huomioon unionin tuomioistuimen 17. huhtikuuta 2018 antaman tuomion asiassa C-441/17 *Euroopan komissio v. Puolan tasavalta*¹⁰,
 - ottaa huomioon metsätietojen koordinoitihankkeet ja -käytännöt Euroopassa (eurooppalainen kansallinen metsäinventaarinen verkosto (ENFIN), FutMon-hanke, Diabolo-hanke, metsäpuulajien eurooppalainen kartasto, ekosysteemien ja ekosysteemipalvelujen kartoituksen ja arvioinnin ohjelma),
 - ottaa huomioon 10. kesäkuuta 2021 julkaistun IPBES:n ja IPCC:n yhdessä sponsoroiman työpajaraportin ”Biodiversity and Climate Change”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan sekä kehitysvaliokunnan lausunnot,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A9-0225/2022),
- A. ottaa huomioon, että EU on asettanut sitovia tavoitteita kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä vähintään 55 prosentilla vuoteen 2030 mennessä ja ilmastoneutraaliuden saavuttamisesta viimeistään vuoteen 2050 mennessä¹¹; ottaa huomioon, että EU on sitoutunut YK:n kestävän kehityksen tavoitteisiin, myös tavoitteeseen 15, joka koskee maaekosysteemien suojelemista, ennallistamista ja niiden kestävän käytön edistämistä, metsien kestävää hoitoa, aavikoitumisen torjumista sekä maaperän huonontumisen pysäyttämistä ja maaperän ennallistamista ja luontokadon pysäyttämistä, sekä Pariisin sopimukseen ja YK:n ilmastokokouksen 2021 (COP26) lupauksiin; ottaa huomioon, että metsillä ja metsäteollisuudella on merkittävä ja korvaamaton rooli kestävän kehityksen tavoitteiden ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamisessa, sillä metsien ekosysteemit ja niiden hiilinielut ovat keskeisiä ilmastonmuutoksen hillitsemisessä ja ilmastonmuutokseen mukautumisessa, koska ne sitovat ja varastoivat noin 10 prosenttia Euroopan kasvihuonekaasupäästöistä¹² ja ovat keskeinen biologisen monimuotoisuuden lähde;
- B. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 4 artiklassa määrätään metsiä koskevasta jaetusta toimivallasta ja vastuusta erityisesti EU:n ympäristöpolitiikan puitteissa mutta siinä ei viitata unionin yhteiseen metsäpolitiikkaan, joten metsäpolitiikka säilyy jäsenvaltioiden toimivaltaan kuuluvana; toteaa, että EU:n metsien luonnonmaantieteen, rakenteen, koon, biologisen monimuotoisuuden, omistusmallien ja nykyisten

¹⁰ Unionin tuomioistuimen tuomio 17.4.2018, *Euroopan komissio vastaan Puolan tasavalta*, C-441/17, ECLI:EU:C:2018:255 (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Ympäristö – Direktiivi 92/43/ETY – Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojeleminen – 6 artiklan 1 ja 3 kohta – 12 artiklan 1 kohta – Direktiivi 2009/147/EY – Luonnonvaraisten lintujen suojeleminen – 4 ja 5 artikla – Puszcza Białowieskan Natura 2000 -alue – Metsänhoitosuunnitelman muuttaminen – Puunkorjuun lisääminen – Suunnitelma tai hanke, joka ei ole alueen käytön kannalta tarpeellinen ja joka on omiaan vaikuttamaan kyseiseen alueeseen merkittävästi – Alueelle aiheutuvien vaikutusten asianmukainen arviointi – Vaikuttaminen alueen koskemattomuuteen – Suojelutoimenpiteiden tehokas täytäntöönpano – Vaikutukset suojeltujen lajien lisääntymis- ja levähdyspaikkoihin).

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30. kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi.

¹² Euroopan ympäristökeskuksen (EEA) raportti nro 5/2016 ”European Forest Ecosystems: State and Trends”.

toimintalinjojen suuren monimuotoisuuden vuoksi metsiä koskevissa ympäristö-, ilmasto- ja muissa asiaankuuluvissa toimintapolitiikoissa on sovellettava asianmukaisesti toissijaisuuden ja suhteellisuuden periaatteita EU:n uuden metsästrategian, jäljempänä 'strategia', ja asiaa koskevan EU:n lainsäädännön kehittämisessä ja täytäntöönpanossa; katsoo, että metsänhoitoon liittyviä yksityiskohtia on mukautettava kansallisella ja alueellisella tasolla alhaalta ylöspäin suuntautuvalla lähestymistavalla; katsoo, että on tarpeen lisätä EU:n tason koordinoitua, jotta Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet saavutetaan paremmin ja jotta voidaan laskea tarkemmin mahdolliset päästövähennykset ja metsien käytön rajat ja ottaa siten huomioon metsien tärkeä rooli EU:n ilmastotavoitteiden saavuttamisessa;

- C. ottaa huomioon Euroopan vihreän kehityksen ohjelman periaatteen, joka on monialainen lähestymistapa ilmasto- ja ympäristöhaasteisiin vastaamiseksi taaten mahdollisuuden luonnon ja biologisen monimuotoisuuden asianmukaiseen suojeluun siten, että luodaan kestävää kasvua ja työpaikkoja resurssitehokkaassa, hiilineutraalissa ja täysin kiertoon perustuvassa ja kilpailukykyisessä taloudessa maapallon kantokyvyn rajoissa, ja katsoo, että tämän periaatteen olisi ohjattava strategian täytäntöönpanoa kompromissien hallinnassa, synergioiden luomisessa ja oikean tasapainon löytämisessä metsien moninaisten toimintojen välillä, sosioekonomiset, ympäristöön liittyvät ja ilmastolliset toiminnot mukaan luettuina; ottaa huomioon, että ekosysteemi on elollisista ja elottomista osista koostuva fyysinen ympäristö ja että nämä osat ovat vuorovaikutuksessa keskenään; ottaa huomioon, että näiden vuorovaikutusten kautta ekosysteemit tuottavat lukuisia ekosysteemipalveluiksi kutsuttuja hyötyjä ihmisille ja taloudelle; toteaa, että ilmastonmuutos, luontokato ja biologiseen monimuotoisuuteen liittyvien ekosysteemipalvelujen menettäminen muodostavat järjestelmätason uhan yhteiskunnalle; ottaa huomioon, että metsät tarjoavat laajan valikoiman ekosysteemipalveluja, kuten puun ja muiden kuin puisten tuotteiden ja elintarvikkeiden tarjonta, hiilen sitominen, biologisen monimuotoisuuden, puhtaan ilman ja veden suojaaminen, edut paikalliselle ilmastolle ja suoja luonnonriskeiltä, kuten lumivyöryiltä, tulvilta ja kivivyöryiltä, ja tarjoavat virkistykseen, kulttuuriin ja historiaan liittyvää arvoa; ottaa huomioon, että kestävä metsänhoidon tavoitteena on varmistaa erilaisten ekosysteemipalveluiden tasapainoinen tarjoaminen ja tukea ilmastonmuutokseen sopeutumiseen ja sen hillintään liittyviä toimia;
- D. ottaa huomioon, että puupohjaiset tuotteet edistävät ilmastonmuutoksen hillitsemistä, sillä ne varastoivat hiiltä ja korvaavat hiilijalanjäljeltään merkittäviä tuotteita, muun muassa rakennus- ja pakkausmateriaaleja, tekstiilejä, kemikaaleja ja polttoaineita; toteaa, että puupohjaiset tuotteet ovat uusiutuvia ja suurelta osin kierrätettäviä, minkä takia niillä on mahdollista tukea merkittävästi kiertotaloutta; katsoo, että tämän vuoksi metsätalousala ja metsäteollisuus ovat keskeisiä toimijoita vihreässä taloudessa;
- E. ottaa huomioon, että uusiutuvia energialähteitä koskevaa direktiiviä ja maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen sisällyttämistä koskevaa asetusta¹³ tarkistetaan parhaillaan osana 55-valmiuspakettia ja tavoitetta, jonka mukaan ilmastopolitiikka on sovittava yhteen Pariisin sopimuksen kanssa; toteaa, että komissio on ehdottanut metsäkatoa aiheuttamattomia tuotteita

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/841, annettu 30. toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin, EUVL L 156, 19.6.2018, s. 1.

koskevaa asetusta; ottaa huomioon monikäyttöisten metsien eurooppalaisen käsitteen valossa, että näiden aloitteiden on oltava yhdenmukaisia vihreän kehityksen ohjelman, biotalouden toimintaohjelman, kiertotalousstrategian, metsästrategian, biodiversiteettistrategian ja maaseutualueita koskevan pitkän aikavälin vision korkean tason poliittisten päämäärien kanssa;

- F. ottaa huomioon, että metsien omistaminen on erilaista eri puolilla Eurooppaa koon ja omistusrakenteiden kannalta, minkä seurauksena hoitomalleja on varsin monenlaisia; ottaa huomioon, että 16 miljoonaa yksityistä metsänomistajaa¹⁴, joista merkittävä osa on pienomistajia¹⁵, omistaa noin 60 prosenttia EU:n metsistä, kun taas jäljelle jäävä, noin 40 prosentin osuus EU:n metsistä on julkisessa omistuksessa; ottaa huomioon, että pieni joukko metsänomistajia omistaa huomattavan osan metsien kokonaispinta-alasta ja että jotkut heistä omistavat EU:n tärkeimpiä puutavaran jalostuslaitoksia; katsoo, että näiden omistajien osallistaminen, tukeminen ja kannustaminen – ennen kuin turvaudutaan pakotteisiin – kattavan poliittisen ja lainsäädännöllisen kehyksen avulla, jolla taataan oikeusvarmuus ja joka perustuu heidän omistusoikeuksiensa, metsänhoitokokemuksensa ja metsänhoidon tuottamien tulojen ja erityisten haasteiden merkityksen huomioon ottamiseen, on keskeisen tärkeää strategian tavoitteiden saavuttamiseksi, ilmastopalvelujen ja muiden ekosysteemipalvelujen tarjoaminen mukaan luettuna; pitää tärkeänä varmistaa, että tämä kehys on selkeä ja avoin ja että siinä vältetään raskaita hallinnollisia rasitteita kaikkien toimijoiden osalta;
- G. ottaa huomioon, että noin viisi prosenttia maailman metsäpinta-alasta sijaitsee EU:ssa, metsien osuus EU:n maapinta-alasta on noin 43 prosenttia, joka on hieman enemmän kuin maatalouskäytössä olevan maan osuus, ja metsissä on noin 80 prosenttia unionin maaluonnon biologisesta monimuotoisuudesta¹⁶; ottaa huomioon, että Euroopan ympäristön tilasta ja näkymistä vuonna 2020 julkaistun Euroopan ympäristökeskuksen raportin¹⁷ mukaan Euroopan biologinen monimuotoisuus on vähentynyt valtavasti; ottaa huomioon, että lähes 23 prosenttia Euroopan metsistä sijaitsee Natura 2000 -alueilla ja että joissakin jäsenvaltioissa tämä osuus on yli 50 prosenttia; toteaa, että lähes puolet Natura 2000 -alueiden luontotyypeistä on metsiä;
- H. ottaa huomioon, että luontodirektiivin 17 artiklan mukaisesti kerätyt metsien elinympäristöparametreja koskevat uusimmat tiedot osoittavat, että metsien

¹⁴ Komission tiedonanto, annettu 16. heinäkuuta 2021, ”Uusi EU:n metsästrategia 2030” (COM(2021)0572).

¹⁵ Koko Euroopassa suurin osa yksityisistä metsäomistuksista on enintään 10 hehtaarin kokoisia – Forest Europe, *State of Europe's Forests 2020*, 2020; Saksassa 50 prosenttia yksityisistä metsäomistuksista on alle 20 hehtaarin kokoisia,

https://www.bmel.de/SharedDocs/Downloads/DE/Broschueren/bundeswaldinventur3.pdf;jsessionid=972A5297B9463D98948E787D1AA78F19.live921?__blob=publicationFile&v=3; Ranskassa noin kahdella

kolmanneksella yksityisistä omistajista on alle yksi hehtaari metsää, https://franceboisforet.fr/wp-content/uploads/2021/04/Brochure_chiffresClesForetPrivee_2021_PageApage_BD.pdf; Suomessa noin 45 prosentilla omistajista on alle 10 hehtaaria metsää, <https://www.luke.fi/en/natural-resources/forest/forest-resources-and-forest-planning/forest-ownership/>; Latviassa 50 prosentilla omistajista on alle viisi hehtaaria, https://www.zm.gov.lv/public/ck/files/MAF_parskats_Silava_privat_meza_apsaimn_monitorings.pdf

¹⁶ Science for Environment Policy, *European Forests for biodiversity, climate change mitigation and adaptation*, Future Brief 25, Science Communication Unit, UWE Bristol, 2021, <https://ec.europa.eu/science-environment-policy>.

¹⁷ Euroopan ympäristökeskus, *The European Environment – State And Outlook 2020: knowledge for transition to a sustainable Europe*, 11. toukokuuta 2020, s. 83, <https://www.eea.europa.eu/soer-2020/>.

elinympäristöistä vain 49 prosentin tila on hyvä¹⁸, 29,6 prosentin tila on tuntematon ja 21,1 prosentin tila on huono ja edellyttää parantamista; katsoo, että keskittyminen pelkästään yhdistettyihin tietoihin ei ehkä riitä, että pystyttäisiin yksilöimään keskeiset tiedot kiireellisimmistä kysymyksistä ja käsittelemään niitä, ja katsoo, että siksi on tarpeen tutustua tarkempiin indikaattoreihin metsien tilan ja metsiin kohdistuvien paineiden suuntauksista ja varmistaa, että puuttuvat tiedot ovat tulevaisuudessa käytettävissä; toteaa, että nämä indikaattorit eivät tue yleistä kielteistä arviota EU:n metsien tilasta vaan osoittavat sekä myönteisiä että kielteisiä suuntauksia¹⁹, jotka edellyttävät monitahoisia tapauskohtaisia toimia; toteaa, että metsät ovat yhä alttiimpia ilmastonmuutoksen vaikutuksille ja erityisesti metsäpalojen lisääntymiselle; toteaa, että on yhä erittäin haastavaa määrittää tällaisten häiriöiden laajamittaiset vaikutukset metsien selviytymiskykyyn ja tuottavuuteen;

- I. katsoo, että metsänhoidon ohjeistusta olisi edelleen tuettava paremmalla käsityksellä siitä, minkälaisia luonnonhäiriöitä ilmastonmuutos voi aiheuttaa Euroopan metsissä, ja että näiden haavoittuvuuksien korjaamiseksi tehtävien sopeutumistoimien olisi perustuttava tähän käsitykseen;
- J. ottaa huomioon, että metsien moninaisten tehtävien hoitamiseksi, mukaan lukien metsäteollisuuden tuotteista saatavat lukuisat edut yhä monimuotoisemmassa toimintaympäristössä, on erityisen tärkeä kerätä ja ylläpitää läpinäkyvää, luotettavaa ja korkealaatuista dataa, vaihtaa tietoja ja parhaita käytäntöjä sekä rahoittaa riittävästi tutkimusta ja koordinoita sitä hyvin, jotta voidaan vastata haasteisiin ja luoda mahdollisuuksia; ottaa huomioon, että saatavilla olevat tiedot EU:n metsistä ovat puutteellisia ja laadultaan vaihtelevia, mikä haittaa metsänhoidon ja metsien suojelun koordinoitua EU:ssa ja jäsenvaltioissa; ottaa erityisesti huomioon, että metsäekosysteemien tilaa sekä metsätaloustoimenpiteiden vaikutuksia biologiseen monimuotoisuuteen ja ilmastoon on seurattava paremmin;
- K. ottaa huomioon, että YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö (FAO) on kansainvälisellä tasolla pääasiallinen foorumi metsiä ja metsätaloutta koskevien kansainvälisesti sovittujen määritelmien kehittämiseksi; toteaa, että FAO kerää ja tarjoaa tietoja metsistä ja metsätaloudesta; toteaa, että komissio ja jäsenvaltiot osallistuvat osaltaan FAO:n työhön;
- L. ottaa huomioon, että metsien erilaisten ekosysteemipalveluiden tarjoaminen metsätalouden ja metsäteollisuuden kautta on tulojen ja työllisyyden kannalta tärkeä tukipilari erityisesti maaseutualueilla mutta myös kaupunkialueilla tuotantoketjun loppupään käyttötarkoitusten myötä; toteaa, että strategian täytäntöönpanemisessa olisi otettava asianmukaisesti huomioon tulojen ja työllisyyden kehittäminen mutta myös alan töiden houkuttelevuus tarjoamalla laadukkaita työpaikkoja, sosiaalista suojelua sekä terveys- ja turvallisuusnormeja, kehittämällä jatkuvasti osaamiskumppanuuksia, joissa sidosryhmät ovat mukana, ja asianmukaisia koulutusmahdollisuuksia esihenkilöille ja työntekijöille; toteaa, että Euroopan metsätalouden työllisyys väheni

¹⁸ Komission tiedonanto, annettu 16. heinäkuuta 2021, ”Uusi EU:n metsästrategia 2030” (COM(2021)0572).

¹⁹ Yhteisen tutkimuskeskuksen raportti ekosysteemien ja ekosysteemipalvelujen kartoituksesta ja arvioinnista (”Mapping and Assessment of Ecosystems and their Services: An EU ecosystem assessment”), 2020; metsien tilan kehityssuunnista lisätietoa myös Forest European raportissa Euroopan metsien tilasta vuonna 2020 (”State of Europe’s Forests 2020”).

kolmanneksella vuosina 2000–2015 pääasiassa puu- ja paperiteollisuuden koneistamisen lisääntymisen vuoksi²⁰; toteaa, että metsäkoneiden parempi suunnittelu voi parantaa työntekijän suojelua ja vähentää maaperään ja vesistöön kohdistuvia vaikutuksia; ottaa huomioon, että puunkorjuu ja puuteollisuus kuuluvat vaarallisimpien teollisuudenalojen joukkoon ja niillä esiintyy paljon työtapaturmia ja ammattitauteja ja niillä siirrytään yleisemmin varhaiseläkkeelle;

- M. ottaa huomioon, että Euroopan metsien pinta-ala ja biomassan määrä ovat kasvussa²¹ vastoin maailmanlaajuisesti huolestuttavia metsäkadon suuntauksia; katsoo, että EU:lla voi olla tärkeä asema vastattaessa maailmanlaajuiseen metsäkatoon, mitä korostetaan komission ehdotuksessa metsäkatoa aiheuttamattomia tuotteita koskevaksi asetukseksi; toteaa, että tuonnin sääntelyn lisäksi eurooppalaisella metsästrategialla, jossa esitellään parhaita käytäntöjä taloudellisesti elinkelpoista ja kestävä metsänhoitoa varten, voitaisiin edistää metsänhoidon parantamista maailmanlaajuisesti;
- N. ottaa huomioon, että käytössä on tällä hetkellä maailmanlaajuisia vapaaehtoisia sertifiointijärjestelmiä kestävä metsänhoitoa varten; toteaa, että sertifiointijärjestelmät ovat keskeinen väline EU:n puutavara-asetuksen²² asianmukaista huolellisuutta koskeviin vaatimuksiin vastaamiseksi²³;
- O. katsoo, että Euroopan kestävä metsätaloutta koskevassa prosessissa olisi varmistettava oikea tasapaino kestävyuden kolmen pilarin – ympäristönsuojelun, sosiaalisen kehityksen ja talouden kehityksen – välillä;
- P. ottaa huomioon, että EU:ssa yleisesti käytettävän kestävä metsänhoidon määrittelemisen ehdot ja indikaattorit perustuvat yleiseurooppalaiseen yhteistyöhön Forest European menettelyssä, jonka kaikki jäsenvaltiot ja komissio ovat allekirjoittaneet; toteaa, että Forest Europe on osana käynnissä olevaa työohjelmaansa aloittanut kestävä metsänhoidon määritelmän uudelleenarvioinnin; ottaa huomioon, että Forest Europe kokoaa ja tarjoaa tietoja metsien ja metsätalouden tilasta ja suuntauksista kestävä metsänhoidon ehtojen perusteella; katsoo, että on tarpeen varmistaa, että indikaattorit ja kynnysarvot perustuvat näyttöön, ja tehdä tältä osin tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa; toteaa, että uudet, läpinäkyvät indikaattorit ja kynnysarvot voivat parantaa alan kestävyttä, kun otetaan huomioon alan merkitys ympäristöön liittyvien, taloudellisten ja sosiaalisten arvojen kannalta; katsoo, että kestävä metsätalouden kehys ja erityisesti ekosysteemien terveyteen, biologiseen monimuotoisuuteen ja ilmastonmuutokseen liittyvät kriteerit, indikaattorit ja kynnysarvot on määriteltävä tarkasti, jotta siitä voisi tulla yksityiskohtaisempi ja hyödyllisempi seulontaväline erilaisten hoitomenetelmien, niiden vaikutusten sekä

²⁰ Forest European raportti Euroopan metsien tilasta vuonna 2020 ("State of Europe's Forests 2020").

²¹ Yhteisen tutkimuskeskuksen raportti ekosysteemien ja ekosysteemipalvelujen kartoituksesta ja arvioinnista ("Mapping and Assessment of Ecosystems and their Services: An EU ecosystem assessment"), 2020; metsien tilan kehityssuunnista lisätietoa myös Forest European raportissa Euroopan metsien tilasta vuonna 2020 ("State of Europe's Forests 2020").

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 995/2010, annettu 20. lokakuuta 2010, puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta, EUVL L 295, 12.11.2010, s. 23.

²³ *Study on certification and verification schemes in the forest sector and for wood-based products*, Euroopan komissio, ympäristöasioiden pääosasto, 2021, <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/afa5e0df-fb19-11eb-b520-01aa75ed71a1/language-en>.

- U. ottaa huomioon, että Horisontti 2020 -ohjelmasta rahoitetussa Sincere-hankkeessa kehitettiin uudenlaista politiikkaa ja uusia liiketoimintamalleja yhdistämällä tietoa ja käytännön toiminnasta saatua asiantuntemusta, tiedettä ja politiikkaa kaikkialla Euroopassa ja sen ulkopuolella pyrkien tutkimaan uusia keinoja, joilla metsien ekosysteemipalveluja voidaan parantaa niin, että ne hyödyttävät sekä metsänomistajia että yleisiä yhteiskunnallisia tarpeita;
- V. ottaa huomioon, että Ukrainassa käytävällä sodalla on merkittäviä vaikutuksia puun tuontiin, erityisesti koivun, jonka tuotannosta Venäjän osuus on 80 prosenttia, sekä Euroopan puunjalostusteollisuuteen ja jalostettujen tuotteiden vientiin; ottaa huomioon, että Venäjälle määrättyjen oikeutettujen seuraamusten myötä herää kysymys EU:n riippuvuudesta Venäjältä tuodusta puutavarasta; toteaa, että EU:n sisäiset toimitukset täyttävät noin 80 prosenttia puutavaran kysynnästä EU:ssa ja että tuonti Venäjältä on vain noin kaksi prosenttia kokonaiskulutuksesta; toteaa, että Suomi ja Ruotsi ovat EU:n tärkeimpiä käsittelemättömän raakapuun tuojia ja että kauppakiellot vaikuttavat niihin²⁵;
- W. ottaa huomioon, että laittomat hakkuut ja hakkuut Natura 2000 -alueiden kaltaisilla suojelualueilla ovat erinäisissä jäsenvaltioissa jatkuva ja ratkaisematon ongelma;
- X. ottaa huomioon, että metsät ovat olennaisen tärkeitä ihmisten fyysiselle terveydelle, mielenterveydelle ja hyvinvoinnille, ne edistävät siirtymää fossiilittomaan talouteen ja ovat tärkeässä asemassa paikallisyhteisöjen elämässä erityisesti maaseutualueilla, joissa ne ovat tärkeä osa paikallisia elinkeinoja;
1. suhtautuu myönteisesti EU:n uuteen metsästrategiaan ja sen tavoitteeseen lisätä monikäyttöisten metsien tasapainoista panosta Euroopan vihreän kehityksen ja sen vuoteen 2030 ulottuvan EU:n biodiversiteetti-strategian tavoitteisiin, erityisesti kestävästä vihreän kasvun ja vihreiden työpaikkojen luomiseen liittyviin tavoitteisiin, sekä hiilineutraalin, ympäristön kannalta kestävästä ja täysipainoisen kiertotalouden saavuttamiseen maapallon kestäkyvyn rajoissa, ja ilmaston neutraaliuteen viimeistään vuoteen 2050 mennessä; korostaa vahvan tieteen perustuvan strategian merkitystä, kun otetaan huomioon kestävyden ympäristöön liittyvät, sosiaaliset ja taloudelliset ulottuvuudet integroidulla ja tasapainoisella tavalla, sillä ilmasto- ja biodiversiteettitavoitteiden, joihin pyritään myös maaperän ja vesistöjen suojelun avulla, lisäksi metsät tarjoavat taloudellisia ja sosiaalisia hyötyjä ja mahdollistavat monenlaisten palvelujen toteuttamisen aina elinkeinoista virkistykseen;
 2. pitää valitettavana, että uutta EU:n metsästrategiaa ei laadittu asianmukaisesti yhdessä Euroopan parlamentin, jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kanssa ja että lainsäätäjien näkökantoja ei otettu riittäväällä tavalla huomioon; korostaa, että yhteistyötä on tärkeää vahvistaa vuoteen 2030 ulottuvan uuden EU:n metsästrategian täytäntöönpanossa;
 3. toteaa, että kestävä metsätalouden mukaisesti ja metsäekosysteemien laadun ja monimuotoisuuden parantamiseksi terveiden ja selviytymis- ja sopeutumiskykyisten metsien säilyttäminen, suojelu, vahvistaminen, ennallistaminen ja kestävä käyttö ovat EU:n metsästrategian ja kaikkien metsätalouden ja metsiin perustuvan arvoketjun toimijoiden perustavoitteita, käyttäen puuta monipuolisena, kasvavana raaka-aineena

²⁵ <https://www.wur.nl/en/research-results/research-institutes/environmental-research/show-wenr/does-the-eu-depend-on-russia-for-its-wood.htm>

EU:n korkeimman mahdollisen omavaraisuusasteen saavuttamiseksi; panee lisäksi merkille, että nämä tavoitteet ovat yhteiskunnallisten odotusten ja vaatimusten mukaisia ja EU:n kansalaisten tärkeimpinä pitämiä tavoitteita; korostaa, että luonnonläheinen metsänhoito ja kestävä metsänhoito voivat tuottaa samanlaisia tai parempia taloudellisia hyötyjä ja samalla säilyttää ekosysteemien koskemattomuuden ja selviytymiskyvyn ja edistää niitä sekä parantaa metsien potentiaalia toimia hiilinieluinä ja biologisen monimuotoisuuden turvaajina ja edistää luonnon monimuotoisuuden elpymisen mahdollisuutta;

4. tunnustaa metsien keskeisen roolin, niiden biologisen monimuotoisuuden ja ainutlaatuiset ekosysteemit, jotka edistävät ympäristön terveyttä, ilmastonmuutoksen hillitsemistoimia, puhtaan ilman, veden ja maaperän vakaata saatavuutta ja maaperän viljavuutta, samalla kun tarjotaan monenlaisia elinympäristöjä ja mikrohabitaatteja erilaisille lajeille, mikä tukee luonnon rikasta monimuotoisuutta; korostaa metsien – myös kaupunkien ja niiden lähialueiden metsien, jotka ovat niiden ihmisten saatavilla, joilla on vähiten yhteyksiä luontoon – keskeistä roolia ihmisten terveyden ja hyvinvoinnin kannalta sekä kasvatusta- ja matkailupalvelujen tarjoamisen kannalta; tähdentää tarvetta edistää ”yhteinen terveys” -periaatetta, jossa tunnustetaan ihmisten terveyden, eläinten terveyden ja terveen luonnon välinen luontainen yhteys; korostaa, että Natura 2000 -alueiden moitteeton hoito on olennaisen tärkeää Euroopan biologisen monimuotoisuuden, ekosysteemien ja niiden tarjoamien palvelujen säilyttämiseksi ja parantamiseksi;
5. painottaa metsäekosysteemien olennaista merkitystä ilmastonmuutoksen hillitsemisessä ja siihen sopeutumisessa sekä niiden roolia ilmastoneutraaliuden saavuttamisesta viimeistään vuoteen 2050 mennessä koskevan EU:n tavoitteen saavuttamisessa; ottaa huomioon, että ilmastonmuutos muuttaa metsien kasvukykyä tietyillä alueilla, lisää kuivuuden, tulvien ja metsäpalojen esiintymistiheyttä ja vakavuutta ja edistää metsiä heikentävien uusien tuholaisten ja tautien leviämistä; panee merkille, että vahingoittumattomilla ekosysteemeillä on vahingoittuneita ekosysteemejä paremmat valmiudet selviytyä ympäristön stressitekijöistä, kuten muutoksista ilmastossa, koska niillä on luontaisia ominaisuuksia, joiden avulla ne voivat maksimoida sopeutumiskykynsä; painottaa, että ilmastonmuutoksella on tulevana vuosina entistä kielteisempiä vaikutuksia EU:n metsiin ja tämä koskettaa erityisesti alueita, joilla metsiköt ovat yksilajisia ja tasaikäisiä; korostaa tässä yhteydessä, että Euroopan metsien selviytymiskykyä on vahvistettava, erityisesti parantamalla niiden rakenteellista, toiminnallista ja lajiston monimuotoisuutta; painottaa, että rakenteellisesti rikkaat sekametsät, joilla on laaja ekologinen amplitudi, ovat tässä mielessä selviytymis- ja sopeutumiskykyisempiä; huomauttaa, että tietyissä olosuhteissa vakaisissa sekametsissä voi luonnostaan olla rajallinen määrä lajeja; korostaa, että metsämaalla ja sen elävien puiden ja kuolleen puuaineksen muodostamilla hiilivarastoilla on ratkaiseva merkitys ilmaston lämpenemisen rajoittamisessa, EU:n ilmastoneutraaliustavoitteiden saavuttamisessa ja biologisen monimuotoisuuden parantamisessa; katsoo, että biologisesti monimuotoisten metsien edistäminen on tehokkain suoja ilmastonmuutosta ja luontokatoa vastaan;

6. korostaa, että Euroopan metsäala ja volyyymi²⁶ kasvavat jatkuvasti, mikä on vastoin maailmalajajuista metsäkadon suuntausta, vaikka kasvu on hidastunut viime vuosina²⁷; panee merkille tätä kehitystä edistäneiden metsäalan arvoketjun kaikkien toimijoiden ponnistelut; on huolissaan EU:n metsiin ja niiden elinympäristöihin kohdistuvasta kasvavasta paineesta, jota ilmastonmuutoksen vaikutukset ovat kärjistäneet, ja korostaa, että on kiireellisesti suojeltava ja parannettava metsien ja ekosysteemien selviytymiskykyä muun muassa toimilla, joilla parannetaan kykyä sopeutua ilmastonmuutokseen, ja vähennettävä mahdollisuuksien mukaan paineita ottaen samalla huomioon metsien ominaispiirteet; panee huolestuneena merkille, että EU:n metsien haavoittuvuus haitallisille tuholaisille ja taudinaiheuttajille näyttää lisääntyneen ja että niiden esiintyminen on uhka sidotulle hiilelle²⁸, biologiselle monimuotoisuudelle ja puun laadulle;
7. vaatii, että jäsenvaltiot antavat metsilleen oman lainsäädäntönsä rajoissa parhaan mahdollisen suojan saastumiselta ja vahingoilta; mainitsee erityisesti suojan saasteilta, esimerkiksi lyijyä sisältäviltä ammuksilta tai torjunta-aineilta, suojan sopimattomien koneiden käytön vuoksi maanpintaan kohdistuvalta liialliselta paineelta ja suojan liian suuren sorkkaeläinriistakannan aiheuttamilta syöntivaurioilta tai riistavahingoilta;
8. korostaa metsätalouden erityispiirteitä eri jäsenvaltioissa ja painottaa, että EU:n metsille ovat ominaisia erilaiset luonnonolot, kuten biogeografia, koko, malli ja biodiversiteetti, sekä omistusmallit, hallintamallit, haasteet ja mahdollisuudet, ja että vuorovaikutus ihmisten kanssa, ihmisen toiminta ja metsätalous ovat muovannet useimpia niistä vuosisatojen ajan ja siksi ne ovat eräs kulttuuriperinnön muoto; painottaa, että luonnontilaiset ja vanhat metsät ovat metsäalueita, jotka ovat kehittyneet ilman ihmisen osallisuutta tai metsänhoitoa tai niiden vaikutus kehitykseen on ollut vähäinen; korostaa, että jotta voidaan varmistaa, että strategia voidaan panna täytäntöön kaikenlaisissa metsissä ja tilanteissa, metsänhoitoon ja ekosysteemipalvelujen tarjoamiseen on eräissä tilanteissa käytettävä mukautettuja lähestymistapoja;
9. toteaa, että metsänhoito on aluekohtaista ja että erilaiset metsäolot ja -tyypit saattavat edellyttää erilaisia hoitotapoja, jotka perustuvat erilaisiin ekologisiin tarpeisiin ja metsämaan ominaisuuksiin ja ottavat huomioon metsäalan työntekijöiden, omistajien ja muiden asianomaisten toimijoiden oikeudet ja intressit;
10. korostaa metsänomistajien ja metsäalan toimijoiden tähänastista panosta koko metsiin perustuvassa arvoketjussa pyrkimyksissä saavuttaa kestävä ja ilmastoneutraali talous vuoteen 2050 mennessä sekä historiallisen ja sukupolvien aikana kertyneen tietämyksen ja asiantuntemuksen arvoa metsätaloudessa ja kestävässä metsänhoidossa;
11. toteaa, että metsien tilan arviointi on monimutkaista ja että tietojen saatavuus, monipuolisuus ja laatu vaihtelevat, ja korostaa siksi tarvetta käydä jatkuvaa tieteellistä ja politiikkavuoropuhelua ja lisätä rahoitusta kaikilla tasoilla alkaen jäsenvaltioiden ja erityisesti metsänomistajien ja metsänhoitajien kuulemisista metsien tilaa koskevien

²⁶ https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR21_21/SR_Forestry_FI.pdf

²⁷ Forest Europe: *State of Europe's Forests 2020*, 2020.

²⁸ Science for Environment Policy, European Forests for biodiversity, climate change mitigation and adaptation, Future Brief 25, Science Communication Unit, UWE Bristol, 2021, <https://ec.europa.eu/science-environment-policy>.

tietojen keruun ja tarvittaessa tietojen yhdenmukaistamisen parantamiseksi; korostaa, että on otettava huomioon myös rahavarat ja henkilöresurssit erityisesti, jotta voidaan määrittää varhaisessa vaiheessa metsän resurssitehokkaat käyttömahdollisuudet ja käytön rajat;

12. korostaa, että vaikka strategiassa keskitytään EU:n metsiin, sen toteutus on sovittava yhteen Forest Europessa ja kansainvälisissä organisaatioissa, kuten FAO:ssa, yleiseurooppalaisella tasolla tehdyn työn kanssa ja siinä on otettava huomioon asiantuntijaryhmien näkemykset ja jäsenvaltioissa tehty työ; korostaa, että strategiassa ja sen toteuttamisessa olisi vältettävä päällekkäistä työtä ja hallinnollisten rasitteiden lisäämistä; katsoo lisäksi, että koska EU on vahvasti sitoutunut suojelemaan biologista monimuotoisuutta ja hiilinieluja ja edistämään resurssien kestävä hankintaa, tuotantoa ja käyttöä maailmanlaajuisesti, kuten komission ehdotuksessa metsäkatoa aiheuttamattomia tuotteita koskevaksi asetukseksi korostetaan, strategia olisi pantava täytäntöön siten, että se toimii mallina parhaista käytännöistä, ottaen huomioon erilaiset alkutilanteet, ja samalla auttaa kannustamaan samanlaisiin lähestymistapoihin muilla alueilla;
13. korostaa, että strategian eri tavoitteiden saavuttamiseksi strategian täytäntöönpanon on oltava tarkoituksenmukaista alue- ja paikallistasolla ottaen huomioon sen mahdollisesti aiheuttamat sosioekonomiset vaikutukset, ja täytäntöönpano on mukautettava paikallisiin olosuhteisiin ja kokemuksiin ja perinteiseen tietoon ja käyttöön ottaen huomioon nykyinen tieteellinen ymmärrys ja sen puitteissa sidosryhmille on tarjottava tarvittavaa osaamista; huomauttaa, että sen on perustuttava omistusoikeuksien täysimääräiseen tunnustamiseen ja metsäalan taloudelliseen, ympäristölliseen ja sosiaaliseen elinkelpoisuuteen sekä saastuttaja maksaa -periaatteeseen, jotka ovat keskeisiä osatekijöitä erilaisten metsäpalvelujen tarjoamisessa ja selviytymiskyvyn parantamisessa;
14. kehottaa komissiota laatimaan strategiasta kattavan vaikutustenarvioinnin, jossa yksilöidään vaikutukset markkinaolosuhteisiin ja maaseutualueisiin sekä erilaiset rahoitustarpeet, kuten tutkimus ja innovointi, osaamisen kehittäminen, infrastruktuuri, ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen sekä biologisen monimuotoisuuden parantaminen;

Tasapainoisen monitoiminnallisuuden edistäminen

15. toteaa, että metsillä ja koko metsiin perustuvalla arvoketjulla on keskeinen rooli ilmaston ja biologisen monimuotoisuuden suojelussa ja ilmastonmuutoksen hillitsemisessä, joilla edistetään kestävä ja ilmastoneutraalin talouden saavuttamisesta vuoteen 2050 mennessä; korostaa, että metsien monitoiminnalliseen rooliin kuuluu useita ekosysteemipalveluja ja sosioekonomisia toimintoja, kuten biologisen monimuotoisuuden ja maaperän suojelu ja parantaminen, ilmastonmuutoksen hillitseminen, hiilen sitominen ilmakehästä ja hiilen varastointi, maaperän pilaantumisen estäminen, uusiutuvien ja luontoon perustuvien raaka-aineiden ja lääkinnällisten, syötävien ja ruoanlaittoon liittyvien tuotteiden tarjoaminen ja muuhun kuin puunkorjuuseen perustuvat taloudelliset toimet, kuten kestävä ekomatkailu, jotka kaikki johtavat työpaikkoihin ja talouskasvuun maaseutu- ja kaupunkialueilla ja toimivat maaseudun väestökatoa vastaan, edistävät puhtaan veden ja ilman tarjoamista ja

suojelua luonnonuhkia vastaan sekä tarjoavat virkistykseen, terveyteen, estetiikkaan ja kulttuuriin liittyviä palveluja; korostaa, että strategian täytäntöönpanolla on varmistettava kaikkien palvelujen tasapainoinen tarjonta ja ylläpidettävä ja edistettävä kilpailukykyä ja innovointia; korostaa, että palvelujen onnistunut tarjoaminen edellyttää kestävästä aktiivista metsänhoitoa;

16. katsoo, että keskeisenä periaatteena, jonka avulla voidaan tasapainottaa useat metsäalan toiminnot ja määrittää kaikkien ekosysteemipalvelujen tarjoamiseen tähtäävät tavoitteet ja toimenpiteet, tulisi olla synergioiden maksimointi ja kompromissien minimointi näyttöön perustuvan tiedon pohjalta;
17. korostaa, että metsät edistävät ilmastonmuutoksen hillitsemistä, sillä ne sitovat ja varastoivat hiiltä ja korvaavat puulla ja puutuotteilla kestäväällä tavalla fossiiliset polttoaineet, fossiilisiin polttoaineisiin perustuvat tuotteet, materiaalit, energialähteet ja muut tuotteet, joiden ympäristö- ja hiilijalanjäljet ovat suuret; korostaa, että puu on ainoa merkittävä kasvava luonnonvara, jolla voidaan korvata eräitä hyvin energiantenssiivisiä materiaaleja, kuten betonia ja muoveja, ja jonka kysyntä kasvaa tulevaisuudessa; toteaa, että strategiassa keskitytään erityisesti varastointiin rakennusallalla, ja katsoo, että sen täytäntöönpanolla olisi tuettava selkeästi erilaisten puupohjaisten korvikkeiden laajempaa käyttöä ja sen olisi perustuttava tieteellisiin ja vankkoihin elinkaariarviointeihin EU:n ympäristötavoitteiden ja biotalous- sekä teollisuusstrategian tavoitteiden mukaisesti, jotta voidaan hyödyntää metsäalan tuotteiden koko potentiaalia kiertotalouden vahvistamiseksi ja ilmastonmuutoksen torjumiseksi sekä fossiilisten polttoaineiden käytön jälkeisen talouden saavuttamiseksi; korostaa fossiilipohjaisten materiaalien ja fossiilisten polttoaineiden korvaamista koskevan tutkimuksen merkitystä. painottaa tarvetta vähentää EU:n kulutusta yleisesti ja pitää myönteisenä puurakentamisen ilmastohyötyjen määrällistä määrittämistä koskevan menetelmän käyttöönottoa;
18. korostaa, että terveen ja hedelmällisen metsämaan huomattavaa merkitystä ei pidä jättää huomiotta, sillä se on olennainen tekijä elämän ylläpitämisessä, metsän tuottavuuden lisäämisessä²⁹ ja hiilen varastoimisessa suojaten myös tärkeää maanalaista sieniverkostoa, jonka avulla puut voivat jakaa resurssejaan, kuten ravinteita ja vettä, ja puolustussignaaleja, mikä lisää puiden vastustuskykyä tuholaisista, tauteista ja jopa kuivuudesta ja äärimmäisistä sääilmiöistä vastaan^{30 31 32}, jotka todennäköisesti tulevat voimistumaan tai lisääntymään ilmastonmuutoksen myötä;
19. korostaa, että jotta puuperäiset tuotteet edistäisivät parhaalla mahdollisella tavalla ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja kiertotaloutta, niitä on käytettävä mahdollisimman tehokkaasti ja kestävästi; katsoo, että puiden kaatamista on rajoitettava asettamalla kestävyysrajoja ja että kaskadikäytön periaatteet³³ ovat hyvä normi tehokasta käyttöä

²⁹ Komission tiedonanto, annettu 17. marraskuuta 2021, ”Vuoteen 2030 ulottuva EU:n maaperästrategia – Terveestä maaperästä hyötyä ihmisille, elintarvikkeille, luonnolle ja ilmastolle” (COM(2021)0699).

³⁰ Pickles, B. J. ja Simard, S. W., ”Mycorrhizal Networks and Forest Resilience to Drought”, *Mycorrhizal Mediation of Soil – Fertility, Structure, and Carbon Storage*, Elsevier, Amsterdam, 2017, s. 319–339.

³¹ Gorzelak, M. A. ym., ”Inter-plant communication through mycorrhizal networks mediates complex adaptive behaviour in plant communities”, *AoB Plants*, 2015.

³² Usman, M. ym., ”Mycorrhizal Symbiosis for Better Adaptation of Trees to Abiotic Stress Caused by Climate Change in Temperate and Boreal Forests”, *Frontiers in Forests and Global Change*, 2021.

³³ Komissio, sisämarkkinoiden, teollisuuden, yrittäjyyden ja pk-yritystoiminnan pääosasto, *Guidance on*

varten mutta vain, jos sitä ei käytetä aina ehdottomasti samalla tavalla, ja katsoo sen vuoksi, että sitä on mukautettava säännöllisesti vastaamaan innovatiivisia käyttötarkoituksia esimerkiksi rakentamisessa, tekstiileissä, biokemikaaleissa, lääketieteen alalla sekä akkumateriaaleissa; korostaa, että puupohjaisia luonnonvaroja on käytettävä mahdollisimman tehokkaasti ja että taloudellisissa ja toimintaa koskevissa päätöksissä on otettava huomioon kansalliset erityispiirteet, ja korostaa, että hyvin toimivat ja vääristymättömät markkinat voivat kannustaa puupohjaisten luonnonvarojen tehokkaaseen ja kestäväan käyttöön oikeanlaisilla ympäristönsuojelua edistävillä säännöksillä;

20. korostaa puun, puuperäisten tuotteiden ja metsäpohjaisen biomassan luotettavan ja kestäväan tarjonnan merkitystä EU:n kestävyystavoitteiden, mukaan lukien vuoteen 2050 mennessä saavutettava hiilineutraaliustavoite, ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelman vihreää kasvua ja vihreitä työpaikkoja koskevan tavoitteen saavuttamisessa; toteaa, että kysynnän odotetaan kasvavan edelleen³⁴ ja että paikallisesti ja kestävästi tuotetun puun kestäväää käyttöä olisi kannustettava tähän kysyntään vastaamiseksi; katsoo, että suuri osa EU:n metsäalasta tuottaa erittäin kestävästi hankittuja raaka-aineita; kehottaa komissiota tarkastelemaan fossiilisten ja uusiutumattomien materiaalien vuoto- ja korvausvaikutuksia sekä vaikutuksia metsäalan ja metsäteollisuuden kilpailukykyyn ja seuraamaan vaikutuksia, joita strategian mukaisten toimenpiteiden täytäntöönpano saattaa aiheuttaa puun saatavuuteen;
21. huomauttaa, että puuraaka-aineen kasvava kysyntä aiheuttaa poliittisten kriisien, kuten Ukrainan sodan, vuoksi suuria haasteita metsille etenkin energialähteenä käytettävän puun osalta ja edellyttää metsävarojen jatkuvaa seuranta mahdollisten puutteiden arvioimiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan Venäjältä peräisin olevaan puutavaraan liittyviä tuontiriippuvuuksia Venäjän Ukrainaan tekemän hyökkäyksen jälkeen määrättyjen oikeutettujen pakotteiden valossa ja kehittämään tarvittaessa kestäviä strategioita häiriöiden lieventämiseksi samalla kun vältetään EU:n tasolla ruoan tuotantoon soveltuvan maatalousmaan käyttötarkoituksen muuttamista; korostaa EU:n toimitusvarmuuden ja oman raaka-ainetuotannon ratkaisevaa merkitystä vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden laajemmassa kontekstissa; painottaa, että tietyissä olosuhteissa metsien laiminlyönti voi johtaa työpaikkojen menetyksiin maaseutualueilla ja riippuvuuden lisääntymiseen metsätuotteiden tuonnista sellaisista maista, joissa metsänhoito on vähemmän kestäväää;
22. palauttaa mieliin, että metsäalalla työskentelee 2,1 miljoonaa ihmistä ja että laajennettu metsiin perustuva arvoketju tukee neljää miljoonaa työpaikkaa vihreässä taloudessa, mihin ei ole laskettu mukaan puuhun perustumattomia toimia, kuten metsiin liittyvää vapaa-ajan toimintaa ja tieteellistä työtä; panee merkille, että työllisyys metsäalalla laski 33 prosenttia vuosina 2000–2015 pääasiassa lisääntyvän koneistamisen vuoksi aikana, jona myös puunkorjuu lisääntyi; korostaa metsien tärkeää roolia vihreiden työpaikkojen luomisessa maaseutu- ja vuoristoalueilla; toteaa, että metsän ei-puutuotteet, kuten

cascading use of biomass with selected good practice examples on woody biomass, Euroopan unionin julkaisutoimisto, 2019.

³⁴ Hetemäki, L., Palahí, M. ja Nasi, R., *Seeing the wood in the forests. Knowledge to Action 1*, Euroopan metsäinstituutti, 2020; katso myös WWF Living Forests Report, luku 5,

https://wwf.panda.org/discover/our_focus/forests_practice/forest_publications_news_and_reports/living_forests_report/.

erilaiset luonnosta peräisin olevat elintarvikkeet, lääkkeet ja perusmateriaaliratkaisut, ovat tärkeä tulonlähde, joiden arvioitu arvo oli noin 4 miljardia euroa vuonna 2015³⁵, ja ne ovat juurtuneet syvälle alueellisiin perinteisiin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan luonnonläheisen lähestymistavan taloudellisia vaikutuksia, mukaan lukien suoraan ja välilliseen työllisyyteen;

23. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita seuraamaan ja arvioimaan metsäalan toimintojen tasapainossa tapahtuneen muutoksen vaikutuksia yleiseen työllisyystilanteeseen ja paikallisen puualan kannattavuuteen erityisesti maaseutu- ja vuoristoalueilla sekä puunjalostusteollisuuden tuotantoketjun loppupäässä ja korostaa tarvetta pitää ennallaan tai parantaa alan työpaikkojen houkuttavuutta sekä työturvallisuutta, kun muutoksia hoitokäytäntöihin harkitaan;
24. toteaa, että uudelleenmetsittämisestä ja metsittämisestä saadaan useita liitännäishyötyjä, joita ovat muun muassa veden suodatus, veden parempi saatavuus, kuivuuden lieventäminen, tulvien torjunta, sedimentaation välttäminen, luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön elinympäristöjen tarjoaminen, maaperän eläimistön lisääntyminen, maaperän hedelmällisyyden paraneminen ja ilman suodatus; suhtautuu myönteisesti uudelleenmetsitystä ja metsitystä koskevaan etenemissuunnitelmaan vähintään kolmen miljardin uuden puun istuttamiseksi EU:ssa vuoteen 2030 mennessä; korostaa, että tällaiset aloitteet olisi toteutettava selkeiden ekologisten periaatteiden mukaisesti ja niiden olisi oltava täysin yhteensopivia metsäekosysteemien ennallistamista koskevan biodiversiteettitavoitteen kanssa; muistuttaa, että puiden istuttaminen riippuu paikallisten sidosryhmien tuesta ja alueellisesta suunnittelusta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota siihen, että istutetaan soveltuvia puita alueille, joilla on huonontunutta maata, ja alueille, joilla esiintyy aavikoitumista, ja korostaa luonnontilaisten ja vanhojen metsien suojelun merkitystä; huomauttaa, että metsitetyn alan lisääminen voi edistää tehokkaasti ilmastonmuutoksen torjuntaa ja heikentyneiden metsäjärjestelmien luontaista uudistamista, mikä johtaa keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen ja uusien työpaikkojen luomiseen; kehottaa komissiota ottamaan täydentävyyisperiaatteissaan huomioon puut, jotka on istutettu uuden yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) ekojärjestelmien ja ympäristö-, ilmasto- ja muiden hoitositoumusten sekä kansallisten elpymis- ja palautumissuunnitelmien mukaisesti, koska sekä uusi YMP että elpymis- ja palautumistukiväline pannaan täytäntöön vuoteen 2030 ulottuvan EU:n biodiversiteettistrategian hyväksymisen jälkeen; painottaa, että koska maa on rajallinen resurssi, olisi asetettava etusijalle puiden istuttaminen olemassa oleviin metsiin, joutomaalle ja kaupunkialueille sen sijaan, että muutetaan tuottavan maatalousmaan käyttötarkoitusta erityisesti uusissa geopoliittisissa olosuhteissa tai muutetaan laidunmaan ja luonnonniittyjen käyttötarkoitusta, koska se ei vaikuta merkittävästi maaperän orgaanisen hiilen määrään³⁶; panee merkille kaupunkimetsien kehittämismahdollisuuden tällä alalla; muistuttaa, että uudelleenmetsittäminen ja metsittäminen saattavat kuitenkin myös merkitä kompromisseja biologisen monimuotoisuuden kannalta, esimerkiksi biologisesti monimuotoisilla ruohikkoalueilla;

Suojelu, ennallistaminen, uudelleenmetsittäminen, metsittäminen ja kestävä hoito

³⁵ Forest Europe -alueella; ks. Forest Europe, *State of Europe's Forests 2020*, 2020.

³⁶ Komission yksiköiden valmisteluasiakirja, annettu 16. heinäkuuta 2021, ”The 3 Billion Tree Planting Pledge for 2030” (SWD(2021)0651).

25. korostaa metsien monikäyttöroolia ja sellaisten terveellisten, ekologisesti selviytymiskykyisten metsien ekosysteemien merkitystä, jotka tarjoavat lukuisia palveluja yhteiskunnalle, kuten luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen ja uusiutuvien raaka-aineiden tarjonta, ja joka auttaa luomaan työpaikkoja ja vauhdittamaan talouskasvua maaseutualueilla; korostaa, että biodiversiteetin suojelua ja ennalleen palauttamista edistävät toimet auttavat torjumaan ilmastonmuutosta; kehottaa edistämään kestävästä metsätaloutta ilmastotavoitteiden täytäntöönpanemiseksi, koska se on avainasemassa metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen vähentämisessä, ja katsoo, että kestävästä metsätalouden olisi katettava biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen ja elinympäristöjen säilyttäminen ja suojelu;
26. painottaa, että EU:n on tärkeää edistää metsäekosysteemien säilyttämistä, suojelua ja ennallistamista niin, että otetaan huomioon tuleva luonnon ennallistamista koskeva EU:n lainsäädäntö ja parannetaan niiden selviytymiskykyä, ja samalla tukea taloudellisesti kannattavan, elinvoimaisen metsäalan ja paikallisyhteisöjen kehitystä; vaatii laatimaan pitkän aikavälin vision unionin metsien suojelemisesta ja ennallistamisesta;
27. panee merkille komission ilmoituksen lisäindikaattoreiden ja kynnysarvojen kehittämisestä kestävästä metsänhoitoa varten ja toteaa, että näiden lisäindikaattoreiden ja kynnysarvojen täytäntöönpano on edelleen vapaaehtoista ja että jäsenvaltiot voivat panna niitä täytäntöön kansallisella ja alueellisella tasolla; katsoo, että näiden indikaattoreiden ja kynnysarvojen olisi parannettava ymmärrystä siitä, hoidetaanko metsää kestäväällä tavalla metsikkötasolla tai ainakin maiseman tasolla, ja autettava määrittämään, mitkä ennallistamistoimet ovat onnistuneet; kehottaa komissiota kehittämään näyttöön perustuvia indikaattoreita ja kynnysarvoja kestävästä metsätalouden kehityksen täydentämiseksi erityisesti ekosysteemien terveyttä, biologista monimuotoisuutta ja ilmastonmuutosta koskevien selkeiden kriteerien kehittämisen osalta, jotta indikaattoreista ja kynnysarvoista voidaan tehdä tehokas väline EU:n metsien kestävyuden parantamiseksi ja jotta voidaan varmistaa, että metsänhoito edistää EU:n ilmasto- ja biodiversiteettitavoitteita; pitää lisäindikaattoreita ja -kynnysarvoja keskeisinä välineinä biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi ja ennallistamiseksi sekä ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja siihen sopeutumiseksi metsäalalla; korostaa, että kestävästä metsänhoidon määritelmästä sovittiin osana yleiseurooppalaista Forest Europe -prosessia ja että määritelmä on sisällytetty jäsenvaltioissa kansalliseen lainsäädäntöön ja vapaaehtoisin järjestelmiin, kuten metsien sertifiointiin; korostaa siksi, että olisi varmistettava komission, Forest European ja FAO:n työn välinen johdonmukaisuus ja vältettävä toimien päällekkäisyyttä ja hallinnollisen taakan suhteetonta lisääntymistä sekä tehtävä yhteistyötä kansallisten ja alueellisten toimivaltaisten viranomaisten, julkisten ja yksityisten metsänhoitajien ja metsänomistajien ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa sen varmistamiseksi, että indikaattorit ja vaihteluvälit ovat tarkoituksenmukaisia sovellettaviksi paikallis- ja aluetasolla tietyissä luonnonmaantieteellisissä olosuhteissa; panee merkille, että Forest Europe on aloittanut työn kestävästä metsänhoidon määritelmän ja välineiden uudelleenarvioimiseksi; kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan toimiaan, joilla kestävästä metsätalouteen liittyvät kansalliset strategiat ja lainsäädäntö voidaan panna asianmukaisesti täytäntöön sekä mukauttaa jäsenvaltioiden kansallisiin, alueellisiin ja paikallisiin olosuhteisiin; kehottaa jäsenvaltioita saattamaan EU:n metsiä koskevan lainsäädännön ja metsiä koskevat sitovat tavoitteet osaksi kansallista lainsäädäntöään ja

panemaan ne täytäntöön asiaankuuluvalla tavalla ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan lintu- ja luontodirektiivien, mukaan lukien Natura 2000, täytäntöönpanon ja täytäntöönpanon valvonnan;

28. korostaa, että ilmastonmuutos lisää tuholaisista, taudeista, loisista, luonnonkatastrofeista, muuttuneesta vesitasapainosta, nousseista keskilämpötiloista ja muista häiriöistä johtuvaa metsiin kohdistuvaa painetta ja että metsien ekosysteemien sopeutumisen ja selviytymiskyvyn vahvistaminen kestävä ja aktiivisen hoidon avulla on kiireellinen asia; panee merkille näiden häiriöiden taloudellisen vaikutuksen koko metsäalalle; toteaa, että kestävien innovatiivisten teknologioiden ja hoitokäytäntöjen käytön laajentaminen metsien ennallistamisessa metsittämisessä ja uudelleenmetsittämisessä voi auttaa vahvistamaan selviytymiskykyä ja parantamaan biologista monimuotoisuutta; kehottaa komissiota keräämään ja levittämään tietoa jäsenvaltioille siitä, miten metsiä voidaan mukauttaa nykyiseen ja odotettuun ilmastonmuutokseen EU:n uuden sopeutumisstrategian ja biodiversiteettistrategian mukaisesti; toteaa, että dynaamisena käsitteenä kestävä metsänhoito koostuu monenlaisista toimista ja sopeutumiskäytännöistä, joista monilla voi olla keskeinen rooli metsien ilmastonmuutoksen hillitsemispotentiaalin kannalta, ja se tarjoaa muun muassa toimenpiteitä, joilla tuodaan paremmin mukautettuja eurooppalaisia lajeja ja sopivammilta lähtöisyysalueilta tulevia lajeja, vahvistetaan metsien panosta veden kiertokulussa, toteutetaan hakkuita tuholaisien, taudinaiheuttajien ja haitallisten vieraslajien hillitsemiseksi, ehkäistään metsäpaloja ja ylläpidetään suojelutoimintoja samalla kun korostetaan metsien monitoiminnallisia tehtäviä; korostaa, että laajempien, selviytymiskykyisten ja monipuolisten metsäalueiden kasvattaminen edellyttää myös mahdollisuutta käyttää geenivaroja; painottaa, että on tärkeää tukea kansallisia taimigeenipankkeja, jotta paikallisille ja alueellisille uudelleenmetsitys- ja metsityshankkeille voidaan tarjota riittävästi kotoperäisiä puulajeja; painottaa, että luonnollinen uusiutuminen on tärkeää metsän tulevaisuuden kannalta, sillä se merkitsee, että juuret kehittyvät häiriöttä, puut ovat elinvoimaisempia ja vakaampia ja taimien kustannukset vähäisiä, mutta huomauttaa, että luonnollinen uusiutuminen ei ole aina mahdollista erityisten metsäolosuhteiden takia; korostaa, että EU:n erilaiset metsät ja ilmasto-olosuhteet edellyttävät eriytettyjä kestävä metsänhoidon käytäntöjä, joita olisi kehitettävä edelleen kansallisesti, alueellisesti ja paikallisesti työskennellen vahvalta yhteiseltä perustalta;
29. panee erittäin huolestuneena merkille, että laajoista ja entistä voimakkaammista maastopaloista on tulossa yhä suurempi haaste kaikkialla Euroopan unionissa ja että vuoden 2021 maastopalokausi oli EU:ssa ennennäkemätön, kun tuli tuhosi noin puoli miljoonaa hehtaaria erityisesti niillä Euroopan alueilla, joilla keskilämpötilat ovat nousseet eniten, kuten Välimeren alueella; korostaa, että suurpalot voimistuvat ja lisääntyvät maailmanlaajuisesti; muistuttaa, että monimuotoinen maisema ja monimuotoiset metsät tarjoavat paremman suojan tai luonnollisen esteen laajojen ja hallitsemattomien metsäpalojen torjumiseksi; painottaa, että monimuotoisten metsien ennallistaminen edistäisi metsäpalojen ehkäisyä ja hillitsemistä; korostaa, että on tarpeen lisätä resursseja ja kehittää metsäpalojen hallintaa tutkimusten pohjalta ja tarjota valmiuksia kehittävää tukea neuvontapalvelujen avulla ilmastonmuutoksesta metsille aiheutuvien vaikutusten torjumiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään ja hyödyntämään paremmin yhdenmetyt metsäpalojen hallinnan konseptia ja toteaa, että tämä voi edellyttää paremmin säänneltyjä valmiuksia jäsenvaltioissa, julkisten

palvelujen vahvistamista ja kohdennettua tukea ja lisää yhteistyötä katastrofien ennaltaehkäisyyn, niihin varautumiseen ja reagointiin; korostaa, että on tärkeää kehittää edelleen EU:n pelastuspalvelumekanismia ja hyödyntää sitä täysimääräisesti suhteessa metsäpaloihin ja muihin luonnonkatastrofeihin; kehottaa komissiota keräämään ja levittämään tietoa jäsenvaltioille siitä, miten metsiä voidaan mukauttaa nykyiseen ja odotettuun ilmastonmuutokseen EU:n uuden sopeutumisstrategian mukaisesti; kehottaa komissiota laatimaan parannettujen Copernicus-tuotteiden, tekoälyn ja muiden kaukokartoitustietojen perusteella metsäpaloaaran arviointeja ja karttoja ennaltaehkäisevien toimien tukemiseksi;

30. korostaa, että suojelun eri tasot kuuluvat kestävä metsänhoidon välineistöön; painottaa, että monissa tapauksissa jopa metsän suojelu edellyttää yhä tietyntyyppisiä toimia, jotta voidaan vastata esimerkiksi luonnonkatastrofien uhkaan tai sopeutumistarpeisiin; toteaa, että ikärakenteeltaan monipuoliset ja monilajiset metsät, jotka ovat jatkuvapeitteisiä, kestävät paremmin ilmastovaikutuksia, kuten tulipaloja, kuivuutta ja vuodenaikaan nähden odottamattomia sääilmiöitä, ja ne ovat näin ollen tärkeä investointi tulevaisuuteen myös osana kestävä metsätaloutta; painottaa, että monokulttuureja, jotka sietävät huonommin tuhojia ja tauteja sekä kuivuutta, tuulta, myrskyjä ja tulipaloja, ei pitäisi tukea EU:n varoista;
31. tunnustaa, että kaikki hoitokäytännöt eivät edistä hiilen sitoutumista metsiin, mutta korostaa, että toimijat voivat mukauttaa ja nykyaikaistaa käytäntöjään kompromissien tasapainottamiseksi parhaalla mahdollisella tavalla, optimoida lähestymistapojaan voidakseen saavuttaa monia tavoitteita ja luoda synergioita ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevien tavoitteiden sekä metsien muiden moninaisten tehtävien kanssa; toteaa tässä yhteydessä, että voidaan miettiä, millaisia kompromisseja voidaan tehdä ja millaisia synergioita voidaan saada toisaalta puun kysynnän ja toisaalta niiden odotusten välillä, jotka koskevat metsiä hiilinieluinä ja kasvien ja eläinten elinympäristönä; kehottaa komissiota ja sen yksikköjä työskentelemään tässä asiassa strategisesti, jotta varmistetaan johdonmukaisuus kaikessa metsätaloutteen liittyvässä työssä ja edistetään kestävä metsänhoitoa täysin toissijaisuusperiaatteen mukaisesti; korostaa, että tietyillä hoitokäytännöillä, erityisesti vapaaehtoisella kesannoinnilla, voidaan edistää metsien ennallistamista ja vaikuttaa myönteisesti hiilen sitoutumiseen, biologiseen monimuotoisuuteen ja ekologiseen tilaan; toteaa, että metsien biologinen monimuotoisuus ja niiden kyky varastoida tai sitoa hiiltä voivat vaihdella paljon riippuen muun muassa metsänhoidosta, käytetyistä koneista, puunkorjuun tiheydestä, maaperän tilasta, loisten ja sairauksien määrästä ja metsikköjen iästä; huomauttaa, että tällä hetkellä joistakin metsistä vapautuvan hiilen määrä on suurempi kuin niiden sitoman hiilen määrä; katsoo, että metsiä ei olisi pidettävä yksinomaan hiilinieluinä ja ratkaisuna muiden alojen päästövähennysten puuttumiseen;
32. panee tyytyväisenä merkille komission ja jäsenvaltioiden metsiä ja luontoa käsittelevässä työryhmässä parhaillaan tekemän yhteistyön, joka koskee ”luonnonläheisempää” metsätaloutta koskevia ohjeita; katsoo, että lisäarvon varmistamiseksi tätä käsitettä koskevissa ohjeissa olisi kaikilta osin noudatettava toissijaisuusperiaatetta ja niihin olisi sisällytettävä laaja kirjo tulossuuntautuneita, tieteellisesti todistettuja kestäviä välineitä ja metsänhoitokäytäntöjä erityisesti ottaen huomioon paikallisen ja alueellisen tason tarpeet, jotta metsänomistajille ja -hoitajille

annetaan välineet ja asiaankuuluvat taloudelliset kannustimet parantaa yhteyksiä ja tehdä yhteistyötä niin, että biologisen monimuotoisuuden suojeleminen voidaan sisällyttää entistä paremmin parannettuihin metsänhoitokäytäntöihin, joilla samalla pyritään tarjoamaan muita ekosysteemipalveluja ja -tuotteita, kuten Integrate-verkosto osoittaa; painottaa, että metsät ovat luonteeltaan hyvin erilaisia eri puolilla unionia ja että sen vuoksi erilaiset menettely- ja hoitotavat ovat erittäin tarpeellisia samalla, kun työskennellään vankalta yhteiseltä perustalta;

33. painottaa luonnontilaisten ja vanhojen metsien merkitystä, sillä niissä on runsaasti biologista monimuotoisuutta ja ne tarjoavat hyvin monenlaisia mikrohabitaatteja, jotka ovat olennaisia rikkaan biologisen monimuotoisuuden ylläpitämiseksi, ja niiden keskeistä roolia biologisen monimuotoisuuden suojelemissa, hiilen sitomisessa ja varastoinnissa sekä makean veden saannissa; kehottaa jälleen suojelemaan tiukasti kaikkia jäljellä olevia vanhoja ja luonnontilaisia metsiä vuoteen 2030 ulottuvan EU:n biodiversiteettistrategian mukaisesti; vaatii, että myös luonnontilaisten ja vanhojen metsien viereisiä puskurivyöhykkeitä suojellaan, jotta voidaan tukea vanhoille metsille ominaisten piirteiden kehittymistä; korostaa, että asianmukaisen suojeleminen ulottaminen puskurivyöhykkeisiin parantaa ekologisesti arvokkaiden elinympäristöjen välisiä yhteyksiä, mikä edistää merkittävästi suojeleminen ja lieventää hajanaisuuden kielteisiä vaikutuksia; toteaa, että lähes kaikki luonnontilaiset metsät ovat hävinneet; pitää huolestuttavina laittomia hakkuita eräissä EU:n jäsenvaltioissa; panee merkille kansainvälisellä tasolla vahvistetut useat määritelmät luonnontilaisille ja vanhoille metsille ja korostaa, että ennen kuin nimityksiä kehitetään edelleen, jäsenvaltioiden, metsänomistajien ja metsänhoitajien sekä muiden sidosryhmien on yhdessä sovittava sellaisista luonnontilaisten ja vanhojen metsien määritelmästä, jotka perustuvat olemassa oleviin määritelmiin; pitää valitettavana, että komissio ei hyväksynyt vuonna 2021 suuntaviivoja vanhojen metsien ja luonnontilaisten metsien määritelmästä, kuten vuoteen 2030 ulottuvassa EU:n biodiversiteettistrategiassa esitettiin, mutta pitää myönteisenä näitä määritelmiä koskevaa meneillään olevaa työtä metsiä ja luontoa koskevassa työryhmässä; korostaa tarvetta tarkastella erilaisia ja kattavia ominaisuuksia ja varmistaa joustavuus, jotta voidaan ottaa huomioon luonnonmaantieteellisten alueiden ja metsätyyppien erityisolosuhteet ja erottaa asianmukaisesti toisistaan vanhat metsät ja vanhemmat metsiköt, joiden hoito perustuu pitkään kasvukiertoon; korostaa, että määritelmästä on päästävä pikaisesti sopimukseen, niiden on perustuttava ekologisiin periaatteisiin, niissä on otettava huomioon Euroopan metsien, metsänomistajien, hoitoperinteiden, luontotyyppien ja muuttuvien ilmastovyöhykkeiden moninaisuus; katsoo, että on myös vältettävä läheisyydessä olevia metsiä ja metsämaata koskevia kohtuuttomia hoitovaatimuksia ja sallittava hoitotoimenpiteet, jotka liittyvät katastrofien ehkäisemisen kaltaisiin kysymyksiin; panee merkille taloudellisten kannustimien merkityksen kesannolle jätetyllä maalla sijaitsevien tiettyjen vanhojen metsien vapaaehtoisessa kehittämisessä tulevaisuudessa; korostaa, että luonnontilaiset ja vanhat metsät jakautuvat EU:ssa epätasaisesti niin, että 90 prosenttia niistä sijaitsee vain neljässä jäsenvaltiossa³⁷;
34. pitää myönteisenä, että uusia suojelualueita koskevissa komission ohjeissa todetaan, että on tarpeen toteuttaa tiettyjä jatkuvia toimia, esimerkiksi metsästyksen perustuvia

³⁷ Yhteisen tutkimuskeskuksen raportti luonnontilaisten ja vanhojen metsien kartoituksesta ja arvioinnista Euroopassa ("Mapping and assessment of primary and old-growth forests in Europe"), 2021.

sorkka- ja kaviueläinten hallintatoimia, jotta voidaan suojella monenlaisia metsien elinympäristöjä;

35. muistuttaa, että luonnontilaisten ja vanhojen metsien kartoituksessa on huomattavia puutteita, ja korostaa, että on pikaisesti saatava valmiiksi kehys, jolla varmistetaan kattava ja yhdenmukainen kartoitus, joka perustuu selkeisiin toimintaperiaatteisiin ja määritelmiin; kehottaa komissiota antamaan tunnustusta työlle, jota joissakin jäsenvaltioissa on tähän mennessä tehty näiden metsien tunnistamiseksi, kartoittamiseksi ja arvioimiseksi, sekä kannustamaan parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja tietämyksen jakamista; kehottaa jälleen komissiota ja jäsenvaltioita yhdenmukaistamaan olemassa olevia tietoja, täyttämään luonnontilaisten ja vanhojen metsien sijaintia koskevilla tiedoilla olevat aukot sekä luomaan tietokannan kaikista mahdollisista metsäalueista, jotka täyttivät vanhojen metsien ja luonnontilaisten metsien kriteerit; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita luomaan avoimen ja helppokäyttöisen tietokannan kaikista alueista, jotka voivat täyttää vanhaksi ja luonnontilaiseksi metsäksi luokituksen kriteerit;
36. panee merkille komission työn, joka koskee biologista monimuotoisuutta edistävää metsittämistä ja uudelleenmetsittämistä koskevien suuntaviivojen laatimista; korostaa, että olisi keskityttävä erityisesti niihin jäsenvaltioihin, joissa metsäpeite on vähäistä, sekä tarvittaessa – ja vahingoittamatta biologista monimuotoisuutta koskevia tavoitteita – heikkotuottoisiin ja muihin elintarviketuotantoon soveltumattomiin maa-alueisiin, jotka sijaitsevat kaupunkialueilla ja kaupunkien lähialueilla sekä vuoristoalueilla, ja tuettava selviytymiskykyisten metsien, sekametsien ja terveiden metsien kehittämistä; korostaa, että biologista monimuotoisuutta edistävän metsittämisen määritelmien ja ohjeiden on perustuttava tieteeseen, niissä on otettava huomioon Euroopan metsien, metsänomistuksen tyyppien, hoitoperinteiden ja luontotyyppien monimuotoisuus sekä siirtyvät ilmastovyöhykkeet ja ne on vahvistettava tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa; korostaa lisäksi, että kuivattamattomia kosteikkoja tai turvemaita ei saisi kuivattaa metsittämistä varten ja että aikaisemmin kuivatuille maa-alueille ei saisi lisätä ojitusta; huomauttaa myös, että on noudatettava erityistä varovaisuutta, jotta vältetään eroosio vuoristoalueiden metsissä;

Metsille ja metsänhoitajille mahdollisuus saavuttaa useita tavoitteita

37. toteaa, että YMP ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto (maaseuturahasto) ovat metsätaloustoimenpiteiden tärkeimpiä tukilähteitä ja niiden osuus EU:n metsätalouden kokonaisrahoituksesta on 90 prosenttia; toteaa, että metsätaloustoimenpiteitä koskevassa komission vuonna 2017 tekemässä arvioinnissa todettiin, että maaseudun kehittämistuen vaikutus metsiin oli yleisesti ottaen myönteinen ja että sillä voitaisiin edistää merkittävästi taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristöön liittyvien hyötyjen saavuttamista³⁸; panee merkille, että vuosina 2014–2020 jäsenvaltiot käyttivät vain 49 prosenttia käytettävissä olevista varoista ja että komissio on yksilöinyt syiksi tähän alhaiseen käyttöasteeseen hallinnollisen rasisitteen, hintalisien riittämättömän houkuttavuuden ja neuvontapalvelujen puutteen; katsoo, että

³⁸ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Forests,_forestry_and_logging#Employment_and_apparent_labour_productivity_in_forestry_and_logging

tämä olisi otettava huomioon hyväksyttäessä uusia YMP:n strategiasuunnitelmia; kehottaa jäsenvaltioita poistamaan hallinnollisen rasisitteen, jotta maaseuturahaston metsätaloutta koskevat toimenpiteet maaseuturahaston käyttö metsätaloustoimenpiteisiin olisi tehokasta; suhtautuu myönteisesti komission tavoitteeseen lisätä saatavilla olevien varojen käyttöä ja korostaa tarvetta varmistaa, että rahoituksella ja tuilla ei tueta toimia, jotka heikentävät eri ekosysteemipalvelujen tasapainoista tarjontaa; korostaa tarvetta sisällyttää YMP:n strategiasuunnitelmiin konkreettisia ja riittävän houkuttelevia toimenpiteitä, jotta varmistetaan kestävä metsänhoito ja metsien monitoiminnallista roolia EU:ssa koskevien toimien ja toimenpiteiden toteuttaminen, jotta varmistetaan, että tuetaan metsien ekosysteemeihin liittyviä aloitteita erityisesti niin, että voidaan vähentää metsien biologien monimuotoisuuden köyhtymistä, edistää tiettyyn ympäristöön soveltuvien kotoperäisten puulajien istuttamista, parantaa metsänhoitoa ja varmistaa, että varat käytetään asiaankuuluvien politiikkatavoitteiden mukaisesti; pitää valitettavana, ettei komissio seuraa metsätalousmenoja muiden maaseudun kehittämistoimien yhteydessä; painottaa, että vapaaehtoisille luonnonsuojelutoimille annettavan tuen on oltava omistusoikeuksien ja toissijaisuusperiaatteen mukaista;

38. kehottaa komissiota määrittämään uusia keinoja tehdä eri rahastotoimien yhdistelmistä houkuttelevampia ja helpommin toteutettavia ottamalla niissä huomioon metsien ja metsäekosysteemipalvelujen monitoiminnallinen luonne ja hyödyntämällä sitä ja edistämällä paremmin muita EU:n rahoituslähteitä, kuten Life-ohjelmaa, Horisontti Eurooppa -puiteohjelmaa, Euroopan aluekehitysrahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan investointipankin luonnonpääoman rahoitusjärjestelyä; kehottaa komissiota arvioimaan unionin talousarvion ja Euroopan unionin elpymisvälineen eri rahoitusvälineiden, myös kansallisten YMP:n strategiasuunnitelmien, yhdenmukaisuutta EU:n metsästrategiassa ja EU:n biodiversiteettistrategiassa vahvistettujen sitoumusten ja tavoitteiden kanssa; kehottaa komissiota pitämään metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalveluihin sekä metsien suojeluun myönnettävän tuen yhteydessä tukikelpoisina myös metsien suojelua ja tiukkaa suojelua koskevia sitoumuksia, jotka perustuvat vuoteen 2030 ulottuvaan EU:n biodiversiteettistrategiaan ja EU:n uuteen metsästrategiaan 2030; kehottaa komissiota jatkamaan näitä sitoumuksia pidempään kuin seitsemän vuotta erityisesti tiukasti suojeltujen metsäalueiden osalta;
39. huomauttaa, että metsäala toimii maatalousalaa useammin markkinaehtoisena alana ilman selvää riippuvuutta tuista, kun taas YMP:n rahoituksen on pysyttävä kohdennettuna pääasiassa elintarviketuotantoon ja elintarviketurvallisuuden varmistamiseen unionissa; korostaa, että suuremman painoarvon antaminen muille ekosysteemipalveluille ei saisi johtaa kohtuuttomaan riippuvuuteen, ja tukee komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan vapaaehtoisten markkinaperusteisten maksujen kehittämistä ekosysteemipalvelujärjestelmiä, kuten hiilen sitomista, biologista monimuotoisuutta, maaperän suojelua, vesihuoltoa, tiedonkeruuta ja seurantaa; korostaa, että on tärkeää soveltaa täydentävyysperiaatetta ja suunnitella ohjelmia siten, että edelläkävijät ja muut osallistujat saavat täyden tunnustuksen, samalla kun motivoidaan monia erilaisia metsänomistajia; korostaa lisäksi, että ohjelmien erityisvaatimuksissa on otettava huomioon metsien monimuotoisuus sekä niiden erilaiset haasteet ja mahdollisuudet; toteaa, että ekosysteemipalveluja koskevien luotettavien tietojen saatavuus on oleellista kaikille maksujärjestelmille; panee tyytyväisenä merkille hiiltä sitovaa viljelyä

käsittävän komission tiedonannon³⁹, jossa pyritään luomaan kannustimia julkisten ja yksityisten toimijoiden kehittämille uusille liiketoimintamalleille palkitsemalla hoitokäytäntöjä, jotka keskittyvät kasvihuonekaasujen lisääntyvään sidontaan uusiutuvaan biomassaan ja maaperään ekologisten periaatteiden mukaisesti; korostaa, että tarvitaan luotettaviin tieteellisiin menetelmiin perustuvia hiiltä sitovaa viljelyä koskevia aloitteita, kuten mahdollisuutta biodiversiteettistrategian mukaisesti toimenpiteistä pidätyviä lähestymistapoja; korostaa tämän aloitteen valossa, että aktiivinen ja kestävä metsänhoito voi edistää sekä hiilivarastojen lisäämistä että metsien kasvua; korostaa, että hiilen poistamisessa metsätalouden avulla olisi keskityttävä metsänomistajille ja metsänhoitajille suunnattuihin kannustimiin investoida aktiiviseen ja kestäväan metsänhoitoon ja tarvittaessa metsän suojeluun edistämällä uudistumista ja kasvun lisäämistä; panee tyytyväisenä merkille komission suunnitelman ehdottaa hiilenpoiston sertifiointin sitovaa EU:n sääntelykehystä vuoden 2022 loppuun mennessä, jotta hiilenpoistotoimet voidaan määrittää, sertifioida ja ilmoittaa paikkansapitävästi ja vältetään harhaanjohtavien tietojen ja viherpesun riski;

40. tunnustaa nykyisten markkinaperusteisten sertifiointijärjestelmien merkittävän roolin ja niiden myötavaikutuksen kestävän metsänhoidon käyttöönoton jatkamiseen; toteaa, että useimmat näistä järjestelmistä ovat osoittautuneet uskottaviksi ja tehokkaiksi välineiksi kestävien metsänhoitokäytäntöjen edistämiseksi kaikkialla Euroopassa; panee tyytyväisenä merkille EU:n toimielinten suorittaman valvonnan jatkumisen, koska se auttaa jatkuvasti parantamaan näitä järjestelmiä; pitää myönteisenä komission ilmoitusta luonnonläheisempää metsänhoitoa koskevan vapaaehtoisen sertifiointijärjestelmän kehittämisestä; kehottaa komissiota varmistamaan, että nämä aloitteet parantavat metsäekosysteemejä, suojaavat biologista monimuotoisuutta ja varmistavat luontoystävällisten metsänhoitokäytäntöjen tuoman lisäarvon; kannustaa komissiota tekemään yhteistyötä nykyisten ja toimiviksi osoittautuneiden sertifiointijärjestelmien kanssa ja hyödyntämään niistä saatuja kokemuksia ja tukemaan toimia, joilla nykyisiä järjestelmiä pyritään parantamaan myös kuluttajiin kohdistuvan avoimuuden osalta ja ottaen huomioon kuluttajakysynnän; katsoo, että lisäarvon luomiseksi luonnonläheisempää metsänhoitoa koskevan vapaaehtoisen sertifiointin on perustuttava selkeään ja pakolliseen kehykseen ja sen on tarjottava metsänomistajille riittävä hintalisiä ekosysteemipalvelujen tarjoamisesta esimerkiksi siten, että otetaan käyttöön EU:n laatumerkki, johon liittyy paikallisesti mukautettuja suuntaviivoja luonnonläheisemmästä metsätaloudesta, jotta edistetään luonnon monimuotoisuutta eniten suosivia hoitokäytäntöjä; kehottaa komissiota arvioimaan tällaisesta sertifiointijärjestelmästä metsänomistajille aiheutuvaa lisäarvoa ja kustannuksia sen jälkeen, kun se on saanut päätökseen työn termin ”luonnonläheisempi” määrittelemiseksi; toteaa, että vapaaehtoinen sertifiointi on vain yksi tarvittava askel kohti kestävämmän metsähoidon kehittämistä EU:ssa;
41. on tyytyväinen komission 4. kesäkuuta 2021 tekemään päätökseen Natura 2000 -tunnuksen käyttöluvan myöntämisestä⁴⁰; toteaa, että Natura 2000 -merkintäjärjestelmällä olisi edistettävä EU:n tiukimpia ekologisia normeja kaikkein haavoittuvimpien maanpäällisten luontotyyppien ja lajien suojelemiseksi; muistuttaa, että Natura 2000 kattaa noin 18 prosenttia EU:n maa-alasta; korostaa, että

³⁹ Komission tiedonanto, annettu 15. joulukuuta 2021, kestävästä hiilen kierrosta (COM(2021)0800).

⁴⁰ EUVL C 229, 15.6.2021, s. 6.

jäsenvaltioiden olisi varmistettava, ettei Natura 2000 -alueiksi nimetyissä elinympäristöissä toteuteta mitään lajeille vahinkoa tai haittaa aiheuttavia toimia; kehottaa asettamaan EU:n metsästrategiassa kunnianhimoisia tavoitteita Natura 2000 -alueiksi nimettyjen alueiden ekologisen arvon säilyttämiseksi ja palauttamiseksi ottaen huomioon alueen sosiaaliset ja kulttuuriset vaatimukset sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet; toteaa, että Natura 2000 -alueiden suojelutoimien olisi oltava täysin luonto- ja lintudirektiivien ja vuoteen 2030 ulottuvan EU:n biodiversiteettistrategian mukaisia; toteaa, että Natura 2000 -alueet tarjoavat arvokkaita ekosysteemipalveluja kansalaisille; korostaa, että tavaroiden tai palvelujen Natura 2000 -tunnuksen olisi tarkoitettava, että kyseiset tavarat ja palvelut edistävät sen Natura 2000 -alueen suojelutavoitteita, jossa ne on tuotettu;

42. suhtautuu myönteisesti komission julkaisemaan EU-ympäristömerkin strategiseen toimintasuunnitelmaan 2020–2024; muistuttaa, että EU-ympäristömerkki on erinomaisia ympäristöominaisuuksia koskeva vapaaehtoinen merkki; toteaa, että ympäristömerkkijärjestelmällä edistetään EU:n kiertotaloutta ja kestäviä kulutus- ja tuotantokäytäntöjä; vaatii tiukkoja normeja ja seuranta- ja ympäristömerkin käytön lisäämistä EU:n metsäalalla; korostaa, että on tärkeää laajentaa puutuotteiden ympäristömerkin soveltamisalaa niin, että se käsittää näiden tuotteiden kestävyystason; kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan tuottajia lisäämään Natura 2000 -tunnuksen käyttöä muissa kuin puuaineisissa tuotteissa;
43. korostaa, että biologista monimuotoisuutta koskevien tavoitteiden täyttämiseksi ja metsien täyden potentiaalin hyödyntämiseksi EU:n ilmasto- ja kiertotaloustavoitteiden saavuttaminen edellyttää lisää tutkimusta, innovointia ja kehittämistä, joihin olisi kannustettava kestävä metsänhoidon alalla, erityisesti ilmastonmuutoksen sopeutumisen osalta, sekä fossiilipohjaisten tuotteiden ja muiden hiilijalanjäljeltään suurten tuotteiden biopohjaisten vaihtoehtojen alalla; kannustaa tukemaan edelleen puuhun liittyviä innovaatioita, kuten puupohjaisia tekstiilejä, joilla on hyvät mahdollisuudet korvata synteettisiä tekstiilikuituja ja puuvillaa, ja muita puupohjaisia materiaaleja, jotka ovat saaneet myönteisen ympäristö- ja ilmastoelinkaarta koskevan arvion; painottaa, että ollakseen kilpailukykyisiä tällaisilla biopohjaisilla vaihtoehtoilla on tarjottava kuluttajille kohtuuhintaisia tuotteita; toteaa, että alan kehityssykli voi kestää kymmenen vuotta tai pidempään, ja korostaa, että ennakoitavissa oleva ja vakaa sääntely-ympäristö on edellytys investointien houkuttelemiseksi; korostaa, että monilla alan innovaatioilla on suuri lisäarvo ja että ne tarjoavat laadukkaita työpaikkoja maaseudulla sekä metsäalan arvoketjussa ja siihen liittyvillä biopohjaisilla teollisuudenaloilla, ja korostaa tässä yhteydessä pienten ja keskisuurten yritysten roolia;
44. katsoo, että ympäristöön, sosiaaliseen elämään, yhteiskuntaan ja talouteen liittyvien metsäpalvelujen koordinoitun tarjonnan parantamiseksi asiaankuuluvat EU:n ohjelmat, mukaan lukien Horisontti Eurooppa, Life-ohjelma, maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskeva eurooppalainen innovaatiokumppanuus (EIP-AGRI), Leader-ohjelma ja Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutti, on sovittava paremmin yhteen; suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen tehostaa EU:n yhteistyötä ehdottamalla metsätaloutta koskevaa tutkimus- ja innovaatiokumppanuutta ja kehottaa komissiota kehittämään kattavia metsäalan ohjelmia, joissa on mukana metsäalan arvoketjun eri toimintoja ja osia ja joihin sisältyy eläviä laboratorioita, joissa testataan ja demonstroidaan ratkaisuja keskeisiin haasteisiin, olemassa olevien ja hyväksi

havaittujen foorumien, kuten Integrate-verkoston ja metsäteollisuuden teknologiafoorumien ja Euroopan metsäinstituutin, pohjalta ja joissa on mukana yleiseurooppalaisia ja kansainvälisiä kumppaneita;

45. muistuttaa, että 60 prosenttia EU:n metsistä on yksityisomistuksessa ja että merkittävä osa metsänomistajista on pienomistajia; korostaa, että strategian tavoitteiden saavuttamiseksi sen täytäntöönpanossa on keskityttävä siihen, että kaikentyypisille metsänomistajille ja metsänhoitajille ja erityisesti pienomistajille annetaan mahdollisuus hoitaa metsien moninaisia tehtäviä; tunnustaa, että metsänomistajilla ja metsänhoitajilla on oltava samalta vahvalta perustalta työskennellessään runsaasti joustovaraa toteuttaa metsänhoitokäytäntöjään niin, että he voivat tarjota kaikkia kysytyjä ekosysteemipalveluja, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että tukiohjelmat, vapaaehtoiset ekosysteemipalvelujärjestelmien maksuohjelmat ja tutkimusrahoitus ovat pienomistajille houkuttelevia, ymmärrettäviä ja helposti heidän saatavillaan;
46. korostaa, että neuvontapalvelujen saatavuus on tärkeä kestävien metsänhoitokäytäntöjen levittämistä edistävä tekijä; kannustaa jäsenvaltioita varmistamaan, että neuvontapalveluja on saatavilla, kiinnittäen erityistä huomiota pienomistajiin;
47. panee merkille, että EU:n metsistä 40 prosenttia on kuntien tai alue- tai valtionhallinnon julkisessa omistuksessa, kun taas joissakin jäsenvaltioissa julkisessa omistuksessa olevien metsien määrä on paljon suurempi ja Kaakkois-Euroopassa keskimäärin jopa 90 prosenttia; painottaa, että yleisillä metsillä voi olla keskeinen asema metsäekosysteemien säilyttämisessä, biologisen monimuotoisuuden varmistamisessa, ilmastonmuutoksen hillinnässä, maaseudun kehittämisen edistämässä ja puutavaran ja muiden tavaroiden ja palveluiden toimittamisessa ja että valtion metsävirastot voivat tarjota yksityisille metsänomistajille paljon kaivattua asiantuntemusta luonnonläheisestä metsänhoidosta ja ilmastonmuutoksen vaikutuksiin sopeutumisesta; kehottaa tarvittaessa lisäämään valtion metsävirastojen henkilöstöresursseja ja taloudellisia resursseja; kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita toimimaan esimerkkinä niiden julkisessa omistuksessa olevien metsien kestävässä metsänhoidossa julkisen edun hyväksi erityisesti ympäristö-, talous- ja sosiaalialuekohtien osalta;
48. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon ”EU:n pitkän aikavälin maaseutuvisio – Vahvat, verkottuneet, selviytymiskykyiset ja vauraat maaseutualueet vuoteen 2040 mennessä” sekä tunnustukseen metsien ja kestävä metsänhoidon roolista ihmisarvoisen työn ja elinkeinojen turvaamisessa maaseudulla; korostaa metsäalan ja puuteollisuuden merkitystä työpaikkojen tarjoajana maaseutuyhteisöissä sekä jatkokäytön kautta kaupunkialueilla; toteaa, että on tärkeää edistää muuhun kuin puuhun perustuvaa, metsiä hyödyntävää taloudellista toimintaa, jotta voidaan monipuolistaa paikallisia talouksia ja työpaikkoja ja kääntää maaseudun ja syrjäisten alueiden väestökatoon johtava kehityssuunta; panee erittäin huolestuneena merkille, että Eurostatin mukaan työllisyys laski vuosina 2000–2019 tasaisesti seitsemän prosenttia metsä- ja hakkuualoilla⁴¹ ja että onnettomuuksia tapahtuu metsäalalla paljon⁴²; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita

⁴¹ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Forests,_forestry_and_logging#Employment_and_apparent_labour_productivity_in_forestry_and_logging

⁴² Forest Europe, *State of Europe's Forests 2020*, 2020.

seuraamaan strategian mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden vaikutuksia työllisyyteen ja työturvallisuuden metsänhoitokäytäntöjen muuttuessa ottaen huomioon, että keskusteluissa käsitellyt vaihtoehdot lisäävät usein (ruumiillista työtä tekevän) työvoiman tarvetta; toteaa, että tämä aiheuttaa myös työntekijöihin kohdistuvia erilaisia riskejä ja edellyttää laadukasta ammatillista koulutusta sekä täydennys- ja uudelleen koulutusmahdollisuuksia; korostaa, että on tärkeää tehdä tämäntyyppisestä työstä houkuttelevaa ja hyödyntää tätä varten kestävämmän metsänhoidon tarjoamia mahdollisuuksia; korostaa tässä yhteydessä, että on tarpeen toteuttaa toimia työturvallisuuden parantamiseksi, kouluttaa työntekijöitä asianmukaisesti ja tukea metsätalouseläinten ja välineiden nykyaikaistamista; kehottaa jäsenvaltioita arvioimaan tätä koskevia neuvontapalvelujaan ja vahvistamaan niitä tarvittaessa sekä asettamaan etusijalle laadukkaan ammatillisen jatkokoulutuksen ekorakentamiseen ja puunjalostusteollisuuden liittyvillä aloilla; toistaa komissiolle esittämänsä kehotuksen tehdä yhteistyössä metsäkoneiden valmistajien kanssa aloitteissa, joilla parannetaan näiden koneiden ekologista suunnittelua, jotta taataan työntekijöiden korkeatasoisen suojelun lisäksi metsien maaperään ja vesistöön kohdistuvien vaikutusten minimointi;

49. korostaa, että alalle on houkuteltava nuoria ja naisryrittäjiä, erityisesti metsiin perustuvan toiminnan digitaalisen ja vihreän siirtymän yhteydessä; huomauttaa kuitenkin, että metsäalan heikot työolot Euroopan eräissä osissa eivät tällä hetkellä tee alasta houkuttavaa uravaihtoehtoa; korostaa, että alalle ja sen koko avoketjuun on tehtävä investointeja ja että maaseudulla tarvitaan suotuisaa ympäristöä, digitaali-, liikenne- ja yhdyskuntainfrastruktuuri mukaan luettuna; suhtautuu myönteisesti komission ehdotuksiin edistää osaamissopimuksen mukaisen osaamiskumppanuuden perustamista ja hyödyntää Euroopan sosiaalirahasto plussaa yhteistyön tekemiseksi, jotta voidaan lisätä metsätalouden täydennys- ja uudelleen koulutusmahdollisuuksia, luoda laadukkaita työpaikkoja ja tarjota työntekijöille mahdollisuuksia ja asianmukaiset työolot puupohjaisessa biotaloudessa, ja tehdä metsäala siten houkuttavammaksi uravaihtoehdoksi;

Seuranta, raportointi ja tiedonkeruu

50. korostaa Euroopan metsiä koskevien tarkkojen, yhdenmukaisten, laadullisten, oikea-aikaisten, vertailtavien ja ajantasaisten tietojen merkitystä ja panee merkille aloitteen lainsäädäntöehdotukseksi metsiin kohdistuvan seurannan, raportoinnin ja tiedonkeruun kehyksestä täysin toissijaisuusperiaatetta noudattaen; muistuttaa todennetun tiedon merkityksestä, erityisesti tiedon, joka on kerätty paikallistasolla, sillä metsien monet ominaispiirteet voidaan todentaa vain paikalla; korostaa, että tietojen ja raportoinnin laaja saatavuus, korkea laatu, avoimuus, täydellisyys ja yhdenmukaistaminen ovat oleellisen tärkeitä strategian tavoitteiden saavuttamiselle, ja katsoo, että todellisen lisäarvon tuottamiseksi kehyksen on perustuttava olemassa oleviin mekanismeihin ja prosesseihin, kuten kansallisiin metsäinventaareihin, Euroopan metsätietojärjestelmään, ENFIN-verkostoon, Forest Europe-prosessiin ja FAO:hon, alhaalta ylöspäin suuntautuvan lähestymistavan avulla, jotta jäsenvaltioiden asiantuntemusta ja kokemusta voidaan hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla, ja että kehystä on kehitettävä kansainvälisesti sovittujen sitoumusten mukaisesti ja yhteydessä jäsenvaltioiden toimivaltaan, välttämällä samalla päällekkäistä työtä, liiallista hallinnollista taakkaa ja liiallisia kustannuksia; korostaa, että kehykseen olisi sisällyttävä mekanismeja, joilla vältetään virheet, kuten kaksinkertainen laskenta; kehottaa

komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kehyksen operatiivista tukea varten on käytettävissä riittävästi rahoitusta ja henkilöstöresursseja;

51. katsoo, että luotettavan, avoimen ja korkealaatuisen datan saatavuuden varmistamiseksi uudet innovatiiviset lähestymistavat, kuten kaukokartoitustekniikat, on todennettava ja yhdistettävä maanpäällisen seurannan avulla hankittuihin tietoihin ja niitä on tulkittava tiiviissä yhteistyössä tutkijoiden sekä riippumattomien ja paikallisten asiantuntijoiden, muun muassa toimivaltaisten viranomaisten ja metsänhoitajien, kanssa; katsoo, että näillä lähestymistavoilla voi olla merkitystä myös metsien monitoiminnallisuuden tasapainon helpottamisessa sekä uusien lähestymistapojen ja käytäntöjen kehittämisessä ja jakamisessa ja niihin olisi sisällyttävä taloudellisia keinoja, jotta varmistetaan päästy tietoihin ja edistetään niiden hankkimista; katsoo, että satelliittikuvien sekä paikannus- ja sijaintitietojen synergialla ja keskinäisellä täydentävyydellä voidaan tukea keskeisellä tavalla metsänhoitajia ja hallintoelimiä; korostaa, että on tärkeää, että Copernicus mahdollistaa metsäinventaarien etävalvonnan ja metsien terveyden arvioinnin sekä laittomien hakkuiden ja metsäkadon kaltaisten ongelmien havaitsemisen; panee tyytyväisenä merkille, että osana Euroopan metsätietojärjestelmää ilmastovaikutusten ja muiden luonnollisten tai ihmisen aiheuttamien häiriöiden nykyistä seuranta metsissä tehostetaan; korostaa, että tietojen analysoinnilla on ratkaiseva merkitys kestävän metsänhoidon ja metsien suojelun tukemisessa, myös laittomien hakkuiden torjumisessa sekä luonnonhäiriöiden, kuten myrskyjen, maastopalojen ja tuholaisien, vaikutusten ennakoimisessa ja lieventämisessä;
52. katsoo, että Copernicus-ohjelman tietoja olisi käytettävä todisteena lainvalvonnassa ja poliittisessa päätöksenteossa sertifioimalla tiedot ja niistä johdetut tietotuotteet, ja kehottaa sertifioimaan Copernicus-ohjelman tietoja metsiin kohdistuvaa seuranta, raportointia ja tiedonkeruuta koskevaa tulevaa lainsäädäntöehdotusta varten; korostaa, että tällaisilla sertifioituilla tiedoilla voisi olla keskeinen merkitys erilaisten ilmiöiden (kuten metsäpinta-ala, laittomat hakkuut, metsien terveys, puiden ominaispiirteet, kasvumallit ja metsäpalojen vaikutukset) seurannassa sekä säännösten noudattamisen valvonnassa;
53. panee merkille ajatuksen metsiä koskevien strategiasuunnitelmien käyttöönotosta metsiin kohdistuvan seurannan, raportoinnin ja tiedonkeruun kehyksen puitteissa; panee lisäksi merkille, että useilla jäsenvaltioilla on jo käytössä kansallisia metsästrategioita, joita komissio ei voi arvioida yhdenmukaisella tavalla, ja että kyseiset strategiat olisi vahvistettava tai niitä olisi kehitettävä edelleen tavalla, joka tukee EU:n metsästrategian tavoitteita; korostaa, että tässä ehdotuksessa olisi vältettävä hallinnollisen taakan ja kustannusten liiallista kasvua; painottaa, että tällaisten suunnitelmien täsmällinen tarkoitus ja tarve olisi selvennettävä, ja korostaa, että on kunnioitettava jäsenvaltioiden toimivaltaa metsäasioissa; kehottaa komissiota varmistamaan, että lainsäädäntöehdotuksissa otetaan kaikilta osin huomioon jäsenvaltioissa ja tarvittaessa paikallistasolla olemassa olevat kansalliset strategiat; korostaa, että EU:n tason strategiset suunnitelmat olisi sovitettava yhteen olemassa olevien kansallisten strategioiden kanssa ja vältettävä ristiriitaa tai päällekkäisyyttä niiden kanssa; kehottaa komissiota arvioimaan, miten tätä välinettä voitaisiin käyttää erityisesti niiden jäsenvaltioiden tukemiseen, joilla ei vielä ole kansallisia strategioita;

Hallinta ja täytäntöönpano

54. katsoo, että koska metsillä on monitoiminnallinen vaikutus EU:n moniin tavoitteisiin ja eri hallintotasoihin ja sidosryhmiin, strategian täytäntöönpanon kulmakivenä on oltava tiivis yhteistyö ja parhaiden käytäntöjen vaihto kansallisten ja alueellisten asiantuntijoiden, sidosryhmien, erityisesti yskitysten ja julkisten metsänomistajien ja metsänhoitajien, tutkijoiden, sertifiointijärjestelmien ja kansalaisyhteiskunnan kanssa, mukaan luettuna alkuperäiskansojen asianmukainen edustus; korostaa, että hallinnassa on otettava huomioon EU:n ja jäsenvaltioiden osallistuminen Forest Europeen ja kansainvälisen tason järjestöihin, kuten FAO:hon, ja että strategian täytäntöönpanon sekä kansainvälisiin sitoumuksiin ja yhteistyöhön osallistumisen välille olisi pyrittävä luomaan synergioita, muun muassa terminologian ja määritelmien jatkuvan kehittämisen osalta; muistuttaa rajat ylittävän yhteistyön merkityksestä sen varmistamisessa, että Euroopan arvokkaimmat ja uhanalaisimmat lajit ja luontotyypit säilyvät pitkällä aikavälillä; kehottaa ympäristö- ja metsäalan sidosryhmiä tavoittamaan laajempia väestöryhmiä erilaisten koulutusvälineiden ja -ohjelmien avulla;
55. korostaa pysyvän metsäkomitean merkitystä foorumina, joka tarjoaa kattavaa metsäalan asiantuntemusta keskusteluun strategian mukaisista toimista ja muista metsäalaan vaikuttavista EU:n politiikoista; katsoo, että politiikan yhdenmukaistamiseksi komission olisi lisättävä vuoropuhelua pysyvän metsäkomitean ja muiden asiantuntijaryhmien, kuten metsiä ja luontoa käsittelevän työryhmän, metsätaloutta ja korkintuotantoa käsittelevän kansalaiskeskusteluryhmän, jolla on tärkeä rooli sidosryhmien asianmukaisessa osallistumisessa EU:n metsäpolitiikkojen laatimiseen ja täytäntöönpanoon, biologista monimuotoisuutta ja luontoa käsittelevän koordinaatioryhmän alatyöryhmän (metsä ja luonto) sekä metsäteollisuutta käsittelevän asiantuntijaryhmän, välillä;
56. toteaa, että strategian täytäntöönpano voi johtaa metsäalalla merkittäviin systeemiin muutoksiin, kun siirrytään pääasiassa puutavaraan perustuvista tulolähteistä monipuolisempiin tulolähteisiin, jotka perustuvat yhä enemmän muiden ekosysteemipalvelujen tarjontaan, ja korostaa tarvetta seurata ja ymmärtää tämän muutoksen seurauksia; panee merkille, että politiikkojen ja lainsäädännön laaja ja toisinaan ristiriitoja aiheuttava päällekkäisyys ja joissakin tapauksissa niiden ristiriitaiset tavoitteet vaikuttavat metsiin ja metsäalaan ja voivat aiheuttaa lainsäädännön hajanaisuutta; painottaa, että on tärkeää varmistaa niiden yhdenmukaisuus; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita arviomaan jatkuvasti strategiaan kuuluvien eri aloitteiden kumulatiivisia vaikutuksia yhdessä EU:n muun asiaankuuluvan lainsäädännön ja muiden politiikkatoimien kanssa, jotta varmistetaan johdonmukaisuus kaikessa metsätalouteen liittyvässä työssä ja edistetään kestävä metsänhoitoa täysin toissijaisuusperiaatteen mukaisesti; korostaa, että osana tätä arviointia on perusteellisesti ja yhteistyössä paikallisten toimijoiden kanssa arvioitava luonnontilaisten ja vanhojen metsien, joista 90 prosenttia sijaitsee vain neljässä jäsenvaltiossa⁴³, suojelujärjestelmän vaikutus paikallisyhteisöihin; kehottaa komissiota raportoimaan tästä aiheesta täytäntöönpanokertomuksensa yhteydessä;
57. on vakavasti huolissaan muun muassa valtion metsissä ja suojelluilla alueilla esiintyviä laittomia hakkuita ja laitonta maankäyttöä koskevista tiedoista ja niihin liittyvistä

⁴³ Yhteisen tutkimuskeskuksen raportti luonnontilaisten ja vanhojen metsien kartoituksesta ja arvioinnista Euroopassa ("Mapping and assessment of primary and old-growth forests in Europe"), 2021.

käynnissä olevista rikkomusmenettelyistä⁴⁴; korostaa, että laittomilla hakkuilla voi olla vaikutuksia, joita on vaikeaa tai mahdotonta korjata, ne voivat lisätä biologisen monimuotoisuuden köyhtymistä, kiihdyttää ilmastonmuutosta ja sellaisten metsien luonnonvarojen häviämistä, joista metsäyhteisöt ovat riippuvaisia, ja ne saattavat johtaa ihmisoikeusloukkauksiin; ilmaisee syvän surunsa laittomiin hakkuisiin liittyvistä metsätyöntekijöiden, toimittajien ja aktivistien murhista ja heihin kohdistetusta väkivallasta ja tuomitsee teot jyrkästi ja odottaa, että jäsenvaltiot saattavat syylliset vastuuseen ja lopettavat metsänhoitajiin kohdistuvan ahdistelun; kehottaa komissiota ja jäsenvaltiota panemaan asiaankuuluvat kansalliset ja EU:n lait kaikilta osin ja tehokkaasti täytäntöön erityisesti määrittelemällä laitton hakkuu, lisäämällä lähellä tapahtuvaa seurantaa, antamalla tarvittaessa varoja valvontaan, torjumalla korruptiota ja parantamalla metsien ja maaperän hoitoa; painottaa, että on tärkeää kasvattaa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten roolia laittomien hakkuiden torjunnassa EU:n puutavara-asetuksen täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta saatujen kokemusten perusteella; panee merkille, että myös luonnonsuojelutoimenpiteiden, kuten Natura 2000 -hoitosuunnitelmien ja luonnonsuojeludirektiivien, vastaisesti toteutetut hakkuut voivat olla laittomia hakkuita; painottaa, että laittomilla hakkuilla on merkittäviä taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöön kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia ja että ne aiheuttavat tulojen menetyksiä paikallisyhteisöille; panee merkille laittomien hakkuiden ja huonojen elinolosuhteiden välisen yhteyden; pitää valitettavana komissiossa rikkomustapausten käsittelyyn käytettävää aikaa, johon liittyy huomattava vaara laittomien hakkuiden jatkumisesta ja vaara, että on liian myöhäistä perua ja korjata hakkuiden aiheuttamia valtavia vahinkoja; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään kiireellisiin toimiin laittomien hakkuiden pysäyttämiseksi ja laittoman puukaupan valvonnan tiukentamiseksi tiiviillä seurannalla, voimassa olevien säädösten noudattamisen valvonnalla ja käyttämällä paikkatieto- ja kaukokartoitusteknologiaa;

58. kehottaa komissiota edistämään EU:n metsien suojelua koskevia normeja ja tavoitteita kansainvälisellä tasolla;
59. kehottaa komissiota käynnistämään uudelleen neuvottelut kansainvälisestä oikeudellisesti sitovasta metsäyleissopimuksesta, jolla edistettäisiin metsien hoitoa, suojelua ja kestävää kehittämistä ja jossa määrättäisiin metsien monipuolisista ja täydentävistä toiminnoista ja käyttötarkoituksista, kuten uudelleenmetsittämistä, metsittämistä ja metsien suojelua edistävästä toimista, ja jossa otetaan huomioon nykyisten ja tulevien sukupolvien sosiaaliset, taloudelliset, ekologiset, kulttuuriset ja henkiset tarpeet sekä tunnustetaan kaikenlaisten metsien elintärkeä rooli ekologisten prosessien ja ekologisen tasapainon ylläpitämisessä ja tuetaan alkuperäiskansojen, niiden yhteisöjen ja muiden yhteisöjen ja metsissä asuvien identiteettiä, kulttuuria ja oikeuksia;
60. kehottaa unionia noudattamaan kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden periaatetta ja varmistamaan kehitys-, kauppaa-, maatalous-, energia- ja ilmastopolitiikkansa johdonmukaisuuden; panee merkille metsäteollisuuden myönteiset taloudelliset, yhteiskunnalliset ja ympäristövaikutukset ja kehottaa investoimaan edelleen tutkimukseen, innovointiin ja tekniseen kehittämiseen;

⁴⁴ Viisi käynnissä olevaa rikkomusmenettelyä neljää jäsenvaltiota vastaan (asiat 2016/2072, 2018/2208, 2018/4076, 2020/2033 ja 2021/4029).

61. kehottaa komissiota edistämään peililausekkeita kansainvälisillä biotalousmarkkinoilla ja hyödyntämään yleiseurooppalaisia ja kansainvälisiä kumppanuuksia ja ulkomaankauppasopimuksia EU:n ilmastotavoitteen ja metsien kestävän käytön edistämiseksi EU:n ulkopuolella;

o

o o

62. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

EU:n erittäin monimuotoisiin metsiin on aina kohdistunut monitahoisia odotuksia, politiikkoja ja lainsäädäntöä, koska ne ovat tuoneet yhteiskunnalle monenlaisia ympäristöön liittyviä, taloudellisia ja sosiaalisia hyötyjä. Ilmastonmuutoksesta johtuva Euroopan metsiin kohdistuva valtava ja välitön paine on viime vuosina käynyt yhä ilmeisemmäksi. Lisäksi biologisen monimuotoisuuden suojelun merkitys sekä metsäekosysteemien keskeinen rooli siirtyvät vähitellen huomion keskipisteeseen. Erityisesti maaseutualueilla metsäala ja metsäteollisuus ovat edelleen työllisyyden ja vaurauden tukipilari. Komissio esitteli vuonna 2019 Euroopan vihreän kehityksen ohjelman, jossa esitetään ajattelutavan muutos EU:n talouspolitiikassa ja asetetaan vihreä kasvu ja vihreät työpaikat tulevan päätöksenteon keskiöön. EU:n kansainväliset sitoumukset, erityisesti YK:n kestävän kehityksen tavoitteet ja Pariisin sopimus, ovat myös syitä, joiden vuoksi metsiä koskeva toimintaympäristö on muuttunut EU:ssa.

Edellä kuvattu yhä monimutkaisempi toimintapoliittinen ympäristö tuo mukanaan uusia haasteita mutta myös uusia mahdollisuuksia. Kiertotalouden ja ilmastoneutraalin yhteiskunnan saavuttamista vuoteen 2050 mennessä koskevat tavoitteet edellyttävät hiilineutraalien ja uusiutuvien luonnonvarojen luotettavaa saantia. Metsäala on keskeinen toimija näiden EU:n ja kansainvälisten korkean tason tavoitteiden saavuttamisessa. Tässä tilanteessa kaikki toimijat ovat odottaneet innokkaasti EU:n uutta metsästrategiaa.

Strategialla komissio pyrkii vahvistamaan yhteyttä Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan ja biodiversiteettistrategiaan ja vastaamaan alan nykyisiin ja tuleviin haasteisiin. Tämä edellyttää erityisesti tiivistä ja luotettavaa yhteistyötä ja vuoropuhelua komission, jäsenvaltioiden ja alueviranomaisten, metsänomistajien ja metsänhoitajien, tutkijoiden ja kansalaisyhteiskunnan välillä.

Monikäyttöisten metsien käsite on keskeinen osa Euroopan metsänhoitoa. Se kuvaa metsien kykyä tuottaa samanaikaisesti erilaisia tavaroita ja palveluja yleistä ja yksityistä etua varten. Näitä ovat biologisen monimuotoisuuden sekä puhtaan ilman ja veden tarjoaminen, ilmastopalvelut hiilen sitomisen ja varastoinnin avulla, suojelu tulvia, maaperän eroosiota ja kivi- ja lumivyöryjä vastaan, puutavara ja muut tuotteet sekä virkistys- ja kulttuuritoiminnot.

Edellä kuvattu lähestymistapa nojautuu terveisiin ja selviytymis- ja sopeutumiskykyisiin metsiin ja edellyttää aktiivista ja kestävä metsänhoitoa, jolla varmistetaan kaikkien ekosysteemipalvelujen luotettava, tasapainoinen ja pitkän aikavälin tarjonta, mihin kuuluu myös biologisen monimuotoisuuden ja ilmaston suojelu. Kestävällä metsänhoidolla pyritään maksimoimaan synergiat ja minimoimaan kompromissit näyttöön perustuvan tiedon pohjalta. Metsien terveyden ja selviytymiskyvyn ylläpitäminen ja parantaminen, esimerkiksi metsittäminen, uudelleenmetsittäminen ja ennallistamisen avulla, edellyttää metsänhoitoa. Biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi ja ilmastonmuutoksen torjumiseksi on syytä huomata, että tähän sisältyy myös suojelu ja tarvittaessa tiukka suojelu erityisesti vanhoissa ja luonnontilaisissa metsissä.

Ennallistamis- ja suojelutoimissa on puututtava erilaisiin keskeisiin paineisiin, joita ekosysteemien terveyteen kohdistuu. Indikaattorit osoittavat selvästi, että ilmastonmuutokseen

liittyvillä paineilla on suuri merkitys metsille. Ihmisen toiminnasta metsissä ja muualla aiheutuvat paineet on otettava huomioon. Kaikki paineet voivat lisätä metsien haavoittuvuutta tuholaisille ja taudeille, jotka edellyttävät tehokkaita toimia ekosysteemipalvelujen tarjoamiseen, esimerkiksi hiilen sitomiseen, liittyvien uhkien lieventämiseksi.

Koska metsät pohjoisen arktiselta alueelta aina Välimeren eteläpuolelle ovat hyvin erilaisia ja koska ilmastovyöhykkeet ovat siirtyneet, metsien hoitoon, suojeluun ja ennallistamiseen ei voi olla yhtä ainoa ratkaisua. Joissakin tapauksissa luonnollinen uudistuminen voi olla asianmukainen metsänhoitomalli. Toisissa tapauksissa puiden istuttaminen ja aktiivisempi metsänhoito voivat edistää paremmin ekosysteemien terveyttä ja sietokykyä, biologinen monimuotoisuus ja ilmastonmuutoksen hillitsemispotentiaali mukaan luettuina. Tähän voi sisältyä sellaisia käytäntöjä kuin paremmin mukautettujen lajien käyttöönotto, metsien panoksen vahvistaminen veden kiertokulussa, puhdistushakkuut tuholaisien hillitsemiseksi, metsäpalojen ehkäisy ja suojelutoimintojen ylläpitäminen. Tämä lähestymistapa kuvastaa kestävänsä metsänhoidon ymmärtämistä dynaamisena prosessina, jota on mukautettava muuttuviin haasteisiin ja jossa on otettava huomioon tutkimuksen kehitys ja paikallisten parhaiden käytäntöjen ymmärtäminen. Tämä lähestymistapa kestävänsä metsänhoitoon on suuntautunut useiden tavoitteiden saavuttamiseen, kun sillä luodaan synergioita monitahoisten metsätoimintojen välille.

Kaiken kaikkiaan tällä eurooppalaisella lähestymistavalla saadaan aikaan yksi maailman kestävimmistä metsäaloista ja varmistetaan EU:n keskeisten tavoitteiden saavuttamiseksi ratkaisevan tärkeiden resurssien luotettava saanti. On pidettävä mielessä, että tämä saavutus riippuu suurelta osin metsänomistajien ja metsäalan toimijoiden tähänastisesta panoksesta koko metsiin perustuvaan arvoketjuun sekä näiden sukupolvien aikana kertyneestä tietämyksestä ja asiantuntemuksesta kestävänsä metsänhoidon alalla.

Jotta kiertotaloutta ja ilmastoneutraaliutta voidaan edistää parhaalla mahdollisella tavalla, strategian ja biotalouden toimintaohjelman välillä on oltava vahva yhteys. Erityisesti ilmastoneutraaliuden osalta strategiassa ei voida tukeutua pelkästään siihen, että metsät sitovat ja varastoivat hiiltä. Ala edellyttää kilpailuympäristöä ja vahvoja kannustimia innovointiin fossiilipohjaiset materiaalit ja polttoaineet korvaavien biopohjaisten materiaalien ja polttoaineiden alalla. Huomioon on otettava myös investointien suuret määrät ja pitkät kehityssykliä, jotka ovat joskus yli kymmenen vuotta. Ennakoitava sääntely-ympäristö, joka edistää yritystoimintaa, on keskeinen edellytys.

Kaikkien ympäristöön liittyvien, taloudellisten ja sosiaalisten metsätoimintojen synergian saavuttamiseksi tarvitaan lisätutkimusta, ja asiaankuuluvia EU:n ohjelmia on koordinoitava paremmin.

Metsänomistajat ja metsänhoitajat ovat keskeisen tärkeitä sekä tuotannollisten että suojelutavoitteiden saavuttamisessa, mukaan lukien ennallistaminen sekä metsitys ja uudelleenmetsitys. Koska metsänhoitoa suunnitellaan vuosikymmeniksi eteenpäin, metsävarojen säilyttäminen on aidosti näiden oman edun mukaista. Näiden työ on kuitenkin riippuvainen riittävästä tuloista, jotka tähän mennessä ovat perustuneet lähes yksinomaan puuntuotantoon. Laajempi lähestymistapa on tarpeen, jotta metsänomistajat ja metsänhoitajat voivat vastata erilaisiin odotuksiin. Tämä edellyttää oikeudenmukaisten tulovirtojen tarjoamista muiden ekosysteemipalvelujen tarjoamiseksi. Vaikka julkisia varoja on saatavilla, myös Euroopan tasolla maaseuturahaston kautta, ala on toiminut pääasiassa

markkinapohjaisena ja se on tiukasti sidoksissa yksilön vastuun ja yrittäjähenkisen ajattelun henkeen. Sen vuoksi on vältettävä lisäämästä tukiriippuvuutta. Ekosysteemipalvelujen markkinaperusteiset maksujärjestelmät ovat lupaava lähestymistapa, ja ne olisi asetettava etusijalle.

Metsätalouden työpaikkojen on oltava houkuttelevia. Jatkuvalle laadukkaalle (ammattillisella) koulutuksella on tässä keskeinen rooli. On kiinnitettävä huomiota siihen, miten hoitokäytäntöjä koskevien vaatimusten muuttuminen vaikuttaa työympäristön houkuttelevuuteen, vaatimukseen ja turvallisuuteen. Tähän mennessä ei ole myöskään arvioitu riittävästi mahdollisia vaikutuksia, jotka aiheutuvat siitä, että eri ekosysteemipalvelujen tasapainoa siirretään työllisyydestä kohti ympäristötavoitteita.

EU:n metsien omistusrakenne on monimuotoinen. Vaikka metsiä on sekä julkisessa että yksityisessä omistuksessa, 60 prosenttia metsistä on noin 16 miljoonan yksityisen metsänomistajan omistuksessa. Euroopassa suurin osa metsänomistajista omistaa alle 10 hehtaaria¹. Useista jäsenvaltioista saadut tiedot vahvistavat, että EU:ssa pienomistajien osuus on erittäin suuri². Sen vuoksi on välttämätöntä varmistaa, että vaatimukset ovat saavutettavissa eivätkä suhteettoman raskaita ja että pienomistajilla on mahdollisuus käyttää soveltuvia ja paikallisesti mukautettuja hoitovälineitä ja neuvontapalveluja. Lisäksi ekosysteemipalvelujen maksujärjestelmien ja muiden ohjelmien on oltava pienomistajien saatavilla ja hyödyllisiä näille.

Kestävällä metsänhoidolla on Euroopassa pitkä historia, ja se perustuu laajaan kokemukseen ja asiantuntemukseen. Metsien moninaisuuden vuoksi EU:n yhteisen metsästrategian on perustuttava tähän historiaan, jotta voidaan hyödyntää tulevaisuuden mahdollisuuksia. Tämä edellyttää alhaalta ylöspäin suuntautuvaa lähestymistapaa, joka kattaa kaikki asiaankuuluvat hallintotasot ja sidosryhmät ja jossa hyödynnetään täysimääräisesti metsänhoitajien useiden sukupolvien aikana kertynyttä tietämystä kaikkialla EU:ssa sen varmistamiseksi, että yhteisiä periaatteita sovelletaan tietyissä paikallisissa olosuhteissa.

Uusi strategia perustuu myös kestäväan metsänhoitoon liittyvään kansainväliseen yhteistyöhön. Yhteensä 46 Euroopan valtiota, mukaan lukien kaikki jäsenvaltiot ja komissio, on allekirjoittanut Forest Europe -prosessin, jossa kehitetään jatkuvasti kestäväan metsänhoidon yhteistä käsitettä ja joka on myös keskeinen väline metsiin liittyvien tietojen keräämisessä. Kansainvälisellä tasolla EU ja jäsenvaltiot osallistuvat määritelmien laatimisen ja YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön tiedonkeruun kehittämiseen.

Alhaalta ylöspäin suuntautuva lähestymistapa keskeisenä periaatteena sekä olemassa olevat yhteistyökanavat on otettava huomioon ja niitä on hyödynnettävä, jotta strategian useat tavoitteet voidaan saavuttaa onnistuneesti. Se on erityisen tärkeää kolmen tavoitteen kannalta.

¹ Forest European vuonna 2020 julkaistu raportti ”State of Europe’s Forests 2020”.

² Saksa: 50 prosenttia omistaa alle 20 hehtaaria, https://www.bmel.de/SharedDocs/Downloads/DE/Broschueren/bundeswaldinventur3.pdf;jsessionid=972A5297B9463D98948E787D1AA78F19.live921?__blob=publicationFile&v=3; Ranska: noin 2/3 omistaa alle hehtaarin, https://franceboisforet.fr/wp-content/uploads/2021/04/Brochure_chiffresClesForetPrivee_2021_PageApage_BD.pdf; Suomi: noin 45 prosenttia omistaa alle 10 hehtaaria, <https://www.luke.fi/en/natural-resources/forest/forest-resources-and-forest-planning/forest-ownership/>; Latvia: 50 prosenttia omistaa alle 5 hehtaaria, https://www.zm.gov.lv/public/ck/files/MAF_parskats_Silava_privat_meza_apsaimn_monitorings.pdf.

- Määritelmien ja kestävä metsänhoidon käsitteen sekä indikaattoreiden, kynnysarvojen ja vaihteluvälien kehittämisen on perustuttava Forest Europe -prosessiin, ja sen on oltava johdonmukaista YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön tasolla tehdyn työn kanssa.
- Yhteisen eurooppalaisen seuranta-, raportointi- ja tiedonkeruukehyksen on oltava yhteensopiva nykyisten raportointisitoumusten kanssa ja sillä on pyrittävä luomaan synergioita niiden kanssa sekä välttämään päällekkäistä työtä ja ylimääräisten hallinnollisten rasitteiden ja kustannusten luomista. Tätä varten sen olisi myös perustuttava olemassa oleviin välineisiin, kuten kansallisiin metsäinventaarioihin, Euroopan metsätietojärjestelmään (FISE) ja kansalliseen metsäinventaarierien verkostoon (ENFIN).
- Erityisten alueellisten ja paikallisten olosuhteiden, haasteiden ja mahdollisuuksien huomioon ottamiseksi hallintakehyksessä on varmistettava, että kaikki asiaankuuluvat hallintotasot ja sidosryhmät, mukaan lukien metsänomistajat ja metsänhoitajat, tutkijat ja kansalaisyhteiskunta, ovat laajasti mukana. Siinä olisi keskityttävä helpottamaan vuoropuhelua ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden metsäalan asiantuntemuksen pohjalta.

Lopuksi on huomattava, että strategiassa pyritään siirtämään ekosysteemipalvelujen välinen tasapaino puuntuotannosta muihin palveluihin, kuten biologiseen monimuotoisuuteen ja ilmastoon liittyviin toimintoihin. Kyseessä on systeeminen muutos. Metsiin sovelletaan samanaikaisesti monia päällekkäisiä EU:n säädöksiä ja politiikkoja, joiden tavoitteet ja vaatimukset ovat välillä ristiriitaisia keskenään. Näihin kuuluvat erityisesti biotalouden toimintaohjelma ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelman vihreää kasvua ja vihreitä työpaikkoja koskevat tavoitteet, biodiversiteettistrategia ja luonnonsuojelulainsäädäntö, kuten luontodirektiivi, ilmastopolitiikka, mukaan lukien LULUCF-asetuksen ja uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin kaltainen lainsäädäntö, sekä maatalouspolitiikka ja sen maaseutualueita koskeva visio.

Sekä systeemisen muutoksen että monimutkaisen poliittisen ja sääntely-ympäristön vuoksi on tarpeen seurata ja arvioida tiiviisti kaikkien strategian mukaisten aloitteiden kumulatiivisia vaikutuksia yhdistettynä muihin asiaankuuluviin EU:n politiikkoihin, jotka koskevat kaikkien metsäpalvelujen tarjoamista sekä metsäalan ja metsäteollisuuden kilpailukykyä, maaseudun kehittämistä ja työllisyyttä.

Yhteenvetona voidaan todeta, että Euroopan metsillä on keskeinen rooli ympäristön terveyden edistämiseksi, samalla kun ne tarjoavat elinympäristöjä monille lajeille, tukevat monimuotoista biologista monimuotoisuutta sekä tukevat inhimillistä taloutta, virkistystoimintaa ja kulttuuria. Metsien merkitystä ei voi yliarvioida, ja tämä uusi strategia tarjoaa vahvan lähtökohdan ja perustan kaikille alan toimijoille kaikilla tasoilla hyödyntää niitä ja tehdä yhteistyötä, jotta voidaan turvata selviytymis- ja sopeutumiskykyisten ja moninaisia tehtäviä toteuttavien Euroopan metsien tulevaisuus ja vastata edessä oleviin haasteisiin.

3.6.2022

YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalle

EU:n uudesta metsästrategiasta 2030 – Euroopan kestävä metsätalous
(2022/0000(INI))

Valmistelija: Luisa Regimenti

EHDOTUKSET

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. ottaa huomioon, että noin 5 prosenttia maailman metsäpinta-alasta sijaitsee EU:ssa, metsien osuus EU:n maapinta-alasta on noin 43 prosenttia ja metsissä on noin 80 prosenttia unionin maaluonnon biologisesta monimuotoisuudesta¹;
- B. ottaa huomioon, että metsät ovat olennaisen tärkeitä ihmisten fyysiselle terveydelle, mielenterveydelle ja hyvinvoinnille, ne edistävät siirtymää fossiilitomaan talouteen ja ovat tärkeässä asemassa paikallisyhteisöjen elämässä erityisesti maaseutualueilla, joissa ne ovat tärkeä osa paikallisia elinkeinoja;
- C. ottaa huomioon, että EU:n metsät hyödyttävät yhteiskuntaa usein eri tavoin, esimerkiksi hoitamalla olennaisia toimintoja, kuten ilmaston säätely, vedensaanti ja veden sääntely, puhdas ilma ja eroosion torjunta; ottaa huomioon, että metsiä käytetään usein myös virkistysalueina, jotka hyödyttävät ekomatkailua, metsäkouluja ja kulttuuria monin tavoin, ja että ne ovat paikallisesti tärkeä työpaikkojen ja talouskasvun lähde sekä auttavat ylläpitämään elinvoimaisia maaseutualueita kaikkialla unionissa;
- D. ottaa huomioon, että metsäekosysteemit ja niiden hiilivarastot ovat olennaisen tärkeitä ilmastonmuutoksen hillitsemisessä ja siihen sopeutumisessa, ja toteaa, että niitä on suojeltava ja ennallistettava, jotta voidaan rajoittaa ilmaston lämpenemistä, saavuttaa ilmastoneutraalius vuoteen 2050 mennessä ja saavuttaa EU:n tavoite vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vähintään 55 prosenttia vuoteen 2030 mennessä; toteaa, että metsät ovat myös keskeinen biologisen monimuotoisuuden lähde;

¹ Science for Environment Policy (2021) *European Forests for biodiversity, climate change mitigation and adaptation*. Future Brief 25. UWE Bristol -yliopiston Science Communication Unit -yksikön tekemä yhteenveto komission ympäristöasioiden pääosastolle. Saatavilla seuraavassa osoitteessa: <https://ec.europa.eu/science-environment-policy>.

- E. ottaa huomioon, että EU on sitoutunut saavuttamaan YK:n kestävän kehityksen tavoitteet, myös tavoitteen 15, joka koskee maaekosysteemien suojelemista, ennallistamista ja niiden kestävän käytön edistämistä, metsien kestävää hoitoa, aavikoitumisen torjumista sekä maaperän huonontumisen pysäyttämistä ja maaperän ennallistamista ja luontokadon pysäyttämistä;
- F. toteaa, että ympäristöä koskevien, taloudellisten ja sosiaalisten arvojen vaaliminen ja yhteensovittaminen edellyttää luonnonläheiseen kestäväan metsänhoitoon perustuvaa pitkän aikavälin visiota;
- G. katsoo, että kestävän metsätalouden kehys ja erityisesti ekosysteemien terveyteen, biologiseen monimuotoisuuteen ja ilmastonmuutokseen liittyvät kriteerit, indikaattorit ja kynnysarvot on määriteltävä tarkasti, jotta siitä voisi tulla yksityiskohtaisempi ja hyödyllisempi seulontaväline erilaisten hoitomenetelmien, niiden vaikutusten sekä Euroopan metsien yleisen tilan ja suojelelun määrittämiseksi ja vertailemiseksi;
- H. ottaa huomioon, että ekosysteemi on elollisista ja elottomista osista koostuva fyysinen ympäristö ja että nämä osat ovat vuorovaikutuksessa keskenään, minkä kautta ekosysteemit tuottavat lukuisia ekosysteemipalveluiksi kutsuttuja hyötyjä ihmisille ja taloudelle; toteaa, että ilmastonmuutos, luontokato ja biologiseen monimuotoisuuteen liittyvien ekosysteemipalvelujen menettäminen muodostavat järjestelmätason uhan yhteiskunnalle;
- I. katsoo, että metsänhoidon ohjeistusta olisi edelleen tuettava paremmalla käsityksellä siitä, minkälaisia luonnonhäiriöitä ilmastonmuutos voi aiheuttaa Euroopan metsissä, ja että näiden haavoittuvuuksien korjaamiseksi tehtävien sopeutumistoimien olisi perustuttava tähän käsitykseen;
- J. toteaa, että metsät ovat yhä alttiimpia ilmastonmuutoksen vaikutuksille ja erityisesti metsäpalojen lisääntymiselle; toteaa, että on yhä erittäin haastavaa määrittää tällaisten häiriöiden laajamittaiset vaikutukset metsien selviytymiskykyyn ja tuottavuuteen;
- K. ottaa huomioon, että saatavilla olevat tiedot EU:n metsistä ovat puutteellisia ja laadultaan vaihtelevia, mikä haittaa metsänhoidon ja -suojelelun koordinoimista EU:ssa ja jäsenvaltioissa;
- L. ottaa huomioon, että Euroopan ympäristön tilasta ja näkymistä vuonna 2020 julkaistun Euroopan ympäristökeskuksen raportin² mukaan Euroopan biologinen monimuotoisuus on vähentynyt valtavasti, tehometsätalous on yksi tämän kehityksen syistä ja Euroopan kohtaamat ympäristöhaasteet ovat ennennäkemättömän suuria ja kiireellisiä;
- M. ottaa huomioon, että vuoteen 2030 ulottuvassa EU:n biodiversiteettistrategiassa on ehdotettu yleistavoitetta suojella vähintään 30 prosenttia EU:n maa-alasta tehokkaan hoitojärjestelmän puitteissa;

² Euroopan ympäristökeskus, *The European Environment – State And Outlook 2020: knowledge for transition to a sustainable Europe*, 11. toukokuuta 2020, s. 83, <https://www.eea.europa.eu/soer-2020/>.

- N. katsoo, että luontokadon ja ilmastokriisien torjumisen tukemiseksi on olennaisen tärkeää suojella, ennallistaa ja hoitaa metsiä niin, että maksimoidaan niiden kyky varastoida hiiltä ja suojella biologista monimuotoisuutta;
- O. katsoo, että metsien suojelu, mukaan lukien kaikkien jäljellä olevien EU:n luonnontilaisten ja vanhojen metsien suojelu, on ratkaisevan tärkeää biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi ja ilmastomuutoksen hillitsemiseksi;
- P. ottaa huomioon, että vuonna 2021 julkaistun Yhteisen tutkimuskeskuksen raportin³ mukaan Euroopassa on jäljellä vain 4,9 miljoonaa hehtaaria luonnontilaisia ja vanhoja metsiä, mikä on vain kolme prosenttia unionin koko metsäpinta-alasta ja 1,2 prosenttia unionin maa-alueesta;
- Q. ottaa huomioon, että luonnontilaisilla ja vanhoilla metsillä on keskeinen rooli biologisen monimuotoisuuden säilyttämisessä; ottaa huomioon, että ne ovat usein biologisesti erittäin monimuotoisia verrattuna muihin saman luonnonmaantieteellisen alueen metsiin, ne ovat lajirikkaita ja niissä elää erikoistuneita kasveja ja eläimiä; ottaa huomioon, että luonnontilaiset ja vanhat metsät tarjoavat myös laajan joukon muita elintärkeitä ekosysteemipalveluja;
- R. ottaa huomioon, että laittomat hakkuut ja hakkuut Natura 2000 -alueiden kaltaisilla suojelualueilla ovat erinäisissä jäsenvaltioissa jatkuva ja ratkaisematon ongelma;
- S. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi kehitettävä välitavoitteita sisältävät strategiset metsäsuunnitelmat, jotta voidaan varmistaa pitkän aikavälin suunnittelu ja EU:n metsästrategian periaatteiden jatkuvuus keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä; katsoo, että komission olisi annettava rakentavaa palautetta näistä suunnitelmista ja arvioitava, missä määrin ne täyttävät unionin ilmasto- ja biodiversiteettitavoitteiden vaatimukset;
- T. toteaa, että metsästrategian toimenpiteiden täytäntöönpanossa on noudatettava toissijaisuusperiaatetta; toteaa, että Euroopan unionilla on yhtä merkittävä jaettu toimivalta ja vastuu metsistä;
1. panee tyytyväisenä merkille Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan perustuvan EU:n metsästrategian; korostaa kestävä kehityksen kolmen ulottuvuuden eli ympäristöön liittyvän, taloudellisen ja sosiaalisen ulottuvuuden tärkeyttä; muistuttaa, että ympäristöön liittyvä ulottuvuus, mukaan lukien biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojelu, tukee kahta muuta ulottuvuutta ja on EU:n metsien kestävä kehittämisen perusta; painottaa, että EU:n metsästrategian täytäntöönpanotoimenpiteiden olisi autettava unionia saavuttamaan sen ilmasto- ja biodiversiteettitavoitteet ja sen sitovat tavoitteet;
2. korostaa metsien monipuolista roolia ja terveiden, ekologisesti selviytymiskykyisten metsäekosysteemien tärkeyttä sekä niiden lukuisia yhteiskunnalle tarjoamia palveluja; katsoo, että kestävä metsätalouden olisi käsitettävä biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen ja elinympäristöjen säilyttäminen ja suojelu;

³ Barredo, J., Brailescu, C., Teller, A., Sabatini, F.M., Mauri, A. ja Janouskova, K., *Mapping and assessment of primary and old-growth forests in Europe*, EUR 30661 EN, Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg, 2021.

3. painottaa metsäekosysteemien olennaista merkitystä ilmastonmuutoksen hillitsemisessä ja siihen sopeutumisessa sekä niiden roolia ilmastoneutraaliuden saavuttamista viimeistään vuoteen 2050 mennessä koskevan EU:n tavoitteen saavuttamisessa; korostaa tässä yhteydessä, että metsäekosysteemien selviytymiskykyä on vahvistettava, erityisesti parantamalla metsien rakenteellista, toiminnallista ja lajiston monimuotoisuutta; painottaa, että rakenteellisesti rikkaat sekametsät, joilla on laaja ekologinen amplitudi, ovat selviytymis- ja sopeutumiskykyisempiä;
4. korostaa, että metsämaalla ja sen elävien puiden ja kuolleen puuaineksen muodostamilla hiilivarastoilla on ratkaiseva merkitys ilmaston lämpenemisen rajoittamisessa, EU:n ilmastoneutraaliustavoitteiden saavuttamisessa ja biologisen monimuotoisuuden parantamisessa; katsoo, että biologisesti monimuotoisten metsien edistäminen on tehokkain suoja ilmastonmuutosta ja luontokatoa vastaan;
5. on huolissaan ilmastonmuutokseen liittyvistä haitallisista tekijöistä, jotka aiheuttavat vahinkoa ympäristölle, kuten metsäalueiden altistumisesta pitkittyneille kuivuusjaksoille ja puutaudeille, esimerkiksi tuholaisten aiheuttamille puutaudeille;
6. kehottaa komissiota keräämään ja levittämään tietoa jäsenvaltioille siitä, miten metsiä voidaan mukauttaa nykyiseen ja odotettuun ilmastonmuutokseen EU:n uuden sopeutumisstrategian ja biodiversiteettistrategian mukaisesti; painottaa tässä yhteydessä, että katastrofien ennaltaehkäisyyn sekä niihin varautumiseen ja reagointiin tarvitaan kohdennettua tukea ja lisää yhteistyötä;
7. toteaa, että metsien biologinen monimuotoisuus ja ainutlaatuiset ekosysteemit tarjoavat poikkeuksellisen määrän erilaisia ekosysteemipalveluja, jotka edistävät ilmastonmuutoksen hillintätoimenpiteitä, maaperän vakautta ja hedelmällisyyttä, veden laatua ja koulutukseen ja matkailuun liittyviä palveluja; korostaa, että Natura 2000 -alueiden moitteeton hoito on olennaisen tärkeää Euroopan biologisen monimuotoisuuden, ekosysteemien ja niiden tarjoamien palvelujen säilyttämiseksi ja parantamiseksi;
8. on tyytyväinen komission 4. kesäkuuta 2021 tekemään päätökseen Natura 2000 -tunnuksen käyttöluvan myöntämisestä; toteaa, että Natura 2000 -merkintäjärjestelmällä olisi edistettävä EU:n tiukimpia ekologisia normeja kaikkein haavoittuvimpien maanpäällisten luontotyyppien ja lajien suojelemiseksi; muistuttaa, että Natura 2000 kattaa noin 18 prosenttia EU:n maa-alasta; korostaa, että jäsenvaltioiden olisi varmistettava, ettei Natura 2000 -alueiksi nimetyissä elinympäristöissä toteuteta mitään lajeille vahinkoa tai haittaa aiheuttavia toimia; kehottaa asettamaan EU:n metsästrategiassa kunnianhimoisia tavoitteita Natura 2000 -alueiksi nimettyjen alueiden ekologisen arvon säilyttämiseksi ja palauttamiseksi ottaen huomioon alueen sosiaaliset ja kulttuuriset vaatimukset sekä alueelliset ja paikalliset erityispiirteet; toteaa, että Natura 2000 -alueiden suojelutoimien olisi oltava täysin luonto- ja lintudirektiivien ja vuoteen 2030 ulottuvan EU:n biodiversiteettistrategian mukaisia;
9. toteaa, että Natura 2000 -alueet tarjoavat arvokkaita ekosysteemipalveluja kansalaisille; korostaa, että tavaroiden tai palvelujen Natura 2000 -tunnuksen olisi tarkoitettava, että kyseiset tavarat ja palvelut edistävät sen Natura 2000 -alueen suojelutavoitteita, jossa ne on tuotettu;

10. suhtautuu myönteisesti komission julkaisemaan EU-ympäristömerkin strategiseen toimintasuunnitelmaan 2020–2024; muistuttaa, että EU-ympäristömerkki on erinomaisia ympäristöominaisuuksia koskeva vapaaehtoinen merkki; toteaa, että ympäristömerkkijärjestelmällä edistetään EU:n kiertotaloutta ja kestäviä kulutus- ja tuotantokäytäntöjä; vaatii tiukkoja normeja ja seurantaa sekä ympäristömerkin käytön lisäämistä EU:n metsäalalla;
11. korostaa, että on tärkeää laajentaa puutuotteiden ympäristömerkin soveltamisalaa niin, että se käsittää näiden tuotteiden kestävyystason; kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan tuottajia lisäämään Natura 2000 -tunnuksen käyttöä muissa kuin puuaineisissa tuotteissa;
12. muistuttaa, että terveillä metsillä on keskeinen taloudellinen ja sosiaalinen merkitys elinvoimaisten maaseutualueiden ylläpitämisessä; korostaa metsäekosysteemien ekologisia rajoja kunnioittavan ja toimenpiteistä pidättyvän metsien taloudellisen hyödyntämisen tärkeyttä, ja toteaa, että tehometsätaloudella voi sen sijaan olla erilaisia haitallisia vaikutuksia metsäekosysteemeihin; toteaa, että laajoilla avohakkuilla voi olla vakavia vaikutuksia paikallisiin ekosysteemeihin ja että ne edistävät luontokatoa; korostaa, että EU:n metsästrategiassa olisi kannustettava taloudelliseen toimintaan, jossa kunnioitetaan metsäekosysteemien kestävyiden rajoja; toteaa, että on tärkeää edistää muuhun kuin puuhun perustuvaa, metsiä hyödyntävää taloudellista toimintaa, jotta voidaan monipuolistaa paikallisia talouksia ja työpaikkoja ja kääntää maaseudun ja syrjäisten alueiden väestökatoon johtava kehityssuunta;
13. painottaa, että EU:n on tärkeää edistää metsäekosysteemien säilyttämistä, suojelua ja ennallistamista niin, että otetaan huomioon tuleva luonnon ennallistamista koskeva EU:n lainsäädäntö ja parannetaan niiden selviytymiskykyä, ja samalla tukea taloudellisesti kannattavan, elinvoimaisen metsäalan ja paikallisyhteisöjen kehitystä; vaatii laatimaan pitkän aikavälin vision unionin metsien suojelemisesta ja ennallistamisesta;
14. painottaa, että EU:n metsästrategiaan on tärkeää sisällyttää kansanterveyttä ja yhteinen terveys -mallia koskeva ulottuvuus; korostaa, että luonnonmetsien ekosysteemit ja metsien ja kaupunkien ja niiden kehysalueiden metsäalueiden saavutettavuus tarjoavat useita hyötyjä, jotka edistävät terveellisiä elämäntapoja ja EU:n kansalaisten hyvinvointia;
15. korostaa kierron sekä biomassan ja metsävarojen tehokkaan kaskadikäytön periaatteisiin perustuvan metsiin pohjautuvan kiertotalouden roolia kestävässä kasvuun edistämässä;
16. painottaa, että kaikista jäsenvaltioista on oltava saatavilla ajantasaisia, usein kerättäviä ja vertailukelpoisia tietoja, ja korostaa, että tällaisten tietojen analysoinnilla on ratkaiseva merkitys kestävässä metsänhoidon ja metsien suojelun tukemisessa, myös laittomien hakkuiden torjumisessa sekä luonnonhäiriöiden, kuten myrskyjen, maastopalojen ja tuholaisien, vaikutusten ennakoinnissa ja lieventämisessä; korostaa, että on luotava takautuvasti tietokanta kaikista metsäalueista, jotka täyttävät vanhojen ja luonnontilaisten metsien kriteerit; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti komission

sitoumukseen esittää lainsäädäntöehdotus metsiin kohdistuvaa seurantaa, raportointia ja tiedonkeruuta koskevasta kehyksestä;

17. kehottaa komissiota varmistamaan koordinoitun EU:n metsiä koskevan seuranta-, tiedonkeruu- ja raportointijärjestelmän, jota jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset käyttävät laatiakseen metsien ja metsäalan strategiasuunnitelmat; korostaa, että tämän integroidun EU:n laajuisen metsien seurantajärjestelmän olisi perustuttava yhdenmukaistettuihin ja tieteellisesti luotettaviin indikaattoreihin ja siihen olisi sisällyttävä mekanismeja, joilla vältetään virheet, esimerkiksi kaksinkertainen laskenta, jäsenvaltioiden raportointien tietojen käsittelyssä;
18. korostaa huipputeknologian käytön etuja esimerkiksi tiedonkeruussa, jotta voidaan suorittaa kansallisia metsäinventaareja, parantaa tietojen julkista saatavuutta ja varmistaa luotettavien metsäalaan liittyvien tietojen yhdenmukaisuus, laatu ja vertailukelpoisuus;
19. kehottaa jälleen suojelemaan tiukasti kaikkia jäljellä olevia vanhoja ja luonnontilaisia metsiä vuoteen 2030 ulottuvan EU:n biodiversiteettistrategian mukaisesti; vaatii, että myös luonnontilaisten ja vanhojen metsien viereisiä puskurivyöhykkeitä suojellaan, jotta voidaan tukea vanhoille metsille ominaisten piirteiden kehittymistä; korostaa, että asianmukaisen suojelun ulottaminen puskurivyöhykkeisiin parantaa ekologisesti arvokkaiden elinympäristöjen välisiä yhteyksiä, mikä edistää merkittävästi suojelua ja lieventää hajanaisuuden kielteisiä vaikutuksia;
20. korostaa, että on tärkeää suojella tiukasti luonnontilaisten ja vanhojen metsien viereisiä alueita suojelun tason parantamiseksi sekä suojeltujen lajien sukupuuttoriskin lieventämiseksi ja niiden haavoittuvuuden vähentämiseksi; katsoo tähän liittyen, että jos Natura 2000 -alueet ympäröivät tällaisia metsiä, näitä alueita koskevia hoito-ohjeita olisi mukautettava siten, että niillä tuetaan toissijaisen vanhan metsän kehittymistä ja/tai vanhoille metsille ominaisten piirteiden kehittymistä;
21. pitää valitettavana, että komissio ei hyväksynyt vuonna 2021 suuntaviivoja vanhojen metsien ja luonnontilaisten metsien määritelmästä, kuten vuoteen 2030 ulottuvassa EU:n biodiversiteettistrategiassa esitettiin; korostaa, että EU:ssa on kiireellisesti sovittava luonnontilaisten ja vanhojen metsien käytännön määritelmästä, jotta voidaan varmistaa niiden tiukka suojelu; painottaa, että määritelmän on perustuttava ekologisiin periaatteisiin ja siinä on otettava huomioon Euroopan metsien monimuotoisuus, muuttuvat ilmastovyöhykkeet ja vaihtelevat paikalliset olosuhteet;
22. korostaa, että tutkimuksen⁴ mukaan vanhat metsät ja vanhoiksi kasvaneet metsät sitovat edelleen hiiltä vastoin käsitystä, jonka mukaan ne olisivat hiilineutraaleja tai jopa hiilidioksidin lähteitä;
23. korostaa, että EU:n tavoite laajentaa metsämaitaan ja tehdä niistä selviytymiskykyisiä ja monipuolisia edellyttää myös mahdollisuutta käyttää geenivaroja, joita on parhaiten saatavilla arvokkaissa vanhoissa ja luonnontilaisissa metsissä; painottaa, että on tärkeää tukea kansallisia taimigeenipankkeja, jotta paikallisille ja alueellisille uudelleenmetsitys- ja metsityshankkeille voidaan tarjota riittävästi kotoperäisiä

⁴ Luyssaert, S. ja muut, 2008: *Old-growth forests as global carbon sinks*. Nature-lehti.

puulajeja; muistuttaa, että puiden istuttaminen riippuu paikallisten sidosryhmien tuesta ja alueellisesta suunnittelusta;

24. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita saattamaan pikaisesti valmiiksi vanhojen ja luonnontilaisten metsien kartoitus- ja seurantakehyksen täydentämällä aukot metsien maantieteellistä paikanmäärittystä koskevissa tiedoissa, esimerkiksi käyttämällä uusimpia digitaalisia teknologioita, kuten satelliittipaikannusta, ja yhdistämällä siihen muut parhaat käytettävissä olevat paikan päältä kerätyt tiedot; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita luomaan avoimen ja helppokäyttöisen tietokannan kaikista alueista, jotka voivat täyttää vanhaksi ja luonnontilaiseksi metsäksi luokituksen kriteerit, ja keskeyttämään tilapäisesti hakkuut luonnontilaisissa ja vanhoissa metsissä, jotta voidaan varmistaa oikeudellisesti ja viivytyksettä näiden alueiden hakkuukiello;
25. on erittäin huolissaan laittomien hakkuiden muodostamasta jatkuvasta ongelmasta, myös Natura 2000 -verkoston sekä lintu- ja luontodirektiivien nojalla suojelluilla alueilla; korostaa, että laittomat hakkuut vaikuttavat biologiseen monimuotoisuuteen ja että niiden vaikutukset voivat olla vaikeita tai jopa mahdottomia peruuttaa tai korjata;
26. katsoo, että laittomia hakkuuta olisi pidettävä rikoksena ja niistä olisi määrättävä asianmukaiset rikosoikeudelliset seuraamukset, minkä vuoksi niiden olisi kuuluttava tarkistetun ympäristörikosdirektiivin soveltamisalaan; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään kiireellisiin toimiin laittomien hakkuiden pysäyttämiseksi ja laittoman puukaupan valvonnan tiukentamiseksi tiiviillä seurannalla, voimassa olevien säädösten noudattamisen valvonnalla ja käyttämällä geomatiikkaa ja kaukokartoitusteknologiaa; kehottaa komissiota laajentamaan Euroopan syyttäjänviraston toimiksiäntoa niin, että se kattaa ympäristörikokset;
27. painottaa, että EU:n puutavara-asetuksen täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta saatujen kokemusten perusteella on tärkeää kasvattaa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisien roolia laittomien hakkuiden torjunnassa, ja vaatii parempia säännöksiä seurannan ja tarkastusten määrästä ja laadusta sekä asianmukaista suojelua metsänhoitajille;
28. suhtautuu myönteisesti uudelleenmetsitystä ja metsitystä koskevaan etenemissuunnitelmaan vähintään kolmen miljardin uuden puun istuttamiseksi EU:ssa vuoteen 2030 mennessä; korostaa, että tällaiset aloitteet olisi toteutettava selkeiden ekologisten periaatteiden mukaisesti ja niiden olisi oltava täysin yhteensopivia metsäekosysteemien ennallistamista koskevan biodiversiteettitavoitteen kanssa; kehottaa tässä yhteydessä laatimaan biologista monimuotoisuutta edistävästä uudelleenmetsitys- ja metsitystavoitteista kunnianhimoiset ja tieteeseen perustuvat suuntaviivat, joilla varmistetaan, että metsät ovat selviytymiskykyisiä, niissä on useita puulajeja ja ne ovat terveitä, ja vältetään monokulttuurien kielteiset vaikutukset metsäekosysteemeihin; korostaa, että selviytymiskykyisten terveiden sekametsien ekosysteemit ovat yleensä selviytymiskykyisempiä kuin monokulttuurimetsät tai metsät, joilla on lyhyt hakkuukierto;
29. korostaa, että uudelleenmetsitystä ja metsitystä koskevan etenemissuunnitelman täytäntöönpanossa olisi otettava asianmukaisesti huomioon Euroopan metsien sekä niiden omistusta ja hoitoa koskevien perinteiden monimuotoisuus ja että täytäntöönpano

olisi tehtävä tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa ja niitä kuullen;

30. kehottaa komissiota kehittämään näyttöön perustuvia indikaattoreita ja kynnsarvoja kestävän metsätalouden kehityksen täydentämiseksi, erityisesti ekosysteemien terveyttä, biologista monimuotoisuutta ja ilmastonmuutosta koskevien selkeiden kriteerien kehittämisen osalta, jotta indikaattoreista ja kynnsarvoista voidaan tehdä tehokas väline EU:n metsien kestävyuden parantamiseksi ja jotta voidaan varmistaa, että metsänhoito edistää EU:n ilmasto- ja biodiversiteettitavoitteita; pitää lisäindikaattoreita ja -kynnsarvoja keskeisinä välineinä biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi ja ennallistamiseksi sekä ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja siihen sopeutumiseksi metsäalalla;
31. suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen tehostaa kestävän metsätalouden kehystä metsäekosysteemien laadun ja monimuotoisuuden parantamiseksi; korostaa, että luonnonläheinen metsänhoito ja kestävä metsänhoito voivat tuottaa samanlaisia tai parempia taloudellisia hyötyjä ja samalla säilyttää ekosysteemien koskemattomuuden ja selviytymiskyvyn ja edistää niitä;
32. korostaa, että toimenpiteistä pidättävän tai luonnonläheisen metsänhoidon tietoinen valitseminen parantaa metsien potentiaalia toimia hiilinieluinä ja biologisen monimuotoisuuden turvaajina sekä edistää luonnon monimuotoisuuden elpymisen mahdollisuutta;
33. painottaa, että tietyissä olosuhteissa metsien laiminlyönti voi johtaa työpaikkojen menetyksiin maaseutualueilla ja saattaa lisätä riippuvaisuutta metsätuotteiden tuonnista sellaisista maista, joissa metsänhoito on vähemmän kestävä;
34. painottaa, että on tärkeää tukea ja kannustaa ympäristön kannalta suotuisia toimia ja luonnonläheistä metsänhoitoa, erityisesti metsänomistajien ja -hoitajien toteuttamia ekosysteemilähtöisiä lähestymistapoja, joissa otetaan huomioon parhaat käytännöt ja tieteellinen näyttö;
35. korostaa, että on tärkeää arvioida asianmukaisesti kestävän metsänhoidon suunnitelmien ympäristövaikutukset ja toimia nopeasti niiden pohjalta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan lintu- ja luontodirektiivien, mukaan lukien Natura 2000, täytäntöönpanon ja täytäntöönpanon valvonnan;
36. kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan toimiaan, joilla kestäväan metsätalouteen liittyvät kansalliset strategiat ja lainsäädäntö voidaan panna asianmukaisesti täytäntöön sekä mukauttaa jäsenvaltioiden kansallisiin, alueellisiin ja paikallisiin olosuhteisiin; kehottaa jäsenvaltioita saattamaan EU:n metsiä koskevan lainsäädännön ja metsiä koskevat sitovat tavoitteet osaksi kansallista lainsäädäntöään ja panemaan ne täytäntöön asiaankuuluvalla tavalla; kehottaa komissiota parantamaan EU:n oikeuden noudattamista ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä kestävän metsätalouden kehysten yhdenmukaistamiseksi, jotta voidaan tehostaa EU:n kestävän metsätalouden kehystä ja jatkaa kestävien metsänhoitokäytäntöjen kehittämistä;
37. pitää valitettavana, että luontodirektiivin mukaiselta viimeisimmältä kertomuskaudelta saadut tiedot osoittivat, että vuosina 2013–2018 niiden EU:n metsien osuus, joiden tila

oli epäsuotuisa, kasvoi 84,5 prosenttiin vuosien 2007–2012 arviointien 82 prosentista; korostaa, että alueellisesti pohjoisen havumetsävyöhykkeen yhteisön tärkeänä pitämien luontotyyppien tila arvioitiin useimmiten luokkaan ”epäsuotuisa huono” (56 prosenttia) ja näissä luontotyypeissä oli suurin osuus luontotyyppinä, joiden tila on heikkenevä (43 prosenttia), kun taas Makaronesian metsissä Azoreilla, Madeiralla ja Kanariansaarilla (joilla on ainutlaatuinen jääkautta edeltävän Välimeren kasviston biogeografia) oli suurin osuus luontotyyppinä, joiden suojelutila arvioitiin hyväksi ja parantuvaksi⁵;

38. korostaa, että metsästrategian toimenpiteiden täytäntöönpanossa on noudatettava toissijaisuusperiaatetta; painottaa kuitenkin EU:n yhtä merkittävää jaettavaa toimivaltaa ja vastuuta metsistä, erityisesti EU:n ympäristöpolitiikan puitteissa, mukaan lukien metsien kestävyys- ja biologisen monimuotoisuuden suojeluun liittyvissä asioissa; korostaa EU:n metsätyyppien ja niiden omistusrakenteiden ja hoitokäytäntöjen, kulttuuri- ja ympäristöolosuhteiden sekä lajiston ja metsänhoitoperinteiden monimuotoisuutta; toteaa, että selviytymiskykyisimmät metsät ovat rakenteellisesti ja geneettisesti moninaisia, niihin liittyy runsaasti lajinsisäisiä verkkoja ja rikkaita symbioottisia suhteita ja ne ovat siten itsensä ylläpitäviä ekosysteemejä;
39. korostaa tässä yhteydessä, että olisi edistettävä räätälöityjä kestävän metsänhoidon ratkaisuja, jotka perustuvat paikallisten, alueellisten ja kansallisten sidosryhmien kokemuksiin ja tietoihin sekä luonnonläheisen metsänhoidon periaatteisiin ja suuntaviivoihin; painottaa tässä yhteydessä, että ei olisi tavoiteltava yhtä kaikille sopivaa ratkaisua;
40. toteaa, että metsänhoito on aluekohtaista ja että erilaiset metsäolot ja -tyypit saattavat edellyttää erilaisia hoitotapoja, jotka perustuvat erilaisiin ekologiin tarpeisiin ja metsämaan ominaisuuksiin ja ottavat huomioon metsäalan työntekijöiden, omistajien ja muiden asianomaisten toimijoiden oikeudet ja intressit;
41. suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen kehittää tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa paikallisesti mukautetut suuntaviivat luonnonläheisemmästä metsänhoidosta ja vapaaehtoinen sertifiointijärjestelmä EU:n laatumerkille biologista monimuotoisuutta eniten edistävien hoitokäytäntöjen edistämiseksi;
42. kehottaa komissiota varmistamaan, että nämä aloitteet parantavat metsäekosysteemejä, suojaavat biologista monimuotoisuutta ja varmistavat luontoystävällisten metsänhoitokäytäntöjen tuoman lisäarvon; toteaa, että useimmat nykyisistä vapaaehtoisista sertifiointijärjestelmistä ovat osoittautuneet uskottaviksi ja tehokkaiksi välineiksi kestävien metsänhoitokäytäntöjen edistämiseksi kaikkialla Euroopassa ja että EU:n toimielinten suorittama valvonta on tervetullutta, koska se auttaa jatkuvasti parantamaan näitä järjestelmiä;
43. korostaa, että hiilen sitomisen lisäksi peltometsäviljelyllä on merkittäviä liitännäishyötyjä luonnonvaraiselle kasvistolle ja eläimistölle sekä biologiselle

⁵ Science for Environment Policy (2021) *European Forests for biodiversity, climate change mitigation and adaptation*. Future Brief 25. UWE Bristol -yliopiston Science Communication Unit -yksikön tekemä yhteenveto komission ympäristöasioiden pääosastolle. Saatavilla seuraavassa osoitteessa: <https://ec.europa.eu/science-environment-policy>.

monimuotoisuudelle (luonnonvaraisten kasviston ja eläimistön parantuneet elinympäristöt, enemmän pölyttäjiä ja hyönteisiä), se parantaa maaperän terveyttä ja suojaa sitä eroosiolta, nitraattien huuhtoutumiselta ja tulvilta^{6,7,8};

44. painottaa, että olisi suunnattava enemmän rahoitusta metsiin liittyvien uusien politiikkatoimien tukemiseen ja kohdennetun rahoituksen osoittamiseen toimenpiteille, joilla parannetaan kestävyttä ja tehostetaan ilmastonmuutoksen hillintää; korostaa, että tällä rahoituksella olisi kannustettava metsänomistajia ja -hoitajia investoimaan metsien suojelun ja ennallistamisen vahvistamiseen sekä edistämään biologista monimuotoisuutta edistävää kestävä metsätaloutta;
45. korostaa, että EU:ssa luonnonläheisen metsänhoidon malliin siirtymisen on oltava oikeudenmukainen siirtymä, jolla tuetaan metsäalaa siirtymään kohti taloudellisesti kannattavia ja ekologisesti terveitä metsiä;
46. kehottaa komissiota arvioimaan, riittävätkö EU:n eri rahoitusvälineet varmistamaan tarvittavan tuen metsäalan siirtymään kestäviin, biologista monimuotoisuutta edistäviin käytäntöihin ja metsien ekosysteemipalvelujen kehittämiseen ja ovatko nämä varat yhdenmukaisia EU:n metsästrategiassa ja biodiversiteettistrategiassa asetettujen sitoumusten ja tavoitteiden kanssa; painottaa, että on erityisen tärkeää arvioida, ovatko jäsenvaltiot ja unioni osoittaneet riittävästi varoja Natura 2000 -alueilla sijaitsevien metsien suojeluun;
47. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään valtion metsävirastojen henkilöstöresursseja ja taloudellisia resursseja; painottaa, että on tärkeää ylläpitää julkisen sektorin asiantuntemusta; korostaa, että valtion metsävirastot voivat tarjota yksityisille metsänomistajille paljon kaivattua asiantuntemusta luonnonläheisestä metsänhoidosta ja ilmastonmuutoksen vaikutuksiin sopeutumisesta, kuten Ranskan metsäviraston (Office national des forêts) toteuttama Giono-hanke osoitti;
48. painottaa yhteisen maatalouspolitiikan tärkeyttä ja toteaa, että maaseudun kehittämiseen tarkoitettujen varojen käytössä jäsenvaltioissa on parantamisen varaa, erityisesti metsien biologisen monimuotoisuuden parantamiseen liittyvissä ohjelmissa;
49. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään metsien ja biologisen monimuotoisuuden suojelua varten käytettävissä olevia tukitoimenpiteitä; korostaa myös, että on tärkeää varmistaa riittävät resurssit EU:n metsästrategian täytäntöönpanoa varten; palauttaa mieliin, että maaseudun kehittämiseen tarkoitettujen varojen kahden keskeisen rahoituslähteen, joilla tuetaan kestävä metsätaloutta biologista monimuotoisuutta ja ilmastoa koskevien EU:n painopisteiden saavuttamiseksi kaudella 2014–2020, todettiin olleen riittämättömiä

⁶ Kay, S.; Rega, C.; Moreno, G.; den Herder, M.; Palma, J. H.; Borek, R.; Crous-Duran, J.; Freese, D.; Giannitsopoulos, M.; Graves, A.; Jäger, M.; Lamersdorf, N.; Memedemin, D. ja muut (2019): *Agroforestry creates carbon sinks whilst enhancing the environment in agricultural landscapes in Europe*. Julkaisussa Land Use Policy 83, s. 581–593. DOI: 10.1016/j.landusepol.2019.02.025.

⁷ Burges, P.; Newman, S.; Pagella, T.; Smith, J.; Westaway, S.; Briggs, S.; Knight, I.; Whistance, L.; Raskin, B.; Osborn, S. (2019): *The Agroforestry Handbook: Agroforestry for the UK 1st Edition*. Bristol, Yhdistynyt kuningaskunta – Agroforestry for the UK. Soil Association, Yhdistynyt kuningaskunta, 2019.

⁸ Torralba, M.; Fagerholm, N.; Burgess, P. J.; Moreno, G.; Plieninger, T. (2016): *Do European agroforestry systems enhance biodiversity and ecosystem services? A meta-analysis*. Julkaisussa Agriculture, Ecosystems, & Environment, 230, s.150–161. DOI: 10.1016/J.AGEE.2016.06.002.

verrattuna täytäntöönpanotasoon, jota jäsenvaltioilta vaadittiin niiden luonto- ja lintudirektiiveistä johtuvien oikeudellisten velvoitteiden täyttämiseksi;

50. pitää myönteisenä, että komissio on sitoutunut perustamaan EU:n ekosysteemipalvelujen maksujärjestelmiä yhteisen maatalouspolitiikan metsiin liittyvällä tukitoimella kaudella 2023–2027;
51. panee tyytyväisenä merkille hiiltä sitovaa viljelyä käsittelevän komission tiedonannon, jossa pyritään luomaan kannustimia julkisten ja yksityisten toimijoiden kehittämille uusille liiketoimintamalleille palkitseamalla hoitokäytäntöjä, jotka lisäävät kasvihuonekaasujen sidontaa biomassaan ja maaperään, kunnioittavat ekologisia periaatteita, parantavat biologista monimuotoisuutta ja noudattavat unionin ympäristö- ja ilmastotavoitteita sekä ”ei merkittävää haittaa” -periaatetta;
52. korostaa, että tarvitaan luotettaviin tieteellisiin menetelmiin perustuvia hiiltä sitovaa viljelyä koskevia aloitteita, ja painottaa, että biodiversiteettistrategian tavoitteiden mukaisesti toimenpiteistä pidättävän lähestymistavan tietoinen valitseminen ympäristöarvoltaan merkittävissä ekosysteemeissä, joihin on sitoutunut paljon hiiltä, voisi täyttää hiiliviljelyjärjestelmien tukikelpoisuusehdot ja se voitaisiin luokitella sertifioiduksi hiilenpoistohankkeeksi;
53. panee tyytyväisenä merkille komission suunnitelman ehdottaa hiilenpoiston sertifioinnin sitovaa EU:n sääntelykehystä vuoteen 2022 mennessä, jotta hiilenpoistotoimet voidaan määrittää, sertifioida ja ilmoittaa paikkansapitävästi ja vältetään harhaanjohtavien tietojen ja viherpesun riski;
54. muistuttaa, että huolellinen ja kattava arviointi parhaista tavoista saavuttaa uuden vuoteen 2030 ulottuvan metsästrategian tavoitteet sekä varmistaa EU:n metsälajien ja -luontotyyppien suojeleminen vaatii kehittyneen yhteistyöstrategian, jossa ovat tiiviisti mukana kaikki kaikilla poliittisen päätöksenteon tasoilla toimivat asiaankuuluvat metsäalan toimijat, joilla on toimivalta ympäristön laadun säilyttämisen, suojelemisen ja parantamisen ja terveiden ja selviytymiskykyisten metsien ylläpidon alalla;
55. on huolissaan paloalttiiden alueiden ennustetusta laajentumisesta ja pidentyneistä korkean maastopalariskin jaksoista useimmilla Euroopan alueilla, erityisesti skenaarioissa, joissa päästöt pysyvät korkeina; korostaa, että neuvontapalveluista ei ole saatavilla tukea valmiuksien kehittämiseen ja että saatavilla on vain vähän ohjeita siitä, miten voidaan toteuttaa metsiin perustuvia sopeutumistoimia ja -toimenpiteitä ilmastonmuutoksen riskien ehkäisemiseksi ja lieventämiseksi (esimerkiksi maastopalot, maaperän eroosio, taudit ja tulvat); kehottaa komissiota keräämään ja levittämään tietoa jäsenvaltioille siitä, miten metsiä voidaan mukauttaa nykyiseen ja odotettuun ilmastonmuutokseen EU:n uuden sopeutumisstrategian mukaisesti; kehottaa komissiota laatimaan parannettujen Copernicus-tuotteiden, tekoälyn ja muiden kaukokartoitustietojen perusteella metsäpaloaaran arviointeja ja karttoja ennaltaehkäisevien toimien tukemiseksi;
56. korostaa, että on tärkeää kehittää edelleen EU:n pelastuspalvelumekanismia ja hyödyntää sitä täysimääräisesti suhteessa metsäpaloihin ja muihin luonnonkatastrofeihin;

57. korostaa, että jäsenvaltioille on annettava lisätukea erityisesti luonnonkatastrofien, kuten kaarnakuoriaisten aiheuttamien vahinkojen ja metsäpalojen, torjunnassa;
58. kehottaa kaikkia metsiin liittyviä kysymyksiä käsitteleviä nykyisiä foorumeja, asiantuntijaryhmiä ja muita vastaavia tahoja varmistamaan eri sidosryhmien osallistavan edustuksen ja Euroopan alkuperäiskansojen asianmukaisen edustuksen; muistuttaa, että erittäin tarpeellisen rajat ylittävän yhteistyön varmistaminen vaatii kehittyneen yhteistyöstrategian, jolla varmistetaan Euroopan arvokkaimpien ja uhanalaisimpien lajien ja luontotyyppien säilyminen pitkällä aikavälillä;
59. kehottaa komissiota kannustamaan perustamaan metsäalan sidosryhmiä osallistavia osaamiskumppanuusaloitteita, jotta voidaan varmistaa laadukkaiden työpaikkojen luominen, hyvät työolot, tiukemmat terveys- ja turvallisuusvaatimukset, suoja vaaroilta ja mahdollisuus ammatilliseen ja erityiskoulutukseen sekä täydennys- ja uudelleen koulutukseen osana siirtymää luonnonläheisiin kestäviin metsäalan käytäntöihin, joilla pyritään säilyttämään nykyiset metsät ja varmistamaan metsitys- ja uudelleenmetsitysaloitteiden täytäntöönpano;
60. kehottaa jäsenvaltioita tunnustamaan metsä- ja rakennusalan työntekijöiden, kirvesmiesten ja puuseppien työn raskauden ja ottamaan heitä varten käyttöön tai säilyttämään varhaiseläke- tai irtisanomissuojajärjestelmän; vaatii, että näiden alojen työntekijöiden on saatava eläkkeelle jäädessään tarpeisiinsa räätälöityä lääkinnällistä ja sosiaalihuoltoa;
61. kehottaa komissiota tekemään yhteistyössä metsäkoneiden valmistajien kanssa aloitteita näiden koneiden ympäristösuunnittelun parantamiseksi, jotta työntekijöiden korkeatasoinen suojelu voidaan yhdistää metsien maaperään ja vesistöön kohdistuvan vaikutuksen minimoimiseen;
62. korostaa, että kansalaisyhteiskunta on otettava mukaan metsäalan päätöksentekoon, ja vaatii, että metsäalan tiedot asetetaan avoimesti saataville;
63. korostaa innovoinnin merkitystä metsäpohjaisessa biotaloudessa ja katsoo, että tutkimusta uusista metsäalan tuotteista ja innovaatioista on jatkettava;
64. korostaa, että metsäalalla tarvitaan tutkimusta ja innovointia ja että painopisteen on oltava uusissa metsäalan tuotteissa, innovaatioissa ja kestävässä metsätaloudessa; muistuttaa, että tutkimuksen ja kehityksen kumppanuuksien on perustuttava olemassa oleviin EU:n tutkimus- ja innovointiyhteistyöaloitteisiin, kuten komission vuonna 2004 käynnistämään Euroopan metsäalan teknologiafoorumiin (FTP), ja Euroopan metsäinstituuttiin (EFI);
65. kehottaa komissiota edistämään EU:n metsien suojelua koskevia normeja ja tavoitteita kansainvälisellä tasolla;
66. suhtautuu myönteisesti komission päätökseen sisällyttää unionin metsät tiettyjen metsäkatoon ja metsien tilan heikkenemiseen liittyvien hyödykkeiden ja tuotteiden kieltämisestä annetun asetuksen soveltamisalaan, jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset metsäkadon torjunnassa ja tukea Euroopan innovatiivista metsäalaa;

67. kehottaa komissiota käynnistämään uudelleen neuvottelut kansainvälisestä oikeudellisesti sitovasta metsäyleissopimuksesta, jolla edistettäisiin metsien hoitoa, suojelua ja kestäväää kehittämistä ja jossa määrättäisiin metsien monipuolisista ja täydentävistä toiminnoista ja käyttötarkoituksista, kuten uudelleenmetsittämistä, metsittämistä ja metsien suojelua edistävästä toimista, ja jossa otetaan huomioon nykyisten ja tulevien sukupolvien sosiaaliset, taloudelliset, ekologiset, kulttuuriset ja henkiset tarpeet sekä tunnustetaan kaikenlaisten metsien elintärkeä rooli ekologisten prosessien ja ekologisen tasapainon ylläpitämisessä ja tuetaan alkuperäiskansojen, niiden yhteisöjen ja muiden yhteisöjen ja metsissä asuvien identiteettiä, kulttuuria ja oikeuksia.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	2.6.2022
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 62 -: 13 0: 10
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Nikos Androulakis, Maria Arena, Bartosz Arlukowicz, Margrete Auken, Simona Baldassarre, Marek Paweł Balt, Traian Băsescu, Aurélie Beigneux, Monika Beňová, Sergio Berlato, Alexander Bernhuber, Malin Björk, Simona Bonafè, Delara Burkhardt, Pascal Canfin, Mohammed Chahim, Tudor Ciuhodaru, Nathalie Colin-Oesterlé, Esther de Lange, Christian Doleschal, Marco Dreosto, Bas Eickhout, Cyrus Engerer, Eleonora Evi, Agnès Evren, Pietro Fiocchi, Raffaele Fitto, Malte Gallée, Catherine Griset, Jytte Guteland, Teuvo Hakkarainen, Martin Hojsík, Pär Holmgren, Jan Huitema, Yannick Jadot, Adam Jarubas, Petros Kokkalis, Ewa Kopacz, Joanna Kopcińska, Peter Liese, Sylvia Limmer, Javi López, César Luena, Marian-Jean Marinescu, Fulvio Martusciello, Liudas Mažylis, Joëlle Mélin, Tilly Metz, Silvia Modig, Dolors Montserrat, Alessandra Moretti, Ville Niinistö, Ljudmila Novak, Grace O’Sullivan, Jutta Paulus, Stanislav Polčák, Jessica Polfjärd, Nicola Procaccini, Luisa Regimenti, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Sándor Rónai, Rob Rooken, Silvia Sardone, Günther Sidl, Ivan Vilibor Sinčić, Linea Søgaard-Lidell, Maria Spyraiki, Nicolae Ștefănuță, Nils Torvalds, Edina Tóth, Véronique Trillet-Lenoir, Petar Vitanov, Alexandr Vondra, Mick Wallace, Pernille Weiss, Emma Wiesner, Michal Wiezik, Tiemo Wölken, Anna Zalewska
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Manuel Bompard, Annika Bruna, Catherine Chabaud, Stelios Kympouropoulos, Christel Schaldemose

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

62	+
PPE	Bartosz Arłukowicz, Hildegard Bentele, Traian Băsescu, Nathalie Colin-Oesterlé, Christian Doleschal, Agnès Evren, Adam Jarubas, Ewa Kopacz, Stelios Kypourouopoulos, Peter Liese, Marian-Jean Marinescu, Fulvio Martusciello, Liudas Mažylis, Dolores Montserrat, Ljudmila Novak, Stanislav Polčák, Luisa Regimenti, Maria Spyraki, Pernille Weiss, Esther de Lange
Renew	Pascal Canfin, Catherine Chabaud, Martin Hojsík, Jan Huitema, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Linea Søgaard-Lidell, Véronique Trillet-Lenoir, Michal Wiezik, Salima Yenbou, Nicolae Ștefănuță
S&D	Nikos Androulakis, Maria Arena, Marek Paweł Balt, Monika Beňová, Simona Bonafè, Delara Burkhardt, Mohammed Chahim, Tudor Ciuhodaru, Cyrus Engerer, Jytte Guteland, César Luena, Javi López, Alessandra Moretti, Sándor Rónai, Christel Schaldemose, Günther Sidl, Petar Vitanov, Tiemo Wölken
The Left	Malin Björk, Manuel Bompard, Petros Kokkalis, Silvia Modig, Mick Wallace
Verts/ALE	Margrete Auken, Bas Eickhout, Eleonora Evi, Pär Holmgren, Yannick Jadot, Tilly Metz, Ville Niinistö, Grace O'Sullivan, Jutta Paulus

13	-
ECR	Sergio Berlato, Pietro Fiochi, Raffaele Fitto, Joanna Kopcińska, Nicola Procaccini, Rob Rooker, Alexandr Vondra, Anna Zalewska
ID	Sylvia Limmer
PPE	Alexander Bernhuber, Jessica Polfjärd
Renew	Nils Torvalds, Emma Wiesner

10	0
ID	Simona Baldassarre, Aurélie Beigneux, Annika Bruna, Marco Dreosto, Catherine Griset, Teuvo Hakkarainen, Joëlle Mélin, Silvia Sardone
NI	Ivan Vilibor Sinčić, Edina Tóth

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

15.6.2022

KEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO

maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalle

EU:n uudesta metsästrategiasta 2030 – Euroopan kestävä metsätalous (2022/2016(INI))

Valmistelija: Michèle Rivasi

EHDOTUKSET

Kehitysvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. ottaa huomioon, että viime vuosikymmeninä metsiä on hakattu ja niiden tila on heikentynyt yhä nopeammin pääasiassa maatalouden laajentumisen, laittoman tai luonnonvaroja kuluttavan puunkorjuun ja kaivostoiminnan kaltaisten muiden toimintojen seurauksena;
- B. toteaa, että metsäkato on johtanut biologisen monimuotoisuuden huomattavaan köyhtymiseen ja elinympäristöjen tuhoutumiseen ja se on pahentanut ilmastomuutosta vapauttamalla suuria määriä hiiltä ilmakehään ja lisännyt uusien virustautien puhkeamisen riskiä;
- C. katsoo, että metsien laajamittainen hävittäminen maatalouden, kaivosteollisuuden ja infrastruktuurin kehittämisen tieltä aiheuttaa vakavia ihmisoikeusloukkauksia ja johtaa metsissä asuvien ihmisten kannalta tuhoisiin seurauksiin, esimerkiksi maananastuksiin, häätöihin, poliisin harjoittamaan ahdisteluun, mielivaltaisiin pidätyksiin ja yhteisöjen johtajien, ihmisoikeuksien puolustajien ja aktivistien leimaamiseen rikollisiksi;
- D. ottaa huomioon, että uusiutuvia energialähteitä koskevalla direktiivillä edistetään biomassan, myös puubiomassan, käyttöä energiataroituksiin;
- E. ottaa huomioon, että komission tuore raportti¹ osoittaa, että puubiomassan käyttö on yleisesti lisääntynyt noin 20 prosenttia kahden viime vuosikymmenen aikana, ja toteaa, että tähän on voinut vaikuttaa myös uusiutuvan energian tavoitteen nostaminen;

¹ Yhteinen tutkimuskeskus, Science for Policy Report, *The use of woody biomass for energy production in the EU*, 2021.

- F. katsoo, että puiden kaataminen bioenergiaa tuottaviksi polttopuiksi vähentää metsien hiilinieluja;
- G. ottaa huomioon, että hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin ja komission yhteisen tutkimuskeskuksen useissa tieteellisissä tutkimuksissa on todettu, että metsäbiomassan polttaminen tuottaa usein enemmän kasvihuonekaasupäästöjä kuin hiili, öljy ja kaasu²;
- H. ottaa huomioon, että Interpolin mukaan laitton puunjalostusteollisuus aiheuttaa jopa 90 prosenttia tropiikin metsäkadosta joissakin maissa ja houkuttelee maailman suurimpia järjestäytyneitä rikollisryhmiä;
1. on tyytyväinen vuoteen 2030 ulottuvaan EU:n uuteen metsästrategiaan, joka on yksi Euroopan vihreän kehityksen ohjelman lippulaiva-aloitteista, joilla pyritään saavuttamaan EU:n biodiversiteettitavoitteet, vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä vähintään 55 prosenttia vuoteen 2030 mennessä ja saavuttamaan ilmastonutraalius vuoteen 2050 mennessä;
 2. muistuttaa EU:n vastuusta maailman metsien suojelusta, ennallistamisesta ja selviytymis- ja sopeutumiskyvystä ja toteaa, että metsänhoidossa sen olisi – myös ulkoisessa toiminnassaan – asetettava metsitys etualalle, jotta edistetään hiilen sitomista ja lisätään biologiselle monimuotoisuudelle koituvaa hyötyä; toteaa, että kestäväällä metsätaloudella voi olla keskeinen rooli ilmastonsuojelussa erilaisten toimenpiteiden ja parhaiden käytäntöjen kautta; toteaa jälleen, että metsien hiilidioksidin varastointikapasiteetti mahdollistaa siirtymisen hiilineutraaliuteen; pitää tässä yhteydessä tärkeänä lisätä puustoalaa, ennallistaa vahingoittuneita ekosysteemejä ja elvyttää maaperää muun muassa uudelleen metsittämisen, uusien metsien perustamisen ja selviytymis- ja sopeutumiskyvyn kehittämisohjelmien avulla ja noudattaen selkeitä ekologisia periaatteita samalla kun pyritään Agenda 2030:n tavoitteisiin;
 3. toteaa, että metsillä on keskeinen rooli ilmaston ja biologisen monimuotoisuuden suojelussa; korostaa, että metsät auttavat lieventämään ilmastomuutoksen kielteisiä vaikutuksia, kuten äärimmäisiä sääilmiöitä, joita ovat esimerkiksi tulvat, kuivuus, myrskyt, maaperän eroosio, helleaallot ja tulipalot, ja sopeutumaan niihin; muistuttaa tässä yhteydessä, että kestäväällä metsätaloudella voidaan myös varmistaa rannikkoalueiden ja -yhteisöjen suojelu; korostaa, että hiilen sidonnan lisäksi metsät tarjoavat monenlaisia ekosysteemipalveluja, muun muassa veden luonnollisen suodattamisen; muistuttaa ilmaston lämpenemisen kielteisistä vaikutuksista ekosysteemeihin ja ilmastomuutoksesta johtuvasta lajien muuttoliikkeestä, joka edellyttää erityistä valvontaa ja seurantaa;
 4. muistuttaa, että metsäkato ja ekosysteemien muuntaminen vaikuttavat voimakkaasti ihmisoikeuksiin, ennen kaikkea alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen oikeuksiin ja maaomaisuuteen; katsoo näin ollen, että metsäkatoa aiheuttamattomia tuotteita koskevassa tulevassa EU:n asetuksessa olisi muun muassa vaadittava toimijoita nimenomaisesti varmistamaan, että toiminnassa kunnioitetaan ja noudatetaan asianmukaisesti tapaoikeutta ja maaomaisuuksia, erityisesti alkuperäis- ja heimokansoja koskevaa Kansainvälisen työjärjestön yleissopimusta (N:o 169) sekä alkuperäiskansojen

² Yhteinen tutkimuskeskus, Science for Policy Report, *The use of woody biomass for energy production in the EU*, 2021.

oikeuksia ja pienviljelijöiden ja muiden maaseudulla työskentelevien henkilöiden oikeuksia koskevia YK:n julistuksia, ja toteaa, että olisi taattava kaikkien oikeudenhaltijoiden tosiasiallinen oikeus osallistua sekä se, että alkuperäiskansoilta ja muilta kollektiivisten tapaoikeuksien haltijoilta saadaan vapaa ja tietoon perustuva ennakkosuostumus; vaatii yleisemmin, että tuotteiden saattamiselle EU:n markkinoille asetetaan edellytykseksi kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön noudattaminen;

5. muistuttaa, että ilmaston lämpenemisen vakauttaminen edellyttää metsäkadon lopettamista ja luonnon ekosysteemien muuntamista; korostaa tarvetta varmistaa, että metsäkatoa aiheuttamattomia tuotteita koskevan EU:n asetuksen soveltamisalaa sisällytetään kaikki hyödykkeet ja tuotteet, joiden tuotannosta aiheutuu haittaa metsille ja muille luonnollisesti runsaasti hiiltä sitoville ekosysteemeille, joita EU:n kulutus uhkaa; kehottaa lisäksi laajentamaan asetuksen soveltamisalaa koskemaan kumia, maissia ja karjaa; muistuttaa, että asetuksessa on säädettävä vahvasta täytäntöönpanokehyksestä, joka sisältää tehokkaat, varoittavat ja oikeasuhteiset seuraamukset, ja varmistettava siviilioikeudellinen vastuu ja oikeussuojan saatavuus;
6. muistuttaa EU:n ja Kiinan syyskuussa 2021 antamasta sitoumuksesta sitoutua yhteistyöhön, jolla tuetaan maailmanlaajuisen metsäkadon vähentämistä tehostamalla metsien suojelua ja kestävää hoitoa koskevaa yhteistyötä, tekemällä toimitusketjuista kestävämpiä ja torjumalla laittomia hakkuita ja niihin liittyvää kauppaa³; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita ryhtymään konkreettisiin toimiin kannustaakseen Kiinaa ja muita kolmansia maita hyväksymään vastaavaa metsäkatoa aiheuttamattomia tuotteita koskevaa sääntelyä;
7. tunnustaa metsien monikäyttöroolin, johon sisältyy laaja kirjo ympäristö-, ilmasto- ja sosioekonomisia toimia, kuten luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen ja uusiutuvien raaka-aineiden tarjonta, ja joka auttaa luomaan työpaikkoja ja vauhdittamaan talouskasvua maaseutualueilla; korostaa, että biodiversiteetin suojelua ja ennalleen palauttamista edistävät toimet auttavat torjumaan ilmastonmuutosta; kehottaa edistämään kestävää metsätaloutta ilmastotavoitteiden täytäntöönpanemiseksi, koska se on avainasemassa metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen vähentämisessä;
8. toteaa, että EU:n metsästrategialla pyritään edistämään kestävää metsäbiotaloutta kokonaisvaltaisella tavalla, jotta se toimisi synergiassa EU:n tiukennettujen ilmasto- ja biodiversiteettitavoitteiden kanssa; kehottaa EU:ta parantamaan metsien selviytymis- ja sopeutumiskykyä puuttamalla haasteisiin ja kompromisseihin, jotka johtuvat raaka-aineiksi ja energia- ja biotalouskäyttöön tarvittavan puun kasvavasta kysynnästä, ja lisääntyviin riskeihin, jotka liittyvät tuonnin aiheuttamaan metsäkatoon, maananastukseen, laittomiin hakkuisiin ja alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen oikeuksien loukkaamiseen; on huolissaan Interpolin havainnosta, jonka mukaan metsärikokset, jotka liittyvät usein muihin rikoksiin, kuten veropetoksiin, korrupioon, asiakirjapetoksiin ja rahanpesuun, ovat kaikista ympäristörikoksista kannattavimpia; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita pitämään kiinni sitoumuksestaan torjua laittomia hakkuita sekä laittoman puutavaran ja metsien kannalta riskialttiiden hyödykkeiden kauppaa;

³ Yhteinen lehdistötiedote 27. syyskuuta 2021 järjestetyn EU:n ja Kiinan toisen ympäristö- ja ilmastoasioita koskevan korkean tason vuoropuhelun jälkeen.

9. muistuttaa, että laittomat hakkuut aiheuttavat metsäkatoa, elinympäristöjen häviämistä ja lajien sukupuuttoa ja edistävät ilmaston lämpenemistä;
10. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita kohdentamaan lisää virallista kehitysapurahoitusta hallinnon ja oikeuslaitoksen uudistuksiin, jotta torjuttaisiin ja ehkäistäisiin ympäristöririkoksia ja erityisesti metsärikoksia etenkin vähiten kehittyneissä maissa;
11. korostaa, että huono metsähallinto johtaa laittomiin hakkuihin, ja toistaa siksi tukevansa metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja puukauppaa koskevia vapaaehtoisia kumppanuussopimuksia, sillä ne ovat tärkeitä välineitä puututtaessa lainvastaisuuden perimmäisiin syihin, kuten korruptioon, maa- ja metsätalouden epäselvyyteen ja puunjalostusteollisuuden liian suureen vaikutusvalttaan metsäpolitiikassa ja -lainsäädännössä; kehottaa EU:ta tehostamaan metsädiplomatiaa metsälainsäädännön soveltamisen valvonnan, metsähallinnon ja kaupan sekä metsien suojelua ja ennalleen palauttamista koskevien kumppanuuksien avulla, joissa olisi noudatettava kansainvälistä ihmisoikeuslainsäädäntöä ja kunnioitettava erityisesti alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen oikeuksia tapaoikeuden mukaisen maanhallinnan nojalla;
12. toteaa, että kestävän metsätalouden mukaisesti monikäyttöisten, terveiden ja selviytymis- ja sopeutumiskykyisten metsien parantaminen ja suojelu on keskeinen prioriteetti kaikille toimijoille EU:n metsiin perustuvassa arvoketjussa;
13. korostaa, että metsien tehokkaan suojelun varmistamiseksi olisi laadittava yleiset, selkeät ja luotettavat määritelmät;
14. korostaa, että EU:n bioenergiapolitiikan ja erityisesti uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin on täytettävä tiukat ympäristö- ja sosiaalikriteerit, joissa otetaan huomioon tarve varmistaa, että metsistä riippuvaisten yhteisöjen ja alkuperäiskansojen tapaoikeuden mukaiset maa- ja metsätalouden tosiasiallisesti tunnustetaan ja että niitä kunnioitetaan, noudattaen kansainvälisiä normeja, kuten Kansainvälisen työjärjestön alkuperäis- ja heimokansoja koskevaa yleissopimusta (N:o 169), YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön vapaaehtoisia maa- ja metsätalouden vastuullista hallintaa koskevia suuntaviivoja ja maatalouteen ja elintarvikejärjestelmiin tehtäviä vastuullisia investointeja koskevia periaatteita; kehottaa komissiota ottamaan erityisesti huomioon alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen ihmisoikeudet metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja puukauppaa koskevien vapaaehtoisten kumppanuussopimusten kautta; muistuttaa, että alkuperäiskansat, paikallisyhteisöt, pienviljelijät ja naiset ovat erittäin riippuvaisia omasta metsiä koskevasta olennaisesta tietämyksestään; korostaa, että luonnonvarojen suojelussa ei ole kyse pelkästään biologisen monimuotoisuuden suojelusta vaan myös sosiaalisesta oikeudenmukaisuudesta osana laajempaa visiota ympäristön ennallistamisesta; korostaa myös, että etusijalle olisi asetettava metsätaloutta ja metsien suojelua koskevan tietämyksen kehittäminen, tietämyksen siirto mukaan luettuna;
15. on huolissaan ihmisoikeuksien ja ympäristön puolustajien laajamittaisesta suojelun puutteesta, sillä he kärsivät huonosta kohtelusta tai heitä jopa surmataan kolmansissa maissa, myös kehitysmaissa; kehottaa EU:ta tekemään rankaisemattomuuden torjunnasta yhden tärkeimmistä painopisteistään luomalla välineitä, joiden avulla

voidaan täysimääräisesti, tehokkaasti ja kestävästi ottaa käyttöön ja panna täytäntöön ihmisoikeus- ja ympäristölakeja;

16. palauttaa mieliin kantansa, joka koskee ilmastonmuutoksen, ympäristön pilaantumisen ja luonnonkatastrofien välisen yhteyden vaikutusta muuttoliikkeen ja ilmastosityitä johtuvan pakkomuuton liikkeelle panevana voimana, ja pitää valitettavana, että niiden seurauksista kärsivien ihmisten ihmisoikeuksia ei suojella kansainvälisellä tasolla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan alueellisten ihmisoikeuselinten ja muiden mekanismien roolia ja valmiuksia, jotta voidaan puuttua ilmastonmuutoksen ja ihmisoikeuksien väliseen yhteyteen, edistää ympäristöoikeuksia ja suojella ympäristöoikeuksien puolustajia kolmansissa maissa;
17. pitää erittäin tarpeellisena kehittää jatkuvasti kestävää metsätaloutta koskevaa tutkimusta ja innovointia erityisesti metsien sopeutumiskyvyn ja selviytymiskyvyn parantamiseksi; korostaa, että tällä tavoin metsien koko potentiaalia voidaan hyödyntää ilmasto- ja kiertotaloustavoitteiden saavuttamiseksi;
18. panee merkille komission ehdotukset bioenergiaa koskevista täydentävistä tiukemmista kestävyyskriteereistä osana uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin tarkistamista; muistuttaa kuitenkin, että puupohjainen bioenergia on tällä hetkellä EU:n tärkein uusiutuvan energian lähde, jonka osuus EU:n uusiutuvan energian käytöstä on 60 prosenttia, kun taas uudelleenlaaditun uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin mukaisten kestävä metsätalouden kriteerien noudattaminen perustuu kansallisen metsälainsäädännön olemassaoloon tai tosiasiallisen hankinta-alueen hoitojärjestelmiin; ilmaisee tässä yhteydessä huolensa biomassan tuonnin lisäämisen ympäristövaikutuksista, koska se saattaa lisätä metsäkatoa ulkomailla; vaatii, että puupohjaisen biotalouden olisi pysyttävä kestävyuden rajoissa ja oltava yhteensopiva EU:n vuosien 2030 ja 2050 ilmastotavoitteiden ja biodiversiteettitavoitteiden kanssa; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita käyttämään metsäbiomassaa kestävällä tavalla ja jättämään primääripuubiomassan polttamisen kaikkien uusiutuvaa energiaa koskevien tavoitteiden tai julkisten kannustin saamisen mahdollisuuksien ulkopuolelle; kehottaa lisäksi EU:ta harkitsemaan tuen antamista kolmansille maille, joilla on mahdollisuus siirtyä käyttämään muita uusiutuvia energialähteitä kuin puuta, ja vähentämään näin painetta metsien hävittämiseen puun käyttämiseksi polttoaineena, ja kehottaa ryhtymään toimiin, joilla lisätään metsäpinta-alaa ja muuta puustoista maata tähän soveltuvilla alueilla; korostaa, että puubiomassaan on sovellettava kaskadikäytön periaatetta ja on noudatettava kiertotalouden periaatteita;
19. kehottaa EU:ta noudattamaan kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden periaatetta ja varmistamaan kehitys-, kauppa-, maatalous-, energia- ja ilmastopolitiikkansa johdonmukaisuuden; panee merkille metsäteollisuuden myönteiset taloudelliset, yhteiskunnalliset ja ympäristövaikutukset ja kehottaa investoimaan edelleen tutkimukseen, innovointiin ja tekniseen kehittämiseen;
20. kehottaa EU:ta yhdenmukaistamaan metsiä ja metsäalaa koskevan lainsäädäntönsä ja politiikkansa laaja-alaiset tavoitteet;
21. muistuttaa, että EU:n kauppapolitiikan olisi oltava sen kansainvälisten ympäristösitoumusten mukaista ja edistettävä niitä; muistuttaa, että on strategisesti

tärkeää sisällyttää kauppasopimuksiin vahvat, johdonmukaiset ja täytäntöönpanokelpoiset kestävästä kehitystä koskevat luvut sekä panna tehokkaasti täytäntöön monenväliset ympäristö- ja ilmastopimukset; kehottaa vahvistamaan standardeja ja sertifiointijärjestelmiä Maailman kauppajärjestön sääntöjen mukaisesti; toistaa vaatimuksensa sitovista ja täytäntöönpanokelpoisista mekanismeista, joilla pannaan täytäntöön sosiaali- ja ympäristönormeihin liittyvät kauppaa ja kestävästä kehitystä koskevat luvut sekä metsiä, ihmisoikeuksia ja vastuullista yritystoimintaa koskevat erityissäännökset, kuten määräykset, joilla taataan alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen vapaa ja tietoon perustuva ennakkosuostumus sekä metsistä riippuvaisten yhteisöjen ja alkuperäiskansojen maa- ja metsätalouden tunnistaminen; kehottaa komissiota tekemään luotettavien tietojen ja arviointimenetelmien pohjalta kestävästä kehityksestä liittyviä vaikutustenarviointoja, joissa keskitytään erityisesti metsiin, luonnon ekosysteemeihin ja ihmisoikeuksiin; kehottaa lisäksi komissiota käyttämään vapaakauppasopimusten korruption torjuntaa koskevia lukuja metsäkatoon ja laittomiin hakkuuksiin puuttumiseksi;

22. suhtautuu myönteisesti komission sitoumukseen lisätä toimitusketjujen kestävyyttä ja avoimuutta; kehottaa tässä yhteydessä soveltamaan pakollisia huolellisuusvelvoitteita kaikkiin toimijoihin, jotka osallistuvat metsien kannalta riskialttiiden hyödykkeiden toimitusketjuihin, ja kehottaa komissiota edistämään tätä koskevaa sitovaa sääntelykehystä kansainvälisellä tasolla, jotta voidaan edistää avoimuutta ja panna täytäntöön oikeasuhteiset mutta varoittavat seuraamusmekanismit yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n ohjaavien periaatteiden mukaisesti;
23. katsoo, että koska metsiä voidaan hyödyntää monella tavalla EU:n kunnianhimoisten tavoitteiden edistämiseksi, joten tiivis yhteistyö ja parhaiden käytäntöjen vaihto eri hallintotasojen ja sidosryhmien kesken sekä kansainvälisten, eurooppalaisten, kansallisten ja alueellisten asiantuntijoiden, metsänomistajien ja -hoitajien, tutkijoiden ja kansalaisyhteiskunnan kanssa on olennaisen tärkeää;
24. kehottaa ottamaan metsätalouden näkyvästi huomioon naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välineen – Globaali Eurooppa ilmastotoimia koskevassa 30 prosentin menotavoitteessa, mukaan lukien taloudellinen tai tekninen apu metsäntuottajakumppanimaille, jotta YK:n kestävästä kehityksestä tavoitteiden yhdenmukaisuus toteutuisi ja sitä edistettäisiin; kehottaa EU:n edustustoja kolmansissa maissa edistämään parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja levittämään eurooppalaista taitotietoa; kehottaa EU:ta ottamaan erityisesti oppia tietyissä kolmansissa maissa toteutettavista innovatiivisista hankkeista, kuten afrikkalaisvetoisesta Suuri vihreä muuri -aloitteesta, jonka tavoitteena on ennallistaa Sahelin alueella vuoteen 2030 mennessä 100 miljoonaa hehtaaria köyhtynyttä maata ja tukea agroekologisten ja elvyttämishankkeiden kehittämistä; kehottaa EU:ta tukemaan yleisesti kumppanimaita kestävästä metsätalouden käytäntöjen ja strategioiden kehittämisessä luotettavan tieteellisen näytön pohjalta ja asettamaan tässä mielessä etusijalle metsityksen, joka mahdollistaa biologisesti monimuotoisten luonnontilaisten metsien kasvun.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	14.6.2022
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 20 -: 1 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Barry Andrews, Eric Andrieu, Hildegard Bentele, Stéphane Bijoux, Udo Bullmann, Charles Goerens, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, Beata Kempa, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino, Michèle Rivasi, Bernhard Zimniok
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Alessandra Basso, Frances Fitzgerald, Iskra Mihaylova, Marlene Mortler, Caroline Roose
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (209 art. 7 kohta)	Loucas Furlas, Krzysztof Hetman, David Lega, Philippe Olivier, Christine Schneider

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

20	+
ID	Philippe Olivier
PPE	Hildegard Bentele, Frances Fitzgerald, Loucas Fourlas, Krzysztof Hetman, David Lega, Marlene Mortler, Christine Schneider
RENEW	Barry Andrews, Stéphane Bijoux, Charles Goerens, Iskra Mihaylova
S&D	Eric Andrieu, Udo Bullmann, Mónica Silvana González, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino
VERTS/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Michèle Rivasi, Caroline Roose

1	-
ID	Bernhard Zimniok

2	0
ECR	Beata Kempa
ID	Alessandra Basso

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	12.7.2022
Lopullisen äänestyksen tulos	+ : 30 - : 2 0 : 10
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Attila Ara-Kovács, Benoît Biteau, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Krzysztof Jurgiel, Jarosław Kalinowski, Elsi Katainen, Camilla Laureti, Gilles Lebreton, Norbert Lins, Chris MacManus, Ulrike Müller, Juozas Olekas, Eugenia Rodríguez Palop, Bronis Ropé, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Veronika Vrecionová, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Asim Ademov, Franc Bogovič, Claude Gruffat, Michaela Šojdrová, Thomas Waitz
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (209 art. 7 kohta)	Seán Kelly, Dietmar Köster, Ramona Strugariu

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

30	+
ECR	Mazaly Aguilar, Bert-Jan Ruissen, Veronika Vrecionová
EPP	Asim Ademov, Álvaro Amaro, Franc Bogovič, Daniel Buda, Salvatore De Meo, Jarosław Kalinowski, Seán Kelly, Norbert Lins, Anne Sander, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Juan Ignacio Zoido Álvarez, Michaela Šojdrová
RENEW	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Ulrike Müller, Ramona Strugariu
S&D	Clara Aguilera, Attila Ara-Kovács, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Dietmar Köster, Camilla Laureti, Juozas Olekas

2	-
ECR	Krzysztof Jurgiel
ID	Gilles Lebreton

10	0
ID	Mara Bizzotto
NI	Dino Giarrusso
THE LEFT	Luke Ming Flanagan, Chris MacManus, Eugenia Rodríguez Palop
VERTS/ALE	Benoît Biteau, Claude Gruffat, Martin Häusling, Bronis Ropè, Thomas Waitz

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää